

സ്വർഗ്ഗിയവിരുന്ന്

പി.വി സിനിലിക്കുട്ടി

സർഫൈവിരുന്ന്

സമർപ്പണം

യേശുവിന്റെ ദിവ്യരഹസ്യങ്ങൾ പകർന്നു
നൽകുന്ന ഒദ്ദേശമാതാവിന്.....
ജീവിതത്തിലുടനീളം സർഫൈ ചിന്തകൾ
പകർന്നു നൽകിയ എൻ്റെ വശലമാതാവിന്.....

പി.വി. സിസിലിക്കുട്ടി

Malayalam

SWARGEETYAVIRUNNU

Drama

P.V. Sicilykutty

Panickerveetttil

Retd. Professor

Mar Ivanios College

Thiruvananthapuram

Mob: 9495151752

Rights Reserved

First Edition : 2022

Cover : abc colour systems

Printed at : Akshara Offset
Vanchiyoor, Thiruvananthapuram-35
Ph: 0471-2471174

Price : ₹ 120

ആമുഖം

തികച്ചും കാല്പനിക ഭാവത്തിൽ ചിരകടിച്ച ഒരു പുസ്തകം.

സർഫോരോഹണം ക്രിസ്തുസംഭവത്കളിലെ സവിശേഷമായ വിശാസപ്രേജ്യാഷണമാണ്. വി. സഭ, അത് അനുഭിന പ്രേജ്യാഷണ ത്തിന്റെ ഒന്നത്തുവിഷയമാക്കി ആഭ്യരണാഷിക്കുന്നു. ‘സർഗ്ഗിയ വിരുന്ന്’ എന്ന വിവരങ്ങൾക്കുറിപ്പ് തികച്ചും ഒരു കാല്പനിക ഭാവ മാണ്. ഒരു വിശാസിയുടെ ഭാവനാപ്രശ്നിൽ ചിരകടിച്ച സർഗ്ഗാത്മക തയുടെ അടിത്തിയാണ് ഇതിന്റെ മഹിക്കിഭാവം. വാക്കുകളുടെ നിവേദനം വിശാസസത്യങ്ങളുടെ തമയീഭാവത്തെ സാരമായി ബാധിക്കരുത് എന്ന ഉദ്ദേശ്യശുഭി ഏളിമയോടെ വ്യക്തമാക്കുന്നു. ക്രിസ്തു എന്ന മഹാരഹസ്യത്തിന്റെ അശായതയെ സർഗ്ഗിയചെച്ചതനുത്തിന്റെ ദീപ കാംച്ചയിൽ അനുമാനം നടത്തുന്ന ഒരു വിനീത ഉദ്യമമായി പ്രസ്തുത രചനയ്ക്ക് മുല്യനിർണ്ണയം കല്പിച്ചു കൊടുക്കണമെന്ന അഭ്യർത്ഥന യോടെ സമർപ്പിക്കുന്നു.

“ഭേദവത്തിന്റെ ഏകപുത്രതനും സർവ്വലോകങ്ങൾക്കും മുന്പ് പിതാ വിൽ നിന്ന് ജനിച്ചവനും..... ഏകകർത്താവുമായ യേശുമിശിഹായിലും ഞങ്ങൾ വിശാസിക്കുന്നു്” എന്ന് ‘വിശാസ പ്രമാണത്തിൽ’ പറയുന്ന ഈ സത്യത്തിനെത്തിരായ ഏതെങ്കിലും പരിപ്പിക്കലുകളോ സൃഷ്ടന കളോ ഈ നാടകാവിഷ്കാരത്തിന്റെ ഏതെങ്കിലും ഭാഗത്ത് ഉണ്ടാകരു തെന്ന് പ്രിയ വായനക്കാരെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു.

സർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നും ഭൂമിയിൽ വന്ന മുപ്പുത്തിമുന്ന് വർഷത്തെ ഭൂമിയിലെ വാസത്തിനുശേഷം പീഡാനുഭവവും കുറിശുമരണവും ഉത്മാനവും കഴിഞ്ഞ് വിജയശ്രീലാളിതനായി സർഗ്ഗാരോഹണ ദിവസം സർഗ്ഗത്തിൽ എത്തിയ യേശുവിന് അനുണ്ടായിരുന്ന

സംസ്ക്രവാസികൾ നൽകിയ സീക്രണമാണ് ‘സർഫൈലേറ്റനിംഗ്’ പ്രതിപാദനവിഷയം.

ഇതിലേയ്ക്കെന്ന എത്തിച്ചു കരുണാമയനായ തന്യുരാൻ നന്ദി.

എൻ്റെ ആത്മീയ വഴിത്താരയിൽ എന്ന കൈപിടിച്ചു നടത്തിയ ഏറ്റും ബഹു. വൈദികരെയും ബഹു. സിന്റേഴ്സിനേയും ഹൃദയപൂർവ്വം നന്ദിയോടെ ഓർക്കുന്നു. ഈ ചെറുഗ്രന്ഥം വായിച്ചു ആവിശ്യമായ നിർദ്ദേശങ്ങൾ നൽകിയ വദ്യ വൈദികരെ നന്ദിയോടെ അനുസ്മരിക്കുന്നു. അവതാരിക എഴുതി അനുഗ്രഹിച്ച വദ്യ ബഹു. ജോൺ നിർമ്മ ലാനൻ ഓ.എ.സി. അച്ചനും ആവിശ്യമായ തിരുത്തലുകൾ നടത്തി ഈ പുസ്തകത്തിനു വേണ്ട രൂപവും ഭാവവും തന്ന പ്രിയപ്പെട്ട സാഹാജയിംഗിനും പ്രത്യേകം നന്ദി.

പ്രചോദനമായി കൂടെ നിന്ന എൻ്റെ ജീവിതപക്കാളി ഡോ. ചെറിയാൻ പണിക്കർക്ക് നന്ദി. മക്കൾക്ക് നന്ദി. ഈ രചനയെ നിറഞ്ഞ മനസ്സാടെ സീക്രിക്കുന്ന എൻ്റെ പ്രിയപ്പെട്ടവർക്ക് നന്ദി.

ഹൃദയം നിറഞ്ഞ നന്ദി.

സിസിലിക്കുടി

അനുഗ്രഹമാഴികൾ

അമ്മയും സഹോദരിയും റീച്ചറും സുഹൃത്തും ഒക്കച്ചേർന്ന ഭാവമാണ് എനിക്ക് ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ എഴുത്തുകാരി. എഴുത്തിന്റെ വഴിയിൽ തുടക്കമാരി ആശങ്കിലും എഴുത്തിൽ അത് അല്പം പോലും നിശ്ചിച്ചിട്ടില്ല എന്ന് ആത്മതപ്പെടുത്തുന്നു.

ഭാവനയുടെ ചിറകിലാണ് റീച്ചറുടെ യാത്ര. അതുകൊണ്ടു തന്നെ മനോഹരമായ വർണ്ണനകൾ പുസ്തകത്തിൽ ഉടനീളും കാണാം.

ശ്രേതാശത്രോപനിഷത്തിൽ പത്താം മന്ത്രത്തിൽ തീവ്രധ്യാനം ഏതൊന്നിനെ ധ്യാനിക്കുന്നുവോ അതിനോട് ഏകീഭവിപ്പിക്കുന്നു എന്നു പറയുന്നു. ക്രിസ്തുവിനെ ധ്യാനിച്ചപ്പോൾ ഇനിയും ജീവിക്കുന്നത് ഞാൻ താനല്ല, ക്രിസ്തുവാണ് എനിൽ ജീവിക്കുന്നത് എന്ന് പറയോഞ്ഞീഹായും പറയുന്നു. റീച്ചറിന്റെ സർഗ്ഗത്തക്കുരിച്ചുള്ള തീവ്രധ്യാനമാണ് ‘സർഗ്ഗിയവിരുന്ന്’ എന്ന പുസ്തകം. എഴുത്തുകാരി സർഗ്ഗം നേരിട്ടുകണ്ട പ്രതീതി ഉളവാക്കുന്ന ഓരോ രംഗങ്ങളും. മനസ്സിൽ നിരന്തരം ധ്യാനിച്ച സർഗ്ഗത്തോട് ഏകീഭവിച്ചു എന്നതിന്റെ തെളിവാണ് ഈ ചെറിയ പുസ്തകം.

വായനക്കാർക്ക് ഏവർക്കും തീവ്രമായ ധ്യാനാനുഭവം ആശംസിക്കുന്നു. റീച്ചറിന് എല്ലാവിധ നാമകളും നേരുന്നതിനോടൊപ്പം പുതിയ എഴുത്തുകൾ ഉറവരെയടുക്കാൻ എന്ന് ആശംസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

നിർമ്മലാനന്ദ
തപോവനം

ആലൂവ

31/07/2022

കാമാപാത്രങ്ങൾ

1. പിതാവായ ദൈവം	27. ജനമിയ
2. യേശു	28. എസക്കിയേൽ
3. ആദാ	29. തോബിൽ
4. ഹാഥ്	30. ഹോസിയ
5. ഹാബേൽ	31. ഭാനിയേൽ
6. കായേൻ	32. ഫോന
7. നോഹ	33. സവരിയ
8. അബൈഹാം	34. എസ്റ്റേ
9. മൽക്കിസൈദേക്ക്	35. നൊഹമിയ
10. സാറാ	36. യുദിൽ
11. ഇസഹാക്ക്	37. എസ്തേരേൽ
12. എസാവ്	38. അലക്സാണ്ടർ ചക്രവർത്തി
13. യാക്കോബ്	39. യുദ മക്കെബായൻ
14. താമാർ	40. ജോബ്
15. പുർഗ്ഗ് യഹേസൂഫ്	41. പിഗംച്
16. മോഷ	42. ലാസർ
17. ജോഷ്യ	43. സ്കാപകയോഹനാൻ
18. റാഹാബ്	44. ജോസഫ്
19. റൂത്ത്	45. എലിസാബത്ത്
20. സാമുവേൽ പ്രവാചകൻ	46. യുദാസ്കരിയേരത്ത
21. സാംസൻ	47. വലതുഭാഗത്തെ കളളൻ
22. ഭാവീം	48. കുഞ്ഞിപെത്തങ്ങൾ
23. സോളമൻ	49. ഹേരോദേസ് മഹാരാജാവ്
24. എലിയ	50. വ്യൂദനായ ശൈമയോൻ
25. എലീശ	51. ഗബിയേൽ മാലാവ
26. എശയ്	

രംഗം 1

(പിതാവായ ദൈവം അശ്വിസിംഹാസനത്തിൽ ആരുധനായിരിക്കുന്നു. സ്നാപ്പേമാർ, പെഹലാവോസേമാർ തുടങ്ങിയവർ കാദിശ് പാടി സ്ത്രുതിക്കുന്നു. സർഗ്ഗിയ സൈന്യത്വത്വാടോപ്പം ആദം, മോൾ, അബൈഹാം, ഭാവീർ, സ്കാപകയോഹനാൻ എന്നിവരോടൊപ്പം സകല പുർവ്വ മാതാ-പിതാക്കമൊരും കർത്താവിനെ ആരാധിക്കുന്നു. ഗ്രബി യേൽ മുസിൽത്തനെന്നയുണ്ട്. മിവായേലും റപ്പായേലും കുടയുണ്ട്. പരിശുഖാത്മാവ് എല്ലാം നോക്കി നടന്ന് ഭംഗിയായി സർവ്വസന്നാഹ അങ്ങേയും നിയന്ത്രിക്കുന്നു.

അതാ വലിയ ഒരു പ്രകാശം ഭൂമിയിൽ നിന്ന് സർഗ്ഗത്തിലേക്ക് അടുത്തുവരുന്നതായി കാണുന്നു. ശുഭവസ്ത്രധാരിയായി, വിജയപ താക പാറിച്ച്, മേഘാരൂഷനായി വിജയശീലാളിതനായി സർഗ്ഗത്തിന്റെ ഓമനപ്പട്ടണം എത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ആ മുവകാനിയും, വെള്ള വസ്ത്രത്തിന്റെ ശോഭയും മുവത്തെ തേജസ്വാർന്ന വിജയഭാവവും വർണ്ണിക്കാൻ കഴിയുന്നതല്ല.

പിതാവായ ദൈവം തരുന്ന് രണ്ടു കൈയും നീട്ടിപ്പിടിച്ച് എഴുന്നേറ്റു നിൽക്കുന്നു. മകൻ സർവ്വതും മറന്ന് സന്നോഷാനന്തരത്വത്വാട പിതാ വിന്റെ അടുത്തേക്ക് കൈ നീട്ടി അടുക്കുന്നു.)

പിതാവ് : എരെറ്റ വാസല്യവാനേ!

യേശു : എരെറ്റ അപ്പാ!

(സ്നേഹാലിംഗത്തിൽ നൊന്തി പരസ്പരം കണ്ണുമുട്ടുന്നു. ഒരു നിമിഷം സർഗ്ഗം നിശ്ചയമാകുന്നു. സകലരും ആനന്ദത്തിന്റെ ആ മുർഖന്യതയിൽ ഒരു നിമിഷം മുട്ടുകൂത്തി കുന്നിട്ടുന്നു. ആ പിതൃപുത്ര സ്നേഹാലിംഗത്തിൽ സർഗ്ഗം കുടുതൽ ശോഭിതമാകുന്നു. പരിശുഖാത്മാവിന്റെ ഏക്കൃതിയിൽ പരി. ത്രീത്വം അതീവ മഹത്വ പുർണ്ണമായപ്പോൾ ആ നിശ്ചല ശോഭിതപട്ടണം മുവരിതമായി. അവർ

സർഗ്ഗീയവിരുന്ന്

ഉദ്ദേശാഷിക്കുന്നു..... പരിശുഭൻ!....

പരിശുഭൻ! പരിശുഭൻ! പരിശുഭൻ!)

മാലാവമാർ ഏറ്റുപാടുന്നു.

ദൈവമെ നീ പരിശുഭൻ

ബലവാനെ നീ പരിശുഭൻ

മരണമില്ലാത്തവനെ നീ പരിശുഭൻ

പൂർവ്വപിതാക്കമോർ അപേക്ഷിക്കുന്നു:-

ഞങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ക്രുഷിക്കപ്പെട്ട് ഉയർത്തവനെ

ഞങ്ങളെ അനുഗ്രഹിക്കണമെ.

പിതാവായ ദൈവം യേശുവിനെ തന്റെ വലത്തുഭാഗത്ത് ഉപവിഷ്ടനാക്കുന്നു.

പരിശുഭൻ എന്ന് നിർത്താതെ ഉദ്ദേശാഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നേം ആദം തുണഞ്ചി ഓരോരുത്തരായി അടുത്തു വന്ന് കുമിട്ട് ആരാധിച്ചു വന്നഞ്ഞുന്നു. തന്റെ ആൺപിടാടുള്ള വലത്തുകരം ഉയർത്തി അവർ ഓരോരുത്തരേയും യേശു അനുഗ്രഹിക്കുന്നു. അവർ സ്വന്ധാനത്ത് പോയി വീണ്ടും ആരാധിച്ചുകൊണ്ട് നിൽക്കുന്നു.

യേശു : എൻ്റെ മക്കളേ ദൈവമായിരിക്കുവിൻ. നിങ്ങൾ എല്ലാ വരും വിശുഭരായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. നിങ്ങളുടെ സകല പാപങ്ങളും താൻ ഏറ്റുടക്കുത്തു കഴിത്തിരിക്കുന്നു. ഈ നിങ്ങൾ സർഗ്ഗീയത്തിലെ വിശുഭരാണ്.

(സർഗ്ഗീയഗണം ഒന്നുചേരുന്ന് ഞങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവേ അങ്ങെയ്ക്കുന്ന നമി, ആരാധന എന്നു പാടിക്കൊണ്ട് കുമിട്ട് കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. സകല സർഗ്ഗീയരും നിരകളും പരിശുഭൻ എന്ന കീർത്തനം ചൊല്ലുന്നു.

പിതാവായ ദൈവം യേശുവിനെ സർബ്ബ ഉടയാടയും മാറത്തു പോൻകച്ചയും അണിയിക്കുന്നു. യേശു സൃഷ്ടകാതവും മാണിക്യവും പോലെ ആയിത്തീരുകയും ചുറ്റും മരതകം പോലെ മനോഹരമായ മഴവില്ലെന്നിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. സർഗ്ഗീയത്തിലെ വിശുഭരാർ യവള വന്നത്രയാർകളായിത്തീരുന്നു. ആ ശ്രേഷ്ഠമാർക്ക് സർബ്ബകിരീംങ്ങൾ ലഭിക്കുന്നു. അവർ ഒന്നിച്ച് ഉദ്ദേശാഷിക്കുന്നു:-

“ആയിരുന്നവനും ആയിരിക്കുന്നവനും സർവ്വശക്തനും ദൈവവുമായ തങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവേ അങ്ക് പതിശുഖൻ, പതിശുഖൻ, പതിശുഖൻ.” അവർ തങ്ങളുടെ കിരീടം സമർപ്പിച്ചുകൊണ്ട് നിത്യം ജീവിക്കുന്നവനെ സാഷ്ടാംഗം പ്രണമിച്ചുകൊണ്ട് ആരാധിക്കുന്നു. പിതാവും പുത്രനും പതിശുഖാത്മാവുമായ ത്രിയേക്ക ദൈവത്തെ ആരാധിക്കുന്നു. യേശുവിന്റെ മുന്നിൽ ജൂലിക്കുന്ന ഏഴു തീപ്പുനങ്ങൾ. ഈ സപ്താത്മാക്ലിഡു ഏഴുവിളക്കിന്റെ നടുവിൽ യേശു കൃടുതൽ തേജം മയനാക്കുന്നു. ദീപാലംകൃതമായ പ്രകാശനഗരിയിൽ പതി. ത്രിതാം തേജസാർന്നു ശോഭിക്കുന്നു. മാലാവമാരും പതിശുഖരും ആർത്ഥട്ടഹസിക്കുന്നു. “സൈന്യങ്ങളുടെ കർത്താവ് വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവൻ.”)

രംഗം 2

- പിതാവ് : എൻ്റെ മകനെ, ഗത്തെസമനിയിൽ നിന്ന് നീ എനെ വിജിച്ചപ്പോൾ താൻ കേൾക്കുകയായിരുന്നു. മകനെ, എൻ്റെ മനസ്യം ചിന്തയും നീ നനായി അറിയുന്നുവെല്ലോ.
- യേശു : എൻ്റെ അപ്പോ! ഓ ആ നിമിഷം!
- പിതാവ് : മകനെ, മാനുഷികവേദനകളുടെ ഗംഗദം നീ ഉയർത്തി. എക്കിലും എൻ്റെ പദ്ധതിയുടെ ആവിഷ്കാരം നീ തനെ സഹലമാകി, എൻ്റെ ഹിതം ദൈവമക്കൾക്കു നീ വെളിപ്പെടുത്തി. ജോർദാനിൽ നിന്നെങ്കുറിച്ചു പറഞ്ഞ വാക്കുകൾ “നിന്നിൽ താൻ സംപ്രീതനായി രിക്കുന്നു” (വി.മതതായി 3.17) എന്നത് താൻ ആവർത്തിക്കുന്നു.
- യേശു : എൻ്റെ അപ്പോ, എനിക്ക് അപ്പുനോടുള്ള സ്നേഹം വലുതായിരുന്നു. ഗത്തെസമനിയിൽ വച്ച് താൻ പുർണ്ണമായി ശുന്നുവൽക്കരിക്കപ്പെട്ട ആ സമയം എൻ്റെ സ്നേഹം വിജയിച്ചു. അതുകൊണ്ട് ആ അന്യകാരത്തിന് എൻ്റെ മേരൽ വിജയം വരിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല.
- പിതാവ് : മകനെ, “ഈതാ താൻ കർത്താവിന്റെ ഭാസി” എന്നു തതരം പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ദൈവികപദ്ധതിക്ക് സ്വയം സമർപ്പിച്ച ആ മകളുടെ വേദന താൻ മനസ്സിലാക്കുന്നു.

എന്നാൽ ആ സമയം ഞാൻ നിരേ അമ്മയെക്കാൾ അധികം വേദനിച്ചു. ഇവിടെ ഈ സർജ്ജവും മുകമായി ദുഃഖത്തിലാണെങ്കും. ഇവിടെ നിശ്ചലമായി. സ്ത്രീകൾ നിലച്ചു. മകനെ നിരേ ശുന്നുവരശ്കരണത്തിൽ എന്റെ മഹത്വം വർദ്ധിച്ചു. എന്റെ ഹൃദയത്തിൽ നീ മാത്രമായിരുന്നു.

- യേശു : അറിയാം അപ്പോ. അതുകൊണ്ട് ഞാൻ എന്റെ ഹിതം അങ്ങയുടെ ഹിതത്തിനു സമർപ്പിച്ചു. ഞാൻ മഹത്വികരിക്കപ്പെട്ട ആ സമയം എന്റെ ഹൃദയത്തിൽ അപ്പെൻഡൈറ്റിക്കുന്നു.

രംഗം 3

(ആദം സക്കഭാരതത്താൽ എഴുന്നേറ്റു മുംബോട്ടു വന്ന മുട്ടുകുത്തുന്നു.)

- ആദം : എന്റെ ഓമന മകനും, കർത്താവുമായ ദൈവമേ, മകനെ എന്നു വിളിക്കാൻ എനിക്കെർഹതയില്ല. ഞാനാണാണെല്ലാ മകൻിലും അവസ്ഥയ്ക്കു കാരണമായത്. എന്റെ അനുസരണക്കേട്ട! എന്റെ മോഹം! ഓ! ആ നിമിഷം എനിക്കു ചിന്തിക്കാൻ കഴിയുന്നില്ല. ഞാൻ പാപി!

- യേശു : ആദം, മകനെ നീ വിഷമിക്കേണ്ട.

- ആദം : ഞാൻ ചെയ്ത കുറ്റം എന്നോട് ക്ഷമിക്കേണമേ.

- യേശു (ഗീതം) : “നീ കുറ്റം ചെയ്തതിനാണോ ഞാൻ കൊണ്ടടികൾ വേദിക്കേണ്ട നിൻ പാപത്തെ ഓർത്തിനിയും നീ.”

നീ ശുഭനായിത്തീർന്നു മകനെ. നിരേ പാപം മോചിക്കപ്പെടുകും.

- ആദം : എന്റെ പാപം മുലം എന്റെ വംശത്തിനുണ്ടായ ദൈവികജീവൻ നഷ്ടപ്പെട്ട അവസ്ഥ! ഇതുവരെ ജനിച്ചവരും ഇന്നിയും ജനിക്കാനിരിക്കുന്നവരുമായ സകല മനുഷ്യ വാഗ്രത്തിനും ഞാനുണ്ടാക്കിയ ദുരവസ്ഥ! ചിന്തിക്കാൻ കഴിയുന്നില്ല. ഓ! ആ നിമിഷം!

“ഇവർ ചെയ്യുന്നതെന്നെന്ന് ഇവർ അറിയാത്കയാൽ

ഇവരോട് ക്ഷമിക്കണമെ” എന്ന് കുറിശിൽ കിടന്നു കൊണ്ട് അങ്ങ് പറഞ്ഞപ്പോൾ അർഹത ഇല്ലാത്തവ നായ എൻ്റെ ഹൃദയം തകർന്നപോയി.

എൻ്റെ കർത്താവേ, അങ്ങെയ്ക്കു നന്ദി! അങ്ങെയ്ക്കു നന്ദി!

(കുമിട്ടാരാധിക്കുന്നു).

- യേശു** : ആദം, അന്ന് ഏദൻതോട്ടത്തിൽ വെച്ച് നീ പാപം ചെയ്തതു കണ്ടപ്പോൾ എൻ്റെ പിതാവും എന്നും പരി ശുഭാത്മാവും അന്വരനില്ല. അത് തങ്ങൾ പ്രതീക്ഷി ആരുന്നു, കാരണം തങ്ങളോടു മത്സരിച്ച് തോറുപോയ വൻ ഭൂമിയിൽ ഉണ്ടന്ന് തങ്ങൾക്ക് അറിയാമായിരുന്നു. അവനു നഷ്ടപ്പെട്ട സഹഭാഗ്യം മനുഷ്യർക്കു കിട്ടിയത് അവൻ നശിപ്പിക്കുമെന്നും അറിയാമായിരുന്നു. അതിനാൽ നിനെ രക്ഷിക്കാനായി ഭൂമിയിലേയ്ക്ക് എന്ന അയയ്ക്കാൻ ആദിയിലേ തങ്ങൾ തീരുമാനിച്ചിരുന്നു. നിങ്ങൾക്ക് എന്ന മനസ്സിലാകുന്നതിനു വേണ്ടി എൻ്റെ രൂപത്തിലാണ് മനുഷ്യരെ എാൻ സൃഷ്ടിച്ചത്. അതിനുവേണ്ടി കാലത്തികവിൽ പിന്ന മരിയം ആദിയിലേ തൈരെന്തട്ടുക്കപ്പട്ടിരുന്നു. അനും തൈരെന്തട്ടുത ആ സ്ത്രീ നിനെ വിശ്രതിയ അന്ന കാരത്തിന്റെ സന്തതിയുടെ തല തകർക്കുമെന്ന് ആദിയിലേ തങ്ങൾ തീരുമാനിച്ചിരുന്നു. അതിന് എത്രയോ ശേഷമാണ് നീ ജനിച്ചതുപോല്ലും.
- ആദം** : നാമാ, എൻ്റെ തലമുറയോട് കരുണ ആയിരിക്കണമെ. നാമാ, ആരാധന! ആരാധന (കുമിട്ടുന്നു).

(ഹയ് ഏറ്റോ കുനിഞ്ഞ മുവത്തോടെ കടന്നുവന്ന് മുട്ടുകുത്തി തല കുനിച്ചു നിൽക്കുന്നു.)

- യേശു** : ആദിമാതാവേ വന്നും! മനുഷ്യവംശത്തിന്റെ അമേ, എൻ്റെ കരസ്പർശം ഏറ്റ് സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടവളേ സമാധാനത്തോടെ വസിക്കുക.
- ഹയ്** : പറുദിസ് സ്ഥാപകനായ എൻ്റെ കർത്താവേ, ഏദൻ തോട് വിഡാതാവേ, തങ്ങളോടൊപ്പം അന്ന് ഏദൻ

സംഗ്രഹിതങ്ങൾ

തോട്ടത്തിൽ ഉലാത്തിയ എൻ്റെ നാമാ, എന്നോട് ക്ഷമി കണമേ. പാപത്തിന്റെ ഉടക്കവം എന്നിൽ നിന്നാണല്ലോ. പാപം എന്തെന്ന് അറിയാതിരുന്ന, സംഗ്രഹിയ ആനന്ദത്തിൽ കഴിഞ്ഞിരുന്ന ഈ ഭൂമിയിൽ ഞാൻ പാപം തുടങ്ങിവച്ചല്ലോ. എന്നെങ്കണ്ണ് എൻ്റെ മക്കൾ പറിച്ചു. നിഷ്കളക്കനായ എൻ്റെ ഭർത്താവിനേയും ഞാൻ പാപത്തിൽ വീഴിച്ചു. അയ്യോ എനിക്കു കഷ്ടം! ആദിമാതാവ് പാപം ചെയ്തു എന്ന് എല്ലാവരും പറയുന്നുവാലോ. ഞാൻ പാപി! ഞാൻ പാപി!

- യേശു** : തല തല്ലിക്കരയാതിരിക്കു പ്രിയമാതാവോ! എൻ്റെ കരവേലയായ നിങ്ങളെ സൃഷ്ടിച്ചതു എൻ്റെ പിതാവിനെ അനുസരണവും വിശ്വാസവും വഴി ആരാധിക്കുന്നതിനായിരുന്നു. എന്നാൽ ആ ലുസ്തിഫർ ചെയ്തതുപോലെ നീയും എൻ്റെ പിതാവിനേപ്പോലെ ആകാൻ ശ്രമിച്ചു. അവന് അഹക്കാരം ഉണ്ടായിരുന്നു. നിനക്ക് അതില്ലായിരുന്നു. നിനക്ക് അതിമോഹം ആയിരുന്നു. മോഹം പാപത്തെ പ്രസവിക്കും എന്ന് നീ മനസിലാക്കിയില്ല. അങ്ങനെ പാപം വർദ്ധിച്ചപ്പോൾ കൂപ അതിലേരെ വർദ്ധിച്ചു.
- ഹിബ്രൂ** : എൻ്റെ നാമാ, ഞാൻ ചെയ്തതൊക്കെ ഇന്ന് ഓർക്കുന്നേം എന്നോടു തന്നെ നീന് തോന്നുന്നു. ഭൂമിയിൽ പാപം വരുത്തിയവർ! അതുകാരണം ഭൂമിയിൽ കഷ്ടപ്പെട്ടു ജീവിക്കേണ്ടി വരുന്ന മനുഷ്യവർഗ്ഗം! അയ്യോ എനിക്കു കഷ്ടം!
- യേശു** : കരയാതിരിക്കു മാതാവേ.
- ഹിബ്രൂ** : എൻ്റെ പ്രിയമകനേ! എനിക്കു സഹിക്കാൻ പറ്റുന്നില്ല. എൻ്റെ പാപം മുലം ലോകത്തിൽ പാപം പെരുകി. അവസാനം എന്നെ മെന്ത്രത്തുണ്ടാക്കിയ കരങ്ങളിൽ അവർ ആണി തൊഴ്ചു കയറ്റി. എനിക്ക് ശാസം ഉള്ളിത്തന്നു മുവരത്ത് അവർ തുപ്പിൽ എല്ലപ്പിച്ച് പരിഹരിച്ചു. എൻ്റെ കുടുംബം സാധാഹനത്തിൽ ഉലാത്തിയ കാലുകളിൽ അവർ ആണി തൊഴ്ചു. അങ്ക് കൂരിശിൽ തീരയ്ക്കെഞ്ചു

തോർത്താൽ കരയാത്തവരാരുണ്ട്? അയ്യോ എൻ്റെ നാമാ എനിക്കു കഷ്ടം!

- യേശു** : നിനെ സർപ്പം വീഴിച്ചു. നിന്റെ സൃഷ്ടാവിനെ മറന്ന് അവരെ വാക്കുകളിൽ നീ മയങ്ങി.
- ഹ്രി** : എനെ വീഴിച്ചു സർപ്പത്തെ താൻ കുറ്റം വിഡിക്കുന്നില്ല. എൻ്റെ പിതാവിനെ വിശസിച്ച് ആരാധിക്കുന്നതിൽ താൻ ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്നുവെക്കിൽ സർപ്പത്തിന് എൻ്റെ അടുത്തു വരുവാൻ സാധിക്കുമായിരുന്നില്ല. താൻ ചാഞ്ച് കൊടുക്കും എന്നു മനസിലാക്കിയതുകൊണ്ടാണ് സർപ്പം അടുത്തു കൂടിയത്. കാരണം താൻ ലോകസുവാദങ്ങൾക്ക് നടുവിലായിരുന്നു. സത്യത്തിൽ പിതാവിനെ സ്കേപ്പിക്കുന്നതിനും ആരാധിക്കുന്നതിനും വേണ്ടിയാണ് തൈങ്ങളെ സൃഷ്ടിച്ചത്. എന്നാൽ തൈങ്ങളോ എൻ്റെ പറുദിസായിലെ സുവസന്നകരുങ്ങളിൽ മുഴുകി ആനങ്ങിച്ചു നടന്നു. എല്ലാ സൗകര്യങ്ങൾക്കു നടുവിലും കർത്താവിനെ ആരാധിക്കണം, സ്ത്രുതിക്കണം എന്നതു തൈങ്ങൾ മറന്നു ജീവിച്ചു. സുവസന്നകരുങ്ങളിൽ കർത്താവിനെ കാണാൻ തൈങ്ങൾക്കു കഴിഞ്ഞില്ല. തൈങ്ങൾ നിരതരം സ്വർഗ്ഗത്തിലെ മാലാവമാരെപ്പോലെ സ്ത്രുതിച്ചു കഴിഞ്ഞിരുന്നുവെക്കിൽ ദുഷ്ടസർപ്പത്തിന് അടുക്കാൻ പറ്റുകയില്ലായിരുന്നു. എൻ്റെ ഭർത്താവും സൃഷ്ടാവിനെ ആരാധിച്ചിരിക്കേണ്ടതിനു പകരം ലോകക്കാഴ്ചകൾക്കാണ് പോയി. കണ്ണിന്റെ കൗതുകം തേടി പോയി. തൈങ്ങളുടെ കർത്താവിനെ മറന്നുള്ള ലോകസുവാദങ്ങളുടെ നടുവിൽ പിശാച് നുശ്രംതു കയറി. അല്ലെങ്കിൽ അവനു നുശ്രംതുകയറാൻ തൈങ്ങൾ വാതിൽ തുറന്നു കൊടുത്തു. അവൻ അകത്തായി. അവനെ കുറ്റം പറഞ്ഞിട്ടു കാരുമില്ല. അവൻ നോക്കിയിരിക്കുകയാണ് മനുഷ്യനെ വീഴിക്കാൻ. പക്ഷേ മനുഷ്യൻ്റെ സഹകരണം കൊണ്ടെങ്കിൽ അവൻ എന്തെങ്കിലും ചെയ്യാൻ പറ്റു. ഭർത്താവ് വീടിൽ ഇല്ലാതിരുന്ന സമയത്ത് കർത്താവിനെ ആരാധിക്കുന്നതിനു പകരം താൻ

സർവ്വീയവിരുന്ന്

ലോകസുവാദങ്ങളിൽ മുഴുകി. പിശാചും ഈ അവസരം പാർത്തിരിക്കുക ആയിരുന്നു. എൻ്റെ കർത്താവേ പാപി യായ എന്നോടു കഷമിക്കേണമെ.

- യേശു** : എൻ്റെ പ്രിയ മാതാവേ, ഞാൻ സൃഷ്ടിച്ച ഹറ്റായേ, നിനെ സൃഷ്ടിക്കുന്നതിനു മുന്നേ നിൻ്റെ മകൾ മരിയതെത, എൻ്റെ അമ്മയെ, എൻ്റെ പിതാവ് കണ്ണു വച്ചിരുന്നു. നിങ്ങൾക്ക് ഇതൊക്കെ സംഭവിക്കുമെന്ന് എൻ്റെ പിതാവ് അറിഞ്ഞിരുന്നു. എൻ്റെ അമ്മയുടെ, മരിയതിന്റെ, മകൻ നിൻ്റെ ശത്രുവിന്റെ തല തകർക്കുമെന്ന് അന്ന് എൻ്റെ പിതാവ് നിന്നോടു പറഞ്ഞിരുന്നില്ലോ. അതു എൻ്റെ കുറിശു മരണം മുലമുള്ള അനുസരണ തിലുടെ സംഭവിച്ചു.
- ഹവ** : എൻ്റെ കർത്താവേ, നീ എത്ര കാരുണ്യവാൻ! തങ്ങെ ഇരുടെ പാപത്തിനു ശ്രേഷ്ഠം അവിടുന്ന് തങ്ങളെ കരുണയോടെ വിശാലമായ ഭൂമിയിൽ താമസിപ്പിച്ചു. എന്നിൽ നിന്നുണ്ടായ എൻ്റെ മകൾ വർദ്ധിച്ചു പെരുകി. അതോടൊപ്പം ഭൂമിയിൽ പാപവും വർദ്ധിച്ചു. ഈനുസകലരും ആദിമാതാവിന്റെ അനുസരണക്കേടും പാപവുമാണ് എടുത്തു പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. അതുകേൾക്കുന്നേം എൻ്റെ ഹൃദയം വിജയുകയാണ്. എൻ്റെ മകളുടെ നാശത്തിനു കാരണം ഞാനായില്ലോ.
- യേശു** : ഞാൻ എല്ലാം കഷമിച്ചുവല്ലോ മാതാവേ.
- ഹവ** : എന്നോട് കഷമിച്ച് രക്ഷിക്കാനാണല്ലോ അങ്ങ് കുറിശു മരണം വർദ്ധിച്ച് ഉത്ഥാനം ചെയ്തത്. അതിനുവേണ്ടിയുള്ള അങ്ങയുടെ അമ്മയായ എൻ്റെ മകൾ മരിയതിന്റെ അനുസരണവും വിധേയതവും വർദ്ധിക്കാൻ കഴിയുന്നതല്ല. എൻ്റെ അനുസരണക്കേടിനെ എൻ്റെ മകൾ മരിയതിന്റെ അനുസരണം തോല്പിച്ചില്ലോ താക്കി. എന്ന ചതിച്ചുവരുന്ന തല അവളുടെ അനുസരണക്കാണ്ടു തകർത്തു. എൻ്റെ മകൾ മരിയതിന്റെ പേരു പറയുന്നേം പോലും ആ ദുഷ്ടഗത്രുവിന് എൻ്റെ മകളുടെ അടുത്തു വരാൻ കഴിയുകയില്ല.

അവനെ ചാമലാക്കാൻ കഴിയുന്നതാണ് എൻ്റെ മരിയ തിരെൻ്റെ വിശ്വദിയും പുണ്യങ്ങളും.

- യേശു** : അതെ, പുണ്യങ്ങൾ മുലം കൃപ നിരത്തെ എൻ്റെ അമ്മ!
- ഹയ്യ** : ഞാൻ പാപം ചെയ്തുവെക്കിലും ഇങ്ങനെ ഒരു മകൾ മരിയത്തെ ലഭിച്ചതിൽ ഞാൻ സന്തോഷിക്കുന്നു. എൻ്റെ മകൾ വേഗം ഇങ്ങനെതുന്നതിനുവേണ്ടി ഞാൻ കാത്തി രിക്കുകയാണ്.
- യേശു** : എൻ്റെ അമ്മേ, ആദിമാതാവേ, ഇപ്പോൾ അമ്മ എല്ലാം മനസിലാക്കിയില്ലോ. എൻ്റെ പിതാവിനെ നിരത്തരം സ്തുതിച്ചു വസിക്കുക.
- ഹയ്യ** : നന്ദി, എൻ്റെ കർത്താവും സൃഷ്ടാവുമായ എൻ്റെ മകനേ.

(ആരാധനയോടെ തിരിച്ചുപോകുന്നു)

(നിഷ്കള്ളക്കായി ഹാബേൽ വനു കുന്നിട്ടുന്നു).

- ഹാബേൽ** : എൻ്റെ നാമനായ യേശുവേ ഇതറിയാമായിരുന്നെങ്കിൽ അങ്ങയെ ആരാധിക്കാൻ അങ്ങ് സൃഷ്ടിച്ച് എൻ്റെ അപ്പുന് എന്തിന് ഇവ തിരു അനുവദിച്ചു?
- യേശു** : എൻ്റെ കുഞ്ഞുമകനേ, മനുഷ്യന് എല്ലാം നൽകിയ പ്രോൾ സ്വാത്രന്ത്ര്യവും ഞങ്ങൾ അനുവദിച്ചിരുന്നു. കാരണം അവൻ പുർണ്ണമനുഷ്യനായിരുന്നു. നന്ദിയും തിരുമ്പും, ജീവനും മരണവും, പ്രകാശവും അനധകാ രവും എല്ലാം അവൻ മുസിലുണ്ടായിരുന്നു. ചില നിർദ്ദേശങ്ങൾ കൊടുത്തിരുന്നുവെക്കിലും അവൻ്റെ സ്വാത്രന്ത്ര്യത്തിൽ കൈ കടത്തുന്നത് ശരിയല്ലല്ലോ. എന്നാൽ അവൻ ജീവനെ സ്നേഹിക്കാതെ മരണത്തെ സ്നേഹിക്കുവാനായി ആ സ്വാത്രന്ത്ര്യത്തെ ദുരുപയോ ഗപ്പുടുത്തി. അതിൽ ഞങ്ങൾ പിന്നീട് പരിപാലിച്ചു. ദൈവം സ്നേഹമായിരിക്കുന്നതുപോലെ സ്നേഹമാ യിത്തീരുവാൻ വേണ്ടിയാണ് മനുഷ്യനെ സൃഷ്ടിച്ചത്. സ്വാത്രന്ത്ര്യം ഇല്ലാതെ സ്നേഹിക്കാൻ സാദ്യമല്ലല്ലോ.
- ഹാബേൽ** : ഞങ്ങൾക്കുവേണ്ടി പീഡ സഹിച്ച്, നിഷ്കള്ള രക്തം

സാർഗ്ഗീയവിരുന്ന്

ചിന്തി, കുറിശിൽ മരിച്ചുയർത്ത യേശു തന്പുരാനെ
ഞങ്ങൾ അങ്ങയെ ആരാധിക്കുന്നു! സ്ത്രൂതിക്കുന്നു!

സീതം:- യേശുവേ നീ വലിയവൻ വലിയവൻ!

യേശുവേ നീ നല്ലവൻ നല്ലവൻ!

യേശുവേ നീ പരിശുഖൻ പരിശുഖൻ!

യേശുവേ നീ വല്ലഭൻ വല്ലഭൻ!

(കായേൻ നമ്മിന്റെ കുന്നിട്ടുന്നു)

കായേൻ : എൻ്റെ പിതാവിൻ്റെ ദൈവമേ, എൻ്റെ പിതാവിനെ
മെന്നതെ കരങ്ങൾ വാഴ്ത്തപ്പെട്ടാകട്ട. എനിക്കു ഹാ
കഷ്ടം! ഞാൻ വലിയ പാപിയാണ്. ഞാനാണ് ലോക
തതിൽ ആദ്യം ‘ശാരീരിക്’ കൊലു നടത്തിയത്.
ഞാനാണ് കൊലുപാതകത്തിനു തുടക്കം ഇട്ടത്. അസു
യയുടെ മുർത്തിഭാവമായിരുന്നു ഞാൻ. ലോകത്തെ
നശിപ്പിക്കുന്ന അസുയയെ എൻ്റെ അമ്മയെ വീഴ്ത്തിയ
സാത്താൻ എനിൽ നികേഷപിച്ചു. ഞാൻ പാപി!
ഞാനാണ് അങ്ങയെ കൊന്നത്.

യേശു : എൻ്റെ പ്രിയമകനേ, “ഉചിതമായി പ്രവർത്തിച്ചാൽ
നീയും സ്വീകാര്യനാവുമെന്ന്”, (ഉല്പ. 4.7) അന്ന്
നിനെ ഞാൻ ഓർമ്മിപ്പിച്ചതാണ്. എൻ്റെ കുറിശുമരണം
നിനേയും രക്ഷിക്കാനായിരുന്നു. നിനെ ശാപത്തിൽ
നിന്നും ഞാൻ മോചിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. സമാധാനമായി
രിക്കുക.

കായേൻ : എൻ്റെ സഹോദരൻ്റെ നമ കാണാൻ എനിക്കു കഴി
ഞതില്ലല്ലോ. എൻ്റെ യേശുവേ, കൊടും പാപിയായ
എനെ രക്ഷിച്ച് വീണെടുത്ത എൻ്റെ പൊന്നേശുവേ
നങ്ങി, നങ്ങി, സ്ത്രൂതി, സ്ത്രൂതി. എനേയും രക്ഷിക്കാൻ
തിരുമനസായ എൻ്റെ കർത്താവേ നങ്ങി.

(കായേൻ മുടുകുത്തി കുന്നിട്ടുന്നു)

രംഗം 4

(നോഹ പെട്ടകവും ഉയർത്തി പിടിച്ച് യേശുവിനെ ആരാധിക്കുന്നു)

നോഹ : ഗ്രാഫേറ്റ് മരം ഉപയോഗിച്ച് പെട്ടകം ഉണ്ടാക്കി ജീവ ജാലങ്ങളെ രക്ഷിക്കണമെന്ന് എന്നോടു പറഞ്ഞില്ലോ? മരകുരിശു കൊണ്ട് അങ്ക് മനുഷ്യകുലത്തെ രക്ഷിച്ച തിരെ ആരംഭം ആയിരുന്നതെന്ന് ഇപ്പോഴാണ് തൊൻ ചിന്തിച്ചത്. മനുഷ്യവംശത്തെ രക്ഷിക്കാൻ ‘മരത്തി ലുടെ’ കഴിഞ്ഞു. പ്രകൃതിയെയും മരങ്ങളെയും സൃഷ്ടിച്ചു പതിപാലിക്കുന്ന തന്യുരാനേ, അങ്ങേ ആരാധിക്കുന്നു സ്തുതിക്കുന്നു.

യേശു : മകനേ, നോഹാ, നിരെ അനുസരണവും തങ്ങളിലൂള്ള വിശ്വാസവും നിനെ വലിയവനാക്കി. തൊൻ പറഞ്ഞത് ശരിയാണോ എന്ന് നീ ആലോചിച്ചില്ല. ഈ വരെ സംഭവിച്ചിട്ടില്ലാത്ത കാര്യം നടക്കുമെന്ന് നീ വിശ്വസിച്ചു. നിന്നെന്നോലെ ഭൂമിവരെ മനുഷ്യർ ആയിരുന്നുകിൽ! ദൈവത്തിലൂള്ള വിശ്വാസം, ആഫ്മായ ദൈവസ്തന്മാരും എന്നീവയ്ക്കുകൊണ്ട് നീ ലോകത്തിനു കാണിച്ചുകൊടുത്തു. എരെം്പി ഭാസൻ അബ്രഹാമിനെപോലെ, കടലിനെ വെറും മരക്കുവെച്ചു ഉപയോഗിച്ച് വിജേജിച്ച മോൾ യൈപോലെ, എന്നിലൂള്ള വിശ്വാസം മുലം ദേക്കാതെ കടലിൽ ചാടിയിറിങ്ങിയ എരെം്പി പത്രോസിനെപ്പോലെ നിരെ വിശ്വാസം അനുസരണത്തിനു കാരണമായി. ഏദൻതോട്ടത്തിൽ നഷ്ടപ്പെട്ട അനുസരണത്തിന് നിങ്ങൾ പുതുജീവൻ നൽകി. അതുകൊണ്ടാണല്ലോ നിരെ ഒരു വംശത്തിൽ നിന്നും എരെം്പി ജനത്തെ തൊൻ തിരഞ്ഞെടുത്തത്. പുർണ്ണികരുടെ വിശ്വാസം ആണ് അവർക്ക് അനുഗ്രഹമായിത്തീർന്നത്.

നോഹ : എരെം്പി പിതാവ് ആദാമിന്റെയും എരെം്പി മകൻ അബ്രഹാം, ഇസഹാക്ക്, യാക്കോബ് എന്നിവരുടെയും ദൈവമായ വാഴ്ത്തപ്പെട്ട എരെം്പി യേശുവേ, നിരെ മരകുരിശു മരണം എത്രയോ വാഴ്ത്തപ്പെട്ടതാകുന്നു. തങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവേ ആരാധന! ആരാധന!

രംഗം 5

(സംഖ്യീയ ഗണം പരിശുഭൻ കീർത്തനം ആലപിക്കുന്ന ആരവത്തി നിടയിൽ അബ്വഹാം മുന്നോട്ടു കടന്നുവന്ന് കുമ്പിട്ടാരാധിക്കുന്നു.)

അബ്വഹാം : എൻ്റെ സ്നേഹഭാജനമായ പൊന്നേശു തസ്വരാനേ, എനിക്കു മുമ്പു ഉണ്ടായിരുന്നവനേ, എനിക്ക് പുത്രനു മായിരുന്നവനേ, മഹത്യം! മഹത്യം! മഹത്യം!

യേശു : എൻ്റെ വിശാസപുത്രനേ, നീ എൻ്റെതാൻ.

അബ്വഹാം : ഉറർദ്ദേശത്തു വസിച്ചിരുന്ന എനിക്ക് അങ്ങയാൽ തിര ഞെടുക്കപ്പെട്ടാൻ എന്തുയോഗ്യത? ഞാൻ ചോദി കാതെ എനെ തിരഞ്ഞെടുത്തു. ഈ എൻ്റെ മകളാം സന്ന്യ പറഞ്ഞ ഭൂമിയിൽ അവർ അഹങ്കരിച്ചു നട കുന്നു. എന്നാൽ എനിക്കെന്തു യോഗ്യത? വിഗ്രഹം രാധനകാരുടെ ഇടയിൽ വസിച്ചിരുന്ന എനെ തിര ഞെടുത്തത് എൻ്റെ യേശുവിൻ്റെ കാരുണ്യം. ഞാൻ അറിയാതെ അവിടുന്ന് എനെ വിളിച്ചു. സകല മനു ഷ്യരേയും പോലെ ഒരുവനായിരുന്ന എനെ പേരു ചൊല്ലി വിളിച്ചു. അബ്വാം! ഓ! ആ വിളിയുടെ മാധ്യരൂപവും, ഗൗരവവും ഇന്നും ഞാൻ ഓർക്കുന്നു. ആ സ്നേഹത്തിൻ്റെ മുമ്പിൽ എനിക്കൊന്നും ആലോ ചിക്കാൻ ഇല്ലായിരുന്നു. എനിൽ വിശാസമർപ്പിച്ചിരുന്ന എൻ്റെ ഭാര്യ “എൻ്റെ ദൈവം അവളുടെയും ദൈവം” എന്ന വിശവസിച്ച് രംഭാമതൊന്നു ചിന്തിക്കാതെ എൻ്റെ കൂടെ പുറപ്പെട്ടു. അങ്ങനെ തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ഒരു ജനം ഉണ്ടായി.

യേശു : നിൻ്റെ വിശാസത്തിൽ ഞങ്ങൾ സംത്യപ്തരാണ്. നീ വിശാസികളുടെ പിതാവ് എന്ന് അറിയപ്പെടും.

അബ്വഹാം : എൻ്റെ നാമാ എനിലും അങ്ങ് തെരഞ്ഞെടുത്ത എൻ്റെ മകളാണല്ലോ അങ്ങയോട് ഈ കടുംകൈ ചെയ്തത്. ഞങ്ങൾക്കു തന്ന ‘സ്വരജനം’ എന്ന ആ വലിയ ഭാഗ്യാവസ്ഥ പുരജാതികൾക്ക് കൊടുത്തിരു നേക്കിൽ അവർ അങ്ങരെയെ ബഹുമാനിക്കുമായിരുന്നു.

ഞാൻ എത്രയോ ഹതഭാഗ്യൻ! മകൾ നല്ലവരല്ലാത്ത മാതാപിതാക്കൾ എത്ര ഭാഗ്യഹീനർ.

- യേശു : അബൈഹാം, എൻ്റെ പിതാവേ, നീ ഭൂമിയിൽ ഹതഭാഗ്യ നല്ലി. “ഞങ്ങൾക്ക് പിതാവായി അബൈഹാം സ്വർഗ്ഗ തിലുണ്ട്,” എന്നാണ് അവർ എപ്പോഴും പറയുന്നത്. “ഞങ്ങളുടെ പിതാവായ അബൈഹാത്തകാൾ വലി യവനാണോ നീ” എന്നാണ് അവർ എന്നോട് ചോദി ചെത്ത്. “ഞങ്ങൾ അബൈഹാത്തിന്റെ മകളാണെന്ന്” പറഞ്ഞ അവർ അഭിമാനം കൊള്ളുന്നു. അവർ ഒന്നും അറിയാത്ത വർ! അബൈഹാമിന്റെയും, ഈ സഹാ കിന്റെയും, ധാക്കോബിന്റെയും മകളായ അവർക്കു മാത്രമേ രക്ഷ കിട്ടുകയുള്ളൂ എന്ന് സൗജന്യദാനമായി രക്ഷ ലഭിച്ച അവർ അഹരണരിച്ചുപോയി. ചുക്കക്കാരും വേദ്യകളും വിജാതീയരും രക്ഷിക്കപ്പെടരുതെന്ന് നീണ്ട മേലക്കി ധരിച്ച അവർ ആഗ്രഹിച്ചുപോയി. അവരെ പാലും തേനും ഒഴുക്കുന്ന കാനാൻ നാട്ടിൽ എത്തിച്ചു എന്നിൽ നിന്ന് അവർ അകന്നുപോയി. എന്നിൽ നിന്നും രക്ഷ ലഭിച്ച അവർ, എന്ന ശിക്ഷിക്കാൻ ആഗ്രഹിച്ചു. എൻ്റെ പിതാവിന്റെ കരുണയുടെ മുവമായിരിക്കുന്ന ഞാൻ, അവരുടെ തിരിച്ചു വരവിനായി ഒരു ‘ധൂർത്തപിതാവിനെപ്പോലെ’ കാത്തിരിക്കുന്നു.
- അബൈഹാം : നാമാ ധൂർത്തപുത്രരായിരിക്കുന്ന എൻ്റെ മക്കളെ അങ്ങ് സ്വീകരിക്കേണ്ണമേ. അങ്ങയുടെ ഈ തെരഞ്ഞെടു ടുക്കപ്പെട്ട ജനം, എൻ്റെ മകൾ ‘സത്യം’ തന്നെ ആയ അങ്ങയെ തിരിച്ചിറിഞ്ഞ് അങ്ങയുടെ ‘വഴിയിലുടെ’ വന്ന് ‘ജീവൻ’ പ്രാപിക്കുന്നും. അതുമാത്രമാണ് എൻ്റെയും ആശ.
- യേശു : അതു സാധിക്കും മകനേ. “പിതാവേ നമ്മൾ ഒന്നായി റിക്കുന്നതുപോലെ ഇവരും ഒന്നായിരിക്കുണ്ട്” എന്നു പ്രാർത്ഥിച്ചിട്ടാണ് ഞാൻ പോന്നത്. എൻ്റെ പ്രാർത്ഥനയെണ്ണാനും എൻ്റെ പിതാവ് തള്ളിക്കളെണ്ണി കില്ല. മരിച്ചിട്ട് നാലു ദിവസം കഴിഞ്ഞ്, ശരീരം അഴുകി പോയ ലാസറിനെപ്പോലും ഉള്ളിപ്പിച്ചതാണ് എൻ്റെ

സർവ്വീയവിരുദ്ധ്

പിതാവ്. ഈ തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ജനത്തെ എൻ്റെ പിതാവ് പാപമരണത്തിൽ നിന്ന് ജീവനിലേക്ക് കൊണ്ടു വരും.

അബ്രഹാം : തൊൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. പുനരുത്ഥാനവും ജീവനും വഴിയും അങ്ങാണെന്ന് തൊൻ വിശ്വസിച്ചേറ്റു പറയുന്നു. അന്ന് മോറിയ മലയിൽ വച്ച് ഈസഹാക്കിനെ രക്ഷിച്ച യാഗബലിയായിത്തീർന്ന കുണ്ടാട് അങ്ങായിരുന്നു വെന്ന് ഇപ്പോൾ എനിക്ക് മനസിലായത്.

എൻ്റെ പുത്രനായ, വാഴ്ത്തപ്പെട്ട കുണ്ടാടെ, യേശുത സൃഷ്ടാനെ, ആരാധന! ആരാധന!

(അബ്രഹാം മുട്ടുമടക്കി കുന്നിട്ടാരാധിച്ചു പിന്നവാങ്ങുന്നു)

(മെൽക്കിബൈസഭക്ക് എത്രയും സമാധാനത്തോടെ വന്ന യേശുവിനെ വണങ്ങി, ആരാധനക്കുന്നു)

മെൽക്കിബൈസഭക്ക് : നിത്യസമാധാനത്തിന്റെ രാജാവേ, അങ്ങേയ്ക്ക് വന്ന നം! അത്യുന്നത ദൈവത്തിന്റെ പുത്രനായ യേശുവേ അങ്ങേയ്ക്കാരാധന!

യേശു : അത്യുന്നതനായ എൻ്റെ പിതാവിന്റെ പുരോഹിതനായ മെൽക്കിബൈസഭക്ക്, നിന്നു സമാധാനം.

മെൽക്കിബൈസഭക്ക് : എൻ്റെ നാമനും സർവ്വശക്തനുമായ കർത്താവേ, ഏറ്റവും എളിയ ഭാസനായ എന്ന അങ്ങയോട് സാമ്യ പ്ലെടുത്തുന്നുവെല്ലോ. എൻ്റെ പിതാവോ മാതാവോ അൻഡ യപ്പട്ടുനില്ല. വംശപരമ്പര ഒന്നും അവകാശപ്പെടാ നില്ല. എൻ്റെ ജനനമോ മരണമോ ഒന്നും അനിയപ്പെടുന്നില്ല. എക്കിലും നിത്യപൂര്ണാഹിതൻ ആയ അങ്ങയോടു സാദ്യശ്രൂപ്പെടാൻ ഈ ഭാസൻ ആർ? അങ്ങയുടെ ഈ മകനെ അനുഗ്രഹിക്കണമെ.

യേശു : മകനെ, സമാധാനത്തോടെ വസിക്കുക. നിന്റെ പേര് എന്നേക്കും അനിയപ്പെടും. എന്നേക്കും ബലിപീഠത്തി കൂൽ നീയും ഓർമ്മിക്കപ്പെടും. ഇത് എൻ്റെ പിതാവിന്റെ അനാദിയിലെ ഉള്ള തീരുമാനം ആണ്. അതിനുവേണ്ടിയാണ് നിന്നെ ആരംഭവും അവസാനവും അനിയപ്പെടാത്തവനായി സൃഷ്ടിച്ചത്.

മെർക്കിസൈസേക്ക് : എൻ്റെ നാമാ, വിശ്വാസികളുടെ പിതാവ് എന്നറിയപ്പെടുന്ന അദ്ദേഹം എനിക്ക് ദശാംശം തന്നതുവഴി എന്ന ധഹൃദയാരുടെ പിതാവായ അദ്ദേഹാത്ത കാർഷിക അങ്ങ് വലിയവനാക്കി. യമാർത്ഥത്തിൽ അദ്ദേഹ ഹാത്തിലെ മകളിൽ നിന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒരു മക നായ ലേവിക്കായിരുന്നുണ്ടോ അങ്ങ് പിന്നീട് ദശാംശം അനുവദിച്ചിരുന്നത്. എന്നാൽ അദ്ദേഹം എനിക്കു അത് തന്നതുവഴി ദശാംശം സ്വീകരിക്കേണ്ട ലേവി എനിക്ക് ദശാംശം കൊണ്ടുതതികയായിരുന്നുവെന്നോ. എൻ്റെ കർത്താവേ അങ്ങയുടെ പദ്ധതി ആർക്ക് മന സ്ത്രിലാക്കാൻ കഴിയും?

യേശു : എൻ്റെ മകനേ, നീ പരിഞ്ഞതു ശരിതനെ. എന്നാൽ താൻ പുരോഹിതരായി തിരഞ്ഞെടുത്തിരുന്ന ലേവ്യ മകൾ എൻ്റെ ആഗ്രഹത്തിനോത്തവിധം വളർന്നില്ല. നിന്നക്കരിയാമെന്നോ, ലേവിയുടെ മകനില്ലെന്നാണ് താൻ അവർക്ക് നിയമം നൽകിയത്. എന്നാൽ ആ നിയമത്താൽ പുർണ്ണത പ്രാപിക്കുന്നതിൽ അവർ തികച്ചും പരാജയപ്പെട്ടു. അതുകൊണ്ട് ലേവിയുടെ ക്രമത്തിൽ നിന്നും, അതായത് അഹരോന്റെ ക്രമത്തിൽ നിന്നും വ്യത്യസ്തമായി വേബാരു പുരോഹിതൻ ഉണ്ടാവുക ആവശ്യമായിരുന്നു. അതിനാൽ നിന്റെ ക്രമപ്രകാരം മറ്റാരു പാരോഹിത്യം താൻ വരുത്തി. പുരോഹിതൻ മാറിയപ്പോൾ നിയമവും മാറ്റേണ്ടതായിട്ടും വന്നു. അങ്ങനെ പുരോഹിതൻ ആകാൻ അവകാശം ഇല്ലാതിരുന്നതും, തുതുവരെ ആരും പുരോഹിത ശുശ്രാഷ ചെയ്തിട്ടില്ലാത്തതുമായ ഒരു വംശത്തിൽ നിന്ന്, യുദ്ധാവംശത്തിൽ നിന്ന്, ഒരു പുരോഹിതനും ആ പുതിയ പുരോഹിതൻ്റെ പുതിയ നിയമവും സഹാപിതമായി. മെർക്കിസൈസേക്കിന്റെതുപോലെ ആ പാരോഹിത്യം മുൻ അവകാശം ഇല്ലാത്തതാണ്.

പുതിയ ക്രമപ്രകാരം ഉള്ള പുരോഹിതൻ വന്നപ്പോൾ പുതിയ നിയമവും വന്നു. കാരണം നേരത്തെ ഉണ്ടായിരുന്നത് നിഷ്പ്രയോജനം ആയിപ്പോയി. പഴയത് ഒരു

സർവ്വീയവിരുന്ന്

നമയും ഉള്ളവാക്കിയില്ല. അതിനുപകരം വിശ്വാസവും പ്രത്യാശയും സ്വന്നേഹവും അതിഭേദം സ്ഥാനത്തു വന്നു. തന്നെയുമല്ല, പഴയ പുരോഹിതർ എല്ലാം മരിച്ചു. പുതിയ പുരോഹിതനു മരണമില്ല. അവൻ നിനെ പ്ലോലെ എന്നേക്കും ജീവിക്കുന്നവനും നിത്യപുരോഹിതനുമാണ്. അങ്ങനെ പരിശുദ്ധനും നിഷ്കള്ളങ്ങനും മായ ഒരു നിത്യപുരോഹിതൻ ഉണ്ടായി. ഇനിയും പഴയതുപോലെ സ്വന്നം പാപങ്ങൾക്കു വേണ്ടിയും ജനത്തിഭേദം പാപങ്ങൾക്കു വേണ്ടിയും അനുഭിനം ബലിയർപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു; നീ അബൈഹാമിഭേദം സന്നിധിയിൽ വച്ച് ഒരിക്കൽ മാത്രം ബലി അർപ്പിച്ചതുപോലെ. ഈ നിയോഗത്തിനു വേണ്ടിയാണ് ഞാൻ ഭൂമിയിലേക്ക് വന്നത്. അതു സാധിച്ചു കഴിഞ്ഞു. അങ്ങനെ ഞാൻ നിഭേദക്രമപ്രകാരം എന്നേക്കും പുരോഹിതനാകുന്നു.

മെർക്കിഡിസബദ്ധക്ക് : നാമാ അങ്ങയുടെ വഴികൾ അശ്രാഹ്യം. അങ്ങയുടെ ചിന്തകൾ സർവ്വത്തോളം ഉയർന്നത്. ബലഹീനനായ ഞാനും ആ പദ്ധതിയിൽ പങ്കാളി ആയി. അത് അങ്ങയുടെ കൃപ. അങ്ങ് എന്നേക്കും വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവനാകുന്നു.

യേശു : മെർക്കിഡിസബദ്ധക്ക് ഭൂമിയിൽ നിഭേദക്രമപ്രകാരം ബലി എന്നും അർപ്പിക്കപ്പെടും. അങ്ങനെ നിഭേദ നാമം എന്നേക്കും അറിയപ്പെടും.

മെർക്കിഡിസബദ്ധക്ക് : അങ്ങയുടെ നാമത്തിന് മഹത്യം ഉണ്ടാക്കട്ട.

യേശു : നിത്യപുരോഹിതനാൽ നിത്യരക്ഷ സാധിച്ചത് കോലാടുകളുടേയോ, കാളകിടാങ്ങളുടേയോ രക്തത്തിലും യല്ല; സ്വന്നം രക്തത്തിലുംനാണ്.

മെർക്കിഡിസബദ്ധക്ക് : എൻ്റെ കർത്താവേ, എങ്കിൽ പിനെ ആദ്യത്തെ നിയമവും ബലിയും എന്തിനുവേണ്ടി ആയിരുന്നു?

യേശു : ആദ്യത്തെ നിയമം വരാനിരിക്കുന്ന നമകളുടെ ‘നിശൽ’ മാത്രമായിരുന്നു. അവൻ അന്ന് അർപ്പിച്ച ബലികൊണ്ട്,

അതായൽ കാളകളുടെയും കോലാടുകളുടെയും രക്തം കൊണ്ട് അവരുടെ പാപം കഴുകിക്കളേയാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. എന്നാൽ ആ ബലി അവരുടെ പാപം ഓർക്കുന്നതിനു സഹായിച്ചു. അവരുടെ പാപമെല്ലാം കഴുകിക്കളേണ്ടത് കൂറിശിലെ ഏരെൻ്റ് ബലിക്കൊണ്ട് മാത്രമാണ്. അത് ഒരിക്കൽ മാത്രം മതി. അതിനാണ് താൻ വന്നത്. അതേ, ആദ്യത്തെ ബലി ഇല്ലാതാക്കാനായി രണ്ടാമത്തെ ബലി സഹാപിച്ചു. അത് ഒരിക്കൽ മാത്രം അർപ്പിക്കപ്പെട്ടു. നിരെ സാലേമിലെ ബലിപോലെ.

അപ്രകാരം നിരെ സാലേമിലെ ബലിക്ക് ഏരെൻ്റ് കൂരി ശിലെ ബലിയെ അനുസ്മർപ്പിക്കുന്ന പ്രാധാന്യം ഉള്ള തുക്കാണാണ് മെൽക്കിശൈസബക്കിരെൻ്റ് ക്രമപ്രകാരമുള്ള ബലി ഭൂമിയിൽ അർപ്പിക്കപ്പെടാൻ പോകുന്നത്.

മെൽക്കിശൈസബക്ക് : ഏരെൻ്റ് ദൈവവും കർത്താവുമായവനേ, താൻ അവി ടുതെ മുന്പിൽ കുന്നിട്ടുന്നു. ഏനെ ഇപ്രകാരം യോഗ്യ നാക്കിത്തീർത്ത ദൈവമേ, താൻ ഏങ്ങനെയാണ് അങ്ങങ്ങൾ നമ്മി പറയുക? അങ്ങയുടെ പിതാവും അങ്ങും പരിശുഭാത്മാവും ഏനേക്കും സ്തുതിക്ക പ്ല്ലേട്ടു.

നാമാ, ആരാധന! ആരാധന!

(തെല്ലു വിഷമത്തോടെ സാറാ അടുത്തുവന്നു മുട്ടുകുത്തുന്നു)

യേശു	: ഏരെൻ്റ് വിശ്വസ്തദാസൻ അബ്രഹാമിൻ്റെ ഭാര്യയായ സാറാ, ഏരെൻ്റ് മകളേ നിനെ താൻ അനുഗ്രഹിക്കുന്നു.
സാറാ	: അങ്ങങ്ങൾക്കായിരം ആരാധന! മഹത്പുർണ്ണനായവനേ സ്തോത്രം. തകർന്ന ഹ്യാദയവുമായിട്ടാണ് അങ്ങയുടെ മുന്പിൽ താൻ നിൽക്കുന്നത്.
യേശു	: ഏരെൻ്റ് മകളേ ദൈവരുമായിരിക്കുക.
സാറാ	: ഏരെൻ്റ് കർത്താവേ, വാഗ്ദാനങ്ങളിൽ വിശ്വസ്തനായ ഏരെൻ്റ് ദൈവത്തിന്റെ വചനം വിശസിച്ച് ക്ഷമയോടെ കാത്തിരിക്കുവാൻ താൻ പരാജയപ്പെട്ടുപോയി. ഏരെൻ്റ് അവിവേകവും, ഏടുത്തുചാട്ടവും ഏതെ വിനയാണ്

വരുത്തിവച്ചിരിക്കുന്നത്. എൻ്റെ ഈ എടുത്തുചാട്ട് തതിൽ എൻ്റെ ഭർത്താവ് നിരപരാധിയാണ്. അദ്ദേഹം കരുണാനിധിയും ദൈവത്തിൽ മാത്രം ശരണപ്പെടുന്ന വന്നുമാണ്. എൻ്റെ തിടുകവും അത്യാഗ്രഹവും മുലം താൻ എൻ്റെ ബുദ്ധിയിൽ ശരണപ്പെട്ടു. അതിൽ ഇന്നു താൻ പരിത്പിക്കുന്നു.

ഹാശാർ പോലും നിരപരാധി ആയിരുന്നു. എൻ്റെ ഭാസി ആയിരുന്നതുകൊണ്ട് അവൾ അനുസരിച്ചു എന്നുമാ ത്രം. സ്ക്രൈകളുടെ എടുത്തുചാട്ടവും, പെട്ടെന്ന് എടു കുന്ന തീരുമാനവും മുലം കുടുംബങ്ങളിൽ പല പ്രശ്നങ്ങളും ഇന്നുണ്ടാകുന്നു എന്നു കാണുന്നോൾ താനായിരുന്നുവല്ലോ അതുരം മനോഭാവങ്ങൾക്ക് തുടക്കം ഇട്ടത് എന്നോർത്ത് താൻ പശ്വാത്തപിക്കുന്നു. എൻ്റെ ഭർത്താവിനെപ്പോലെ ദൈവത്തെ പൂർണ്ണമായി വിശ്വസിച്ചുകൊണ്ട് ക്ഷമയോടെ കഴിഞ്ഞാൽ മതിയായിരുന്നു. കർത്താവേ, സ്ക്രൈവർഗ്ഗത്തിന്റെ അവിവേകം പൊറുക്കണമെ. എൻ്റെ അവിവേകം നിമിത്തം അങ്ങയുടെ സഭ അനുഭവിക്കുന്ന പ്രധാനങ്ങൾ കണ്ട് എൻ്റെ ഹൃദയം വേദനിക്കുന്നു.

- യേശു** : എൻ്റെ മക്കളേ.... സാറാ, നീ വിഷമിക്കേണ്ട. എൻ്റെ സഭ ത്യക്കുണ്ടാകുന്ന പീഡനത്തിൽ സഭ തള്ളിനു പോകുകയല്ലോ; പിന്നെയോ, ആ പീഡനം, അതിൽ നിന്നുണ്ടാകുന്ന രക്തസാക്ഷികൾ, സഭയെ വളർത്തുകയേഉള്ളൂ. അവർക്ക് ഒരു കുറവും ഉണ്ടാവുകയില്ല.
- സാറാ** : എൻ്റെ നാമാ, ഈ വിഷയത്തിൽ താൻ വളരെയധികം തകർന്നവളാണ്. അങ്ങയെ സ്കേപ്പിക്കുന്നതിന്റെ പേരിൽ എത്രയോ നിരപരാധികളാണ് വാളിനും, അഥവിക്കും പീഡനത്തിനും ഇരയായി രക്തസാക്ഷികൾ ആയിട്ടുള്ളത്.
- യേശു** : നിന്നക്കരിയാമല്ലോ, പ്രതികുലങ്ങളുടെ മദ്യത്തിലേ ഒരു മരം ശക്തിപ്പെട്ടു വളരുകയുള്ളൂ. അനുകൂല സാഹചര്യത്തിൽ അത് ലോലമായ ചെടി ആയിപ്പോകും. വെയി ലേറ്റു വാട്ടും. എന്നാൽ കാട്ടിൽ വളരുന്ന മരം എത്ര

ശക്തിയുള്ളതാണ്.

എൻ്റെ സദ ഇത് പ്രതികുലങ്ങളുടെ നടുവിലാണ് ബല പ്ലെടുന്നത്. സംഭവിച്ചതെല്ലാം എൻ്റെ പിതാവിൻ്റെ പദ്ധതി അനുസരിച്ചാണ്. പിതാവ് അറിയാതെ ഒന്നും ഭൂമിയിൽ നടക്കുന്നില്ല. ഇന്ന്‌മായെല്ലാം അവൻ്റെ മക്കളും എൻ്റെതാണ്. അതുകൊണ്ടാണല്ലോ, ഹാശാറിനേയും ഇന്ന്‌മായെലിനേയും അന്നു ഞാൻ അനുഗ്രഹിച്ചത്. അവർ ചെയ്യുന്നതെല്ലാം ശരിയാണെന്ന് ഞാൻ പറയുന്നില്ല. എന്നാൽ അതുമായി ബന്ധപ്പെട്ടെല്ലാം എൻ്റെ പിതാവിൻ്റെ പദ്ധതിയുടെ ഭാഗമാണ്. എൻ്റെ വിശ്വസ്ത ഭാസനായ അബ്രഹാമിനെ ഓർത്ത ഞാൻ നിന്നെന്ന അനുഗ്രഹിക്കുന്നു. നീ ദൈവത്തിന് നന്ദി പറഞ്ഞ് ആരാധിക്കുക.

(സാറാ നന്ദി നിറങ്ങ ഹ്യൂദയത്തോടെ തിരിച്ചുപോകുന്നു.)

(ഇസഹാക്ക് തന്റെ നിഷ്കളങ്കതയോടെ വന്ന യേശുവിനെ കുന്നിട്ട് ആരാധിക്കുന്നു)

ഇസഹാക്ക് : എൻ്റെ യേശുവേ നന്ദി. ദൈവത്തിന്റെ പദ്ധതിയോട് ചേർന്നുനിന്ന ആദ്യാത്മിക സമ്പത്തുള്ള ഭാര്യ രാഖേ കാരയെ എനിക്കു തന്ന എൻ്റെ ദൈവം വാഴ്ത്തപ്പെട്ടുവ നാകുന്നു. അവജൈ എനിക്കുവേണ്ടി കാണിച്ചു തന്ന മാർഗ്ഗം പോലും എത്ര തനിമയുള്ളതായിരുന്നു. ആ സംഭവം മുപം അങ്ങ് എന്ന തെരഞ്ഞെടുത്തതാണെന്ന് ഞാൻ ആഫമായി വിശ്വസിച്ചു. എന്നിൽ നിന്നും എൻ്റെ നല്ലവളായ ഭാര്യയിൽ നിന്നും വന്ന തെറ്റുകൾ ഒന്നും അങ്ങ് കണക്കിലെടുക്കാല്ലോ. എൻ്റെ മക്കളൈ അനുഗ്രഹിക്കണമെ. എൻ്റെ മക്കൾ പേരിലാണല്ലോ ലോകമുള്ള കാലത്തോളം അങ്ങയുടെ ജനം അറിയപ്പെടുന്നത്. ആ മക്കൾ പിതാവായിരിക്കുവാൻ എന്ന അനുഗ്രഹിച്ച ദൈവമേ അങ്ങയെ ഞാൻ സ്ത്രുതിക്കുന്നു. അത്യുദാരൻ! അങ്ങയ്ക്ക് മഹത്യം.

സംഖ്യയിൽക്കുന്ന്

യേശു : മകനെ നിങ്ങളിലൂടെ എൻ്റെ ജനം അറിയപ്പെടണമെന്നത് എൻ്റെ പിതാവിൻ്റെ പദ്ധതിയാണ്. ആ ജനത്തെ താൻ അനുഗ്രഹിക്കുന്നു. ഈനും അവർ ബലിയർപ്പിക്കുവോഴും, പ്രാർത്ഥിക്കുവോഴും “അബ്രഹാംതിന്റെയും ഇസ്മാഇൽയും ദൈവമേ” എന്നുപറിത്തുകൊണ്ട് നിങ്ങളുടെ പേരുകൾ അനുസ്മർത്തുന്നു.

ഇസ്മാഇൽ : യേശുവേ അങ്ങേയ്ക്ക് മഹത്യം! (കുന്നിട്ടുന്നു)

(രോമാവുതമായ ചുമന കുപ്പായം അണിത്തുകൊണ്ട് നമ്മിരുസ്ക നായി ഏസാവ് വന്ന കുന്നിട്ടുന്നു)

എസാവ് : എൻ്റെ കർത്താവായ യേശുവേ, എനിക്കും എൻ്റെ മകൻകളും വേണ്ടി വിരിമാർ കുത്തി പിളർക്കപ്പെട്ട് കുറിശുമരണം വരിച്ചവനേ അങ്ങേ താൻ ആരാധിക്കുന്നു. തൈങ്ങളെ നിരുളി സന്തമാക്കുവാൻ രാജകീയ സ്വർഗ്ഗ സന്നാഗ്യം ഉപേക്ഷിച്ച് ഹീന മാനുഷവേഷം ധരിച്ചവനേ, അങ്ങേയ്ക്ക് താൻ എങ്ങനെന്നാണ് നമി പിയുക.

യേശു : എൻ്റെ മകനേ, എൻ്റെ വാതാല്പ്രാജനമായ ഇസ്മാഇൽ എൻ്റെ മകനേ, നീ എൻ്റെതാണ്.

എസാവ് : അങ്ങയുടെ വിശിഷ്ടദാനമായ കടിത്തുൽ പുത്ര സഹാനം അതിന്റെ മഹത്യം മനസിലാക്കാതെ എൻ്റെ മോഹത്തെ തുപ്പതിപ്പെടുത്താനായി നഷ്ടപ്പെടുത്തിയവനാണ് ഹതാഗ്യനായ താൻ. വിഗ്രഹങ്ങളെ ആരാധിക്കുന്നവരെ സ്വീകരിച്ചവനാണ് താൻ. അതുമുലം എൻ്റെ മാതാപിതാക്കളെ വിഷമിപ്പിച്ച മഹാപാപിയാണ് താൻ. എൻ്റെ പിതാവിന്റെ ദൈവത്തെ ഉപേക്ഷിച്ചില്ല. അപ്പെൻ്റെ സ്നേഹം മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയാത്ത പാപിയാണ് താൻ. താൻ അങ്ങയോടു മാപ്പ് ചോദിക്കുന്നു. എൻ്റെ മകളും അങ്ങയുടെ രാജുത്തിന് അവകാശികൾ ആക

ഞാമന്ന് ഏതൊരപ്പുനും പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതുപോലെ
ഞാനും മറ്റുദയം നുറുങ്ങി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.

- യേശു : ഏസാവ്, എൻ്റെ മകൻ, നിൻ്റെ തലമുറയേയും ഞാൻ
അനുശപ്പിക്കുന്നു. എനിക്ക് എല്ലാവരും മകളാണല്ലോ.
- എസാവ് : യേശുവേ നന്ദി, മഹത്വം, സ്ത്രോത്രം.

(കുന്നിൽ ശിരസുമായി യാക്കോബ് പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട് താണുവണങ്ങി
ആരാധിക്കുന്നു)

- യേശു : എൻ്റെ തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ഭാസനേ, യാബോക്ക് നദീ
തീരത്തുവച്ച്, പെനുവേലിൽ വച്ച് മൽപ്പിടിത്തം ഉണ്ടാ
യി ശക്തിപ്പെട്ടതുപോലെ ശക്തിയോടെ എഴുനേൽക്കു
ക. എന്നോട് ‘മത്സരിച്ച്’ വിജയിച്ചുവന്നാണ് നീ.

- യാക്കോബ് : അതുന്നത സർവ്വശക്തനായ ദൈവത്തെ അഭിമുഖീ
കർച്ചവനായ പെനുവേലും ദൈവത്തോടു യുദ്ധം
ചെയ്തവനായ ഇസായേലുമായ ഇള എളിയദാസൻ,
ചതിയും വണ്ണനയും എങ്ങനെന്നെയന്ന് ലോകത്തെ പരി
പ്രിച്ചവനായ അടിയൻ അങ്ങയെ താണുവണങ്ങി ആരാ
ധിക്കുന്നു.

- യേശു : എൻ്റെ ഭാസനായ യാക്കോബേ, ഞാൻ തിരഞ്ഞെടുത്ത
ഇസായേലേ കേൾക്കുക. “നിനെ സൃഷ്ടിക്കുകയും
ഗർഭപാത്രത്തിൽ നിന്നു രൂപം നൽകുകയും നിനെ
സഹായിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഞാൻ നിനെ ഓർമ്മി
പ്രിക്കുന്നു; ഞാൻ തിരഞ്ഞെടുത്ത ജഷ്ണുനേ നീ ദേ
പ്പേഡേം.” (എശയു 44.2)

- യാക്കോബ് : വാർദ്ദാനങ്ങളിൽ വിശസ്തനായ എൻ്റെ നാമാ, പാപി
യായ എന്നോട് അവിടുന്ന് വാർദ്ദാനം ചെയ്തതെല്ലാം
എൻ്റെ ചതിക്കും വണ്ണനയ്ക്കും പകരമായി നീ
എനിക്കു തന്നു. ഞാൻ പേടിച്ചോടിയപ്പോൾ മാലാവ
മാരെ താഴേക്കിരിക്കി എന്ന ബലപ്പെടുത്തിയ എൻ്റെ
കർത്താവേ അനുമുതൽ എൻ്റെ പാപങ്ങളിൽ നിന്നു
പിന്തിരിയുവാൻ ഞാൻ തീരുമാനിച്ചു. അതിനുശേഷം
അറിഞ്ഞുകൊണ്ട് ഒരു പാപവും ചെയ്യാതിരിക്കാൻ

സാർഗ്ഗീയവിരുന്ന്

അവിടുന്ന് എനെ സഹായിച്ചു. കാരണം എനിക്കു വേണ്ടി അങ്ങ് വലിയ കാര്യങ്ങൾ സുകഷിച്ചുവച്ചിരുന്നു.

യേശു : “യാക്കോബേ, നിനെ താൻ പേരുചൊല്ലി വിളിച്ചിരിക്കുന്നു. നീ എന്റെതാൻ. സമുദ്രത്തിലുടെ കടന്നുപോ കുന്നോൾ താൻ നിന്നോടുകൂടി ഉണ്ടായിരിക്കും. അണി തിലുടെ കടന്നാലും നിനക്ക് പൊള്ളലേൽക്കുകയില്ല. ജാല നിനെ ദഹിപ്പിക്കുകയുമില്ല” (എശയു. 43.1,2) എന്നു പറഞ്ഞ് താൻ നിനെ ബലപ്പെടുത്തിയത് നീ മറന്നുപോയോ?

യാക്കോബ് : ഈ ഭാസൻ എല്ലാം ഓർക്കുന്നു കർത്താവേ. “ഗർഭ തതിൽത്തനെ എനെ കർത്താവ് വിളിച്ചു. അമധ്യുടെ ഉദരത്തിൽ ചച്ചുതനെ അവിടുന്ന് എനെ നാമകരണം ചെയ്തു.” (എശയു 49.1). ഈ വലിയ ഭാഗ്യത്തിന് നാഡി നാമാ.

യേശുവേ, അങ്ങ് എന്നോടു പറഞ്ഞു, “മുല കുടിക്കുന്ന കുഞ്ഞിനെ അമയ്ക്കു മറക്കാനാവുമോ. അമ എനെ മറന്നാലും അങ്ങ് എനെ മറക്കുകയില്ലോ” (എശയു 49.15). ഈ സുരക്ഷിതത്വം നൽകുന്ന അങ്ങ് തങ്ങു ഇടുടെ മേൽ എത്ര കരുണയുള്ളവനാണ്.

യാക്കോബ് : എന്റെ പേര് അങ്ങയുടെ ഉള്ളം കഴിഞ്ഞേ രേവപ്പെട്ടു തനിയല്ലോ! (എശയു 49.16). സർവ്വശക്തനല്ലാതെ ആർക്ക് ഇതു സാധിക്കും. ഇതെ കരുണയുള്ളവനായ അങ്ങയെ ആശാല്ലോ എന്റെ ഈ മകൻ എറ്റവും നികു ഷ്ടടമായും, ക്രുരമായും കൊന്നത്. അവരുടെ ഹൃദയ കാരിന്യത്തെ ഓർത്ത എനിക്ക് നിവർന്നു നിൽക്കാൻ കഴിയുന്നില്ല. എന്റെ കുഞ്ഞു യഹസ്സെപ്പിനെ പൊട്ടക്കി സ്ഥാപിച്ചു തള്ളിയിട്ട് കൊല്ലാൻ മടിക്കാത്ത കരിനഹ്യുദ യരാൻ എന്റെ മകൻ. എന്റെ നാമാ അവരോട് കഷമി ക്കേണമേ.

യേശു : എന്റെ ഭാസനായ ഇസായേലേ, ഇതൊന്നും ഓർത്തു നീ ഭാരപ്പേഡേണ്ട. അവർ ക്രുരതയോടെ കുഞ്ഞു യഹസ്സെപ്പിനോട് ചെയ്തതു നിമിത്തമാണ് എന്റെ

ജനത്തെ എനിക്കു വേർത്തിരിച്ചടക്കുവാനും, അവർ എൻ്റെ സ്വതം ജനമാണെന്ന് ലോകത്തിനു മനസ്സിലാക്കി കൊടുക്കുവാനുമെങ്കെ സാധിച്ചത്. ഈതാക്കെ എൻ്റെ പിതാവിൻ്റെ രക്ഷാകർപ്പയതിയുടെ ഭാഗമാണ്. ആരേയും കുറപ്പട്ടത്തുവാൻ ആർക്കും അവകാശം ഇല്ല. അവരുടെ മാലാവ എൻ്റെ പിതാവിൻ്റെ സന്നിധി തിൽ സദാ ഉണ്ടാക്കുന്ന് ഓർത്തുക്കൊള്ളുക.

യാക്കോബ് : എൻ്റെ നാമാ, അടിയന്തോട് കഷമിക്കണമേ. എൻ്റെ മകൾ ക്രുരത്തേയോടെ ചെയ്തതോർത്ത് ഹൃദയവ്യമ കൊണ്ട് പറഞ്ഞുപോയതാണ്.

യേശു : അതു സാരമില്ല. എൻ്റെ പിതാവ് കരുണാമുർത്തിയാണ്. നിന്നക്കരിയാമല്ലോ, “അവരെ രക്ഷിക്കാനാവാത്ത വിധം എൻ്റെ കരം കുറുകിപ്പോയിട്ടില്ല” (എശയു 50.2). “മലകൾ അകന്നു പോയേക്കാം. കുന്നുകൾ മാറ്റപ്പെടുക്കാം. എന്നാൽ എൻ്റെ അചബ്ദവലമായ സ്നേഹം നിനെ പിരിയുകയില്ല (എശയു 54.10). കാരണം “നീ എനിക്ക് വിലപ്പെട്ടവനും ബഹുമാന്യനുമാണ്” (എശയു 43.4). “നീ പ്രാർത്ഥിച്ചാൽ ഞാനുത്തരമരുള്ളും. നീ നില വിളിക്കുമ്പോൾ ഇതാ താൻ എന്നു താൻ മറുപടി തരും” (എശയു 58.9). നീ “ഭയപ്പെടേണ്ടെന്നും.

ഒന്നുമാത്രമേ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നുള്ളൂ. “ആത്മാവിൽ എളുമയും അനുതാപവും ഉണ്ടായിരിക്കുക.” (എശയു 66.2)

യാക്കോബ് : എൻ്റെ നാമനായ യേശുവേ, ഈ ഭാസന ഇത്ര തേരാളം സ്നേഹിക്കുവാൻ അടിയൻ ആരാണ്? “അങ്ങ യുടെ കൃപാകടക്കശത്തിന് എനിക്ക് എന്ത് അർഹത. അങ്ങ് ഞങ്ങളെ മാലാവമാരേക്കാൾ അല്പപം മറ്റരും താഴ്ത്തി ബഹുമാനിച്ചുവള്ളോ. അങ്ങയുടെ ആത്മാ വിനെ നൽകി രാജകീയ പുരോഹിതർ ആക്കിയല്ലോ. അങ്ങു നൽകിയ കൃപകൾ എത്ര മഹനീയം.

അബേഹാത്തിന്റെയും ഇസഹാക്കിന്റെയും ഈ ഭാസ നേരുകളും ദൈവമേ അങ്ങങ്ങൾക്ക് ആരാധന, മഹത്യം, സ്ന്തോത്സം.

സർവ്വീയവിരുന്ന്

ഗീതം : “അബേഹാമിൻ ദൈവം ഇസഹാക്കിൻ ദൈവം
യാക്കോബിൻ ദൈവമെന്നും കുടയുള്ളതാൽ (2)
മനമേ ഭയമൊന്നും വേണ്ടിനിയും

യാക്കോബ് സന്തോഷവദനനായി കുമിട്ടാരാധിക്കുന്നു.

(ങ്ങൾ വിഞ്ഞല്ലും മുള്ളും കരച്ചില്ലും കേൾക്കുന്നു. നാല്പത്തു ദിവസം മുഴുവൻ കരഞ്ഞ തള്ളന കണ്ണുകളുമായി താമാർ കടന്നുവരുന്നു. അവ ഇരുടെ സക്കടം വർണ്ണിക്കാൻ കഴിയുമായിരുന്നില്ല. അവൾ കമഴ്ചൻ കുമി കുന്നതല്ലാതെ, ഒന്നും പറയുന്നുണ്ടായിരുന്നില്ല.)

- യേശു : മക്കളേ എഴുനേൽക്കു, ദൈവമായിരിക്കു.
- താമാർ : എൻ്റെ രക്ഷിതാവേ! (എങ്ങലടക്കിച്ചു കരയുന്നു).
- യേശു : സകല പാപികളേയും രക്ഷിക്കാനാണ് ഞാൻ കുറി ശിൽ മരിച്ചത്. താമാർ, നിന്നെപോലെയുള്ള ധാരാളം പേരെ അടക്കത്തു കണ്ക് സംസാരിച്ചിട്ടാണ് ഞാൻ വന്നത്. പാപത്തിൽ മാത്രം ജീവിച്ച അനേകം മക്കളെ സൃഖപ്പെടുത്തി. രോഗസൗഖ്യം നൽകി. ഞാൻ എന്നെ തന്നെ പുർണ്ണമായി ശുന്നുവൽക്കരിച്ചു. നിങ്ങളെ വിശുദ്ധരാകാൻ വേണ്ടി ക്രുഷുമരണത്തിലൂടെ നിങ്ങളുടെ പാപം ഞാൻ എററ്റടുത്തു പരിഹാരം ചെയ്തു. നിങ്ങളുടെ കരച്ചില്ല; നിങ്ങളുടെ സ്വന്നഹമാണ് ഇനിയും ആവശ്യം. അത് ഭൂമിയിൽ ഉള്ള വർച്ചയ്താൽ മതിയായിരുന്നു.
- താമാർ : എൻ്റെ കർത്താവേ എനിക്കു വേണ്ടിയുള്ള നിംബു കുറി ശുമരണം എനിക്കു സഹിക്കാൻ വയ്ക്കായിരുന്നു. എനിക്കു വേണ്ടിയുള്ള നിംബു താഴ്മയും, നിംബു ശുന്നു വൽക്കരണവും അതിഭയകരമായിരുന്നു. അങ്ങയെ ഒന്നു നോക്കാൻ പോലും എനിക്കെർഹതയില്ല. ശരീരവും മനസ്സും തകർന്നവളാണ് ഞാൻ.
- യേശു : മക്കളേ, ഇതുവരെ ജനിച്ചിട്ടുള്ളവരും ഇനിയും ജനിക്കാൻ പോകുന്നവരുമായ സകല ചുക്കക്കാരേയും വേശ്യകളേയും പാപികളേയും തെടി ഇരഞ്ഞിയവനായിരുന്നു ഞാൻ. ആരോഗ്യമുള്ളവരെ തെടിയ ല്ലി, രോഗികളെ തെടിയുള്ള വെദ്യനായിരുന്നു ഞാൻ.

“ദാഹിക്കുന്നവർ എൻ്റെ അടുക്കൽ വന്നു കൂടിക്കേട്” താൻ അവർക്ക് ജീവര്ഷ്ട് ഉറവയായ ജീവജലം കൊടുക്കും. അവർ അതിൽ നിന്നു കൂടിച്ചു തൃപ്തരാക്കും. അതിനുവേണ്ടി പരിശുഭാതമാവിനെ താൻ അവർക്കു നൽകും. മക്കേ, സമാധാനത്തോടെ വസിക്കുക, സെന്റ്യൂജൻഡുടെ കർത്താവിനെ വാഴ്തതുകു.

താമാർ : നാമാ ആരാധന, ആരാധന, നമി, സ്തതി.

(കുഞ്ഞാടിന്റെ മുപ്പാവത്തോടുകൂടി പുർഖുയൗസേപ്പ് നിഷ്കളുകൾ പുണ്ണിരിയുമായി ഏറ്റു ബഹുമാനാദാരത്തോടെ വന്ന യേശുവിന്റെ മുമ്പിൽ വണങ്ങുന്നു, മുട്ടുകുത്തുന്നു.

പുർഖുസേപ്പ് : എൻ്റെ നാമനും രാജാവും കർത്താവുമായ ദൈവമേ ആരാധന! ആരാധന!

യേശു : മകനെ, യഹസ്പ്പ്, കുഞ്ഞുപ്രായത്തിലേ അമ്മയുടെ വാസല്യം ലഭിക്കാതെ വളർന്ന മകനെ, നീ എൻ്റെ കൈവെള്ളയിലായിരുന്നു. എൻ്റെ പദ്ധതി അല്ലാതെ ഒന്നും നിന്റെ ജീവിതത്തിൽ നടന്നിട്ടില്ല. വിശുഭയായ നിന്റെ അമ്മ റാഹേലിന്റെ പരിലാളനം ചെറുപ്രായ തതിലേ നിന്നക്കു നഷ്ടപ്പെട്ടു. ആ സ്നേഹം കൂടി നിന്റെ താതൻ യാക്കോബ് തന്നു.

യഹസ്പ്പ് : എൻ്റെ കർത്താവേ എനിക്ക് എല്ലാവരോടും സ്നേഹം മാത്രമേ ഉള്ളു. അതുമാത്രമേ എൻ്റെ ഹൃദയത്തിൽ ഉള്ളു. എൻ്റെ അപ്പൻ എനെ അധികമായി സ്നേഹിച്ചു. അത് എൻ്റെ സഹോദരങ്ങൾക്ക് വിഷമമായി. പാവം എൻ്റെ സഹോദരങ്ങൾ! അവരും ആ സ്നേഹം ആഗ്രഹിച്ചു കാണും. ലഭിക്കാത്തപ്പോൾ അവർ എന്നൊക്കെയോ കൈയോ ചെയ്തുപോയി. ആ പൊത്തിപ്പിറിഞ്ഞു ഭാര്യയും ചെറുപ്പത്തിൽ സ്നേഹം ലഭിക്കാതെ വളർന്ന വർ ആയിരിക്കും. അവളും എന്നൊക്കെയോ വിഡ്യാര്ഥിയാം കാണിച്ചു. അങ്ങനെ എനിക്ക് പ്രതീക്ഷിക്കാത്ത വഴികളിലും കടക്കേണ്ടി വന്നു. എന്നാൽ എൻ്റെ പിതാക്കരമാരുടെ ദൈവമേ, മുപ്പോഴല്ലയോ

എനിക്കു മനസിലായത്, ഇതെല്ലാം എൻ്റെ കർത്താവിശ്വസ്ത പദ്ധതി ആയിരുന്നുവെന്ന്. എൻ്റെ സഹോദരമാരോ പൊത്തിഫറിൻ്റെ ഭാര്യയോ അല്ല എൻ്റെ വഴിത്താരയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നത്. എൻ്റെ കർത്താവ് ആയിരുന്നു എന്ന് താനറിയുന്നു. നാമാ, താൻ വെറും ഒരു ഉപകരണം മാത്രം. അങ്ങയുടെ ജനത്തെ വേർത്തിരിച്ചടക്കുന്നതിനുവേണ്ടി അങ്ങ് ആദിയിൽ വിഭാവനം ചെയ്ത രക്ഷാകർപ്പഭതി നടപ്പിലാക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയുള്ള അങ്ങയുടെ മാർഗ്ഗം മാത്രമായിരുന്നുവെന്ന് താൻ മനസിലാക്കുന്നു. അങ്ങയുടെ സഭയെ വേർത്തിരിച്ചടക്കത്ത് ലോകത്തെ മുഴുവൻ പൂളിപ്പിക്കുന്ന അൾപംപൂളിമാവ് ആക്കിയില്ലോ. അതുപോലെ സർവ്വജനത്തെയും ഏക സത്യതൈവമായ അങ്ങയിലേക്ക് നയിക്കാനുള്ള ചെറിയ പൂളിമാവായി ഒരു ചെറിയ സമുഹത്തെ രൂപരൂപീകരിക്കുന്നതുനാഥിനുള്ള അങ്ങയുടെ പദ്ധതി ആയിരുന്നല്ലോ ഇതെല്ലാം. അങ്ങയുടെ ചിന്തകൾ എത്ര അശാധം! അത് അള്ളനെടുക്കുവാൻ ആർക്കുകൾഡിയും. എൻ്റെ സഹോദരങ്ങളോടൊപ്പം താനും അയോഗ്യനാണ്. എന്നാൽ അങ്ങയുടെ സ്വന്നഹം എന്നെ എൻ്റെ സഹോദരങ്ങളേക്കാൾ ഉയർത്തി. മഹത്വവും ബഹുമാനവും എനിക്കു തന്നു. എൻ്റെ കർത്താവേ, എല്ലാത്തിനും നന്ദി. അങ്ങു വാഴ്ത്തപ്പുട്ടവൻ ആകുന്നു. സ്തുതി അങ്ങേയ്ക്കു ദേഖാഗ്യം. മഹത്യം അങ്ങയുടെതാക്കുന്നു.

- ഡേശു : എൻ്റെ മകനെ യാസോഫ്, നീ പിണ്ഠത്തെല്ലാം ശരിയാണ്. എൻ്റെ പിതാവിശ്വസ്ത പദ്ധതിയുടെ ഭാഗമായിട്ടാണ് എല്ലാം നടന്നത്. പിതാവായ ദൈവത്തിനു മഹത്യം.
- യാസോഫ് : എൻ്റെ അപ്പൻ എൻ്റെ ഇളയ മകനെ മുത്തവനേക്കാൾ അനുശ്രദ്ധിച്ചു. അങ്ങനെ എപ്പോയീം അങ്ങയുടെ വത്സല പുത്രനായി. അങ്ങയുടെ ആലോചനയെ ആർക്കു മനസിലാക്കാൻ കഴിയും. എന്നാൽ അവസാനം അവൻ അങ്ങനെ ഏറ്റവും അധികം വിഷമിപ്പിച്ചു. അവൻ ആ ജന്മാഭോവാമിൻ്റെ സംഘത്തിൽ

ചേർന്ന് വിഗ്രഹാരാധകനായിത്തീർന്നു.

എക്സ്ട്രൈവേമായ അങ്ങയെ ഉപേക്ഷിച്ച് അനുഭേദ വന്നാരുടെ പുറകേ പോയി അവരെ പരിഗ്രഹിച്ച് വ്യബി ചാരം ചെയ്തു. “എൻ്റെ ജനം രണ്ടു പാപം ചെയ്തു. നീരുവയായ അങ്ങയെ ഉപേക്ഷിച്ചു, വെള്ളം കിട്ടാതെ പൊട്ടക്കിണറുകൾ കുഴിച്ചു.” എന്ന് അങ്ങ് എപ്പോഴും അവരോട് പരിഞ്ഞിരുന്നു. അത്തരകാർക്ക് എങ്ങനെ അങ്ങയുടെ സ്ഥനേഹത്തിൽ നിൽക്കാൻ കഴിയും. എന്നിട്ടും അങ്ങ് ഈ “സംഖ്യീയസുഖം” ഉപേക്ഷിച്ച് 33 വർഷം അവരുടെ കൂടുപോയി താമസിച്ച് അവരെ രക്ഷിച്ചു. ഇതു മനസ്സിലാക്കാൻ ഇന്നും അവർക്ക് കഴിയുന്നില്ല. കർത്താവേ, അവരേയും അങ്ങയുടെ രാജ്യത്തിൽ ചേർക്കേണമേ എന്നു താൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു.

യേശു	:	എൻ്റെയും ആഗ്രഹം ഇതുതന്നെന്നാണ് മകനെ. നിങ്ങൾ അതിനായി പ്രാർത്ഥിക്കുക.
എല്ലാഖ്യം ചേൻ	:	ഞങ്ങളെ കുറിശുമരണത്തിലും രക്ഷിച്ച കർത്താവിന് ആരാധന! ആരാധന! ദൈവമേ അങ്ങ് പരിശുഡാൻ! പരിശുഡാൻ!
യേശു	:	എൻ്റെ പിതാവിൻ്റെ കൂപ നിങ്ങളോടു കൂടി ഉണ്ടായിരിക്കേടു. എല്ലാം ക്രമീകരിക്കുന്ന പരിശുഡാത്മാവ് മഹത്യപൂട്ടെടു.
ശബ്ദം	:	ആമുഖിൻ! ആമുഖിൻ! ആമുഖിൻ!

രംഗം 6

(മോശ നിലം പറ്റ താണു കിടന്നുകൊണ്ട് ആരാധിക്കുന്നു.)

മോശ	:	എൻ്റെ കർത്താവും നാമനുമായ യേശുവേ, 40 വർഷം അങ്ങയുടെ ജനത്തെ മരുഭൂമിയിലും നയിച്ചതിന്റെ ക്ഷേണം താനോർക്കുന്നു. അഹകാരം കൊണ്ടു പിടലി തടിച്ചവരാണെവർ. ഒരു അനുഗ്രഹം കിട്ടിയാൽ അടുത്ത നിമിഷം മറക്കുന്നു. നന്ദി കെടുവർ ആണ് അവർ. അങ്ങ് എനിക്കു തന്ന നിയമം താൻ അവരെ പരിപ്പിച്ചതാണ്.

നിയമമെല്ലാം അവർ കാറ്റിൽ പറത്തി. പല പ്രാവശ്യം താൻ അവർക്ക് താക്കിൽ കൊടുത്തു; നിയമം തെറ്റി ചൂൽ നിങ്ങൾ ശിക്ഷിക്കപ്പെടുമെന്ന്. അവരുടെ അഹരം നിമിത്തം അവരുടെ കൂടെ വരികയില്ലെന്ന് മരു ഭൂമിയിൽ വച്ച് അങ്ക് പറഞ്ഞിരുന്നു. എങ്കിലും അവ രോടുള്ള സ്വന്നേഹം നിമിത്തം എൻ്റെ അപേക്ഷ സ്വീകരിച്ച് അങ്ക് നൈങ്കളുടെ കൂടെ നടന്ന് നൈങ്കളെ വാഗ്ദാത്ത നാട്ടിൽ എത്തിച്ചു. ഇതൊന്നും ഓർക്കാതെ അവർ വീണ്ടും അനുസരണക്കേണ്ട പ്രവർത്തിച്ചതു നിമിത്തം പല രജാക്കന്മാർ വഴിയായി അനുഭവിക്കാം വുന്നതിന്റെ പരമാവധി അനുഭവിച്ചു. അതുകൊം സ്വന്നാനും അവർ പറിച്ചില്ല. അവർ കുഞ്ഞുങ്ങളെ പോലെയാണ്. അടുത്തനിമിഷം സകലത്തും മറക്കും. താൻ ഭൂമിയിൽ ആയിരുന്നപോൾ അവർക്കുവേണ്ടി അങ്ങയോട് ധാചിച്ചതുപോലെ ഇപ്പോഴും ധാചി കുന്നു. എൻ്റെ ഇവ ജനത്തോട് കരുണയായിരിക്കും. അബ്ദുക്കിൽ വിജാതീയവർ അവരെ പരിഹരിക്കും. എന്തുതന്നെ ആയാലും അവർ അങ്ങയുടെ കടി ഞെട്ടൽ സന്താനങ്ങൾ അല്ലോ? അങ്ങയുടെ നിത്യജീവന് ആദ്യാവകാശികൾ അവരല്ലോ? താൻ അവർക്കു വേണ്ടി മാപ്പ് ചോദിക്കുന്നു.

(മോൾ കുന്നിഞ്ഞു കിടന്നു ധാചിക്കുന്നു)

നാമാ, കരുണ ആയിരിക്കണമെ.

യേശു : താനവരോട് കുറിശിൽ വച്ച് കഷമിച്ചു കഴിഞ്ഞല്ലോ മകനേ. അവർ ധമാർത്ഥത്തിൽ ശിശുകളുണ്ട്. “അവർ കണ്ടിട്ട് കാണാതെയും കേട്ടിട്ട് ശ്രദ്ധിക്കാതെയും മനസ്സിൽ തിരിഞ്ഞ് എന്നിലേക്ക് തിരിയാതിരിക്കുകയും തക്ക വണ്ണം താനവരുടെ ഫുദയം മനൈഭവിപ്പിച്ചു”. അവർക്ക് ഒന്നും മനസിലായില്ല. കാരണം ഇനിയും ജനിക്കാനിൽ കുന്നവരെ കുടാതെ അവർ വാഗ്ദാനം പ്രാപിക്കരുതെന്ന് താൻ ആഗ്രഹിച്ചു. കാരണം എൻ്റെ പിതാവ് കൂടുതൽ ശ്രേഷ്ഠമായവ നേരത്തെ കണ്ടുവച്ചിരുന്നു.

മോൾ : എനെ വെള്ളത്തിൽ നിന്നും വലിച്ചു കയറ്റിയ എൻ്റെ തന്മരാനേ അങ്ങങ്ങൾക്കു നാഡി. എൻ്റെ നിയമത്തെ അവർ വളരെച്ചാടിച്ചത് അങ്ങങ്ങാടു ചെയ്ത കുറരതു ആയിരുന്നു. അവിടത്തോടു ചെയ്ത കൊടുംകുരതു എത്ര കഷ്ടം! എൻ്റെ നാമാ, ഞാൻ അങ്ങങ്ങാടു മാപ്പു ചോദിക്കുന്നു. അവില്ലാത്ത എൻ്റെ ജനത്തെ ശിക്ഷിക്കരുതേ. മാപ്പ് അർഹിക്കാത്ത നീചപാപം അവർ ചെയ്തുവെക്കില്ലും അങ്ങയുടെ കരുണ അതിനേക്കാൾ വലിയതാകുന്നുവെല്ലോ. അവരുടെ പാപം അങ്ങയുടെ കരുണാസമുദ്രത്തിൽ ഒരു തുള്ളി ചെളിപോലെയാകുന്നു. അങ്ങയുടെ തിരുരക്തകരുണക്കടലിൽ മുക്കി അവരേയും വിശുദ്ധീകരിച്ച് ഒരുവൻ പോലും നഷ്ടപ്പെടാതെ അങ്ങയുടെ രാജ്യത്തിൽ ചേർക്കണമേ. അങ്ങമാത്രം പരിശുദ്ധമാണ്! അങ്ങാണ് നിന്തും ആരാധന! ആരാധന! (മുട്ടുകുത്തി കുമ്പിട്ടുന്നു).

(ജോഷ്യാ വന്ന യേശുവിനെ കുമ്പിട്ടാരാധിക്കുന്നു)

യേശു : സത്യസാസനും, വിശ്വസ്തനുമായ എൻ്റെ മകനെ, നിനിൽ താൻ അഭിമാനം കൊള്ളുന്നു. താൻ നിനെ ഏല്പിച്ച രണ്ടു ദാത്യവും വളരെ ഭംഗിയായി നീ നിർവ്വഹിച്ചു. കാനാൻദേശം കയറ്റക്കുക, അത് ഇസ്രായേൽ ഗോത്രങ്ങൾക്കു ഭാഗിച്ചു കൊടുക്കുക എന്നീ ശ്രമകരമായ ദാത്യങ്ങൾ വിശ്വസ്തതയോടു കൂടി നീ നിർവ്വഹിച്ചു. പ്രതിബൈസണങ്ങൾ എറു ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടും ആരേയും നീ ഒരു ബുദ്ധിമുട്ടും അറിയിച്ചില്ല. എന്നോട് പരാതി പറഞ്ഞതുമില്ല. എങ്കിലും നിനോടു കൂടി എപ്പോഴും താനുണ്ടായിരുന്നു.

ജോഷ്യാ : എൻ്റെ നാമനും കർത്താവുമായ ദൈവമേ, താൻ ഒന്നും അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല. എന്നാൽ “നൃായ പ്രമാണങ്ങൾ എപ്പോഴും എൻ്റെ അധരത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു.” അത് താൻ ചെരുപ്പും മുതലേ ശീലിച്ചിരുന്നു.

അതുകൊണ്ട് യുദ്ധത്തിന് പോയവരോട് “നിങ്ങളെ തന്നെ വിശുദ്ധീകരിക്കുവിൻ. നാഞ്ചു നിങ്ങളുടെ ഈ യിൽ കർത്താവ് അത്ഭുതം പ്രവർത്തിക്കും” എന്ന നിക്ഷേപിയാണ്. ഇതു താന്മാ, എന്നിൽ വസിച്ച പരിശുഭാത്മാവാണ് പറഞ്ഞത്. എൻ്റെ ആവശ്യമായ സമയത്ത് എനിക്ഷേപി പരിശുഭാത്മാവിനെന്നതന് എന്നെ നയിച്ച ഫേശുവേ അങ്ങുമാത്രം പരിശുഭൻ! സർവ്വശക്തൻ! ദൈവാനുഭവം ദൈവമായ കർത്താവ് സർവ്വശക്തൻ!

- ജോഷ്യ** : അന്ന് അവർ പരസ്പരം സ്വന്നഹിക്കുന്നവരും സഹായിക്കുന്നവരും ദൈവത്തെ മാത്രം ആരാധിക്കുന്നവരും ആയിരുന്നു. രൂഖനും കൂട്ടരും എത്ര ത്യാഗത്തോടെ, സഹോദരസ്വന്നഹത്തോടെ ജോർദാന് അക്കരെ ഉള്ള വർക്കുവേണ്ടി യുദ്ധം ചെയ്ത് അവരുടെ വാസം ഉറിപ്പിച്ചു. ആ കാലാലക്ടം അവർ അങ്ങയോട് വളരെ വിശദ്ധതയെല്ലാവർ ആയിരുന്നു. എല്ലാം ലഭിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടാണ് അവർ അനുദേവമാരെ ആരാധിക്കാൻ തുടങ്ങിയത്.
- ദേഹം** : എൻ്റെ വിശദന്ത ഭാസനായ ജോഷ്യ, മോശയോട് എന്ന തുപോലെ നിന്നോടൊപ്പവും താനുണ്ടായിരുന്നു. ശിഖയോണിൽ സൃഷ്ടൻ നിശ്വലമായി നിൽക്കുകയും നിങ്ങൾ യുദ്ധം ജയിച്ചതും നീ ഓർമ്മിക്കുന്നില്ലോ.
- ജോഷ്യ** : ഉവ്വേം കർത്താവേ, “ഞങ്ങളിൽ ഒരാൾ ആയിരം പേരെ അങ്ങയുടെ സഹായത്താൽ യുദ്ധത്തിൽ തുരത്തിയതും” താൻ ഓർക്കുന്നു. വാർദ്ധത നാട്ടിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതുവരെയും അവിടുന്ന് ഞങ്ങൾക്ക് മനനത്തെക്കി മരുളുമിയിൽ ഞങ്ങളെ തൃപ്തരാക്കി. സർഭീയകാനാൻ നാടിൻ്റെ പ്രതിരുപമായ ഭൂമിയിലെ കാനാൻ നാട് അവിടുന്ന് ഞങ്ങൾക്ക് സ്വന്മായി ഭാഗിച്ചു തന്നു. ഇതാക്കെ ഓർത്തുകൊണ്ട് അങ്ങയുടെ ജനത്തെ താൻ ഓർമ്മിപ്പിക്കുമായിരുന്നു. “അവിടുരത്തെ ഉടന്നടി ലംഘിച്ച് അനുദേവൻമാരെ സേവിച്ചാൽ അവിടുരത്തെ

കോപം നിങ്ങളുടെ മേൽ ജാലിക്കും” എന്. പക്ഷ
അവർ അനുസരിച്ചില്ല.

- യേശു : എന്നാൽ നീയും നിന്റെ കുടുംബവും കർത്താവിനെ
സേവിച്ചു. അതിനാൽ നിന്റെ കുടുംബം അനുഗ്രഹി
ക്കപ്പെടും.
- ജോൺ : എഴുതിയ ഭാസനായ എന്നെ തെരഞ്ഞെടുത്ത കർത്താവെ
ആരാധന! ആരാധന!

(റാഹാബ് തല മുഴുവൻ മുടിക്കൊണ്ട് വന്ന് താണു വന്നാൽ, ആരാ
ധനക്കുന്നു)

- റാഹാബ് : എൻ്റെ അപ്പേനെന്ന് വിളിക്കാൻ എനിക്കും ഭാഗ്യം തന്ന
നാമാ, എന്നെന്നും അങ്ങയുടെ ജനത്തിന്റെ കുടെ
ഉൾപ്പെടുത്തിയ ദൈവമേ, പാപികളിൽ പാപിയായി
ജീവിച്ചിരുന്ന ഈ ഏഴ് അങ്ങയുടെ തിരുമുദ്ദിൽ മാപ്പു
ചോദിക്കുന്നു. ഈ ഭാസി പുലർത്തിപ്പോന്ന ജീവി
തത്തെ ഓർത്തു വിലപിക്കുന്നു. അറിവില്ലാത്ത പ്രായ
ത്തിൽ കാടികുട്ടിയ തിനകൾ ഓർത്തു പശ്വാത്തപി
ക്കുന്നു. കരുണ ആയിരിക്കണമെ എന്നു യാചിക്കുവാൻ
അർഹത ഇല്ലാത്ത എന്നെ അങ്ങേ മകളുടെ കുടെ
ചേർത്തുവള്ളോ.
- യേശു : മകളേ കരയേണ്ട. നീ പാപം ചെയ്തുവെകിലും നിന്റെ
പാപം കൂടി കഷമിക്കാനാണ് എൻ കുർശിൽ മരിച്ച
ത്. നീ വിഷമിക്കേണ്ട, നിന്റെ പേര് ജീവൻസേ പുസ്തക
ത്തിൽ എഴുതപ്പെടും. അതിനുവേണ്ടിയാണ് എൻ
വേദന സഹിച്ചത്. എൻ്റെ മുഖം വിരുപമാക്കപ്പെട്ടു.
എൻ്റെ ശരീരത്തിൽ ചാട്ടവാർ അടിയേൽക്കാത്ത ഒരു
സ്ഥലവും ഇല്ലായിരുന്നു. മാംസകഷണങ്ങൾ ആണ്
പരിഞ്ഞുപോയത്. അതുകൊണ്ട് അവർ ആശോഷിച്ച്,
ആസാദിച്ച്, ചിരിച്ച് സന്ദർഭം വേദനാജനകമായിരുന്നു.
ഇതെല്ലാം കാണുവാൻ ഇടയായ എൻ്റെ അമ്മയെ
ഓർത്തായിരുന്നു എനിക്കേറ്റും വലിയ വേദന.
- ഇതെല്ലാം മകളേ, നിനക്കു വേണ്ടി കൂടിയാണ് എൻ
സഹിച്ചത്.

സാർഗ്ഗീയവിരുന്ന്

നീ പാപം ചെയ്തു എങ്കിലും തക്കസമയത്ത് ഒരു നല്ല പ്രവൃത്തി ചെയ്തത് എൻ്റെ മനസിൽ ഉണ്ട്. ആവശ്യ തതിന് ഉപകരിക്കുന്നവർ ആണെല്ലോ സ്നേഹിതർ. നീ അവരുടെ മിച്ച മാണ്. അവർ രക്ഷപ്പെട്ട പ്രോഫീസിയന്റെ മിനില്ല. ഇതൊക്കെ അനുഗ്രഹത്തിന്റെ പ്രവർത്തികൾ ആണ്. സമാധാനം ആയിരിക്കുക. നിര തെരം എൻ്റെ പിതാവിനെ വാഴ്ത്തുക. “അവിടുന്ന ചെയ്ത ഉപകാരം ദന്തം മറക്കരുത്.”

റാഹാബ് : യേശുവേ നന്ദി! യേശുവേ ആരാധന!

(റാഹാബ് നന്ദി നിരത്തെ ഹൃദയത്തോടെ കുമ്പിട്ടാരാധിക്കുന്നു. സ്ത്രുതി ക്കുന്നു.)

(ഭക്തിയോടെ, വിനയത്തോടെ രൂത്ത് കടന്നുവരുന്നു, കുമ്പിട്ടുന്നു.)

റൂത്ത് : ആകാശത്തിന്റെയും ഭൂമിയുടെയും നാമനായ കർത്താവേ, അങ്ങെയ്ക്ക് ആരാധന! ആരാധന! (കുമ്പിട്ടുന്നു)

റൂത്ത് : ലോത്തിന്റെ മകളായ എന്ന ഇസ്രായേൽ മകളാക്കി, എൻ്റെ നാമനും കർത്താവുമായവരെ വല്യുമുണ്ടാക്കിയ തേക്ക് എന്ന പിടിച്ചുയർത്തിയ ദൈവമേ ഇന്നു താൻ ധന്യരാണ്. എന്നേന്നും ഈ മഹാഭാഗ്യത്തി ലേക്കു കൊണ്ടുവന്ന ദൈവമേ, എൻ്റെ രാജാവേ സ്വന്തി.

യേശു : എൻ്റെ വല്യുമ്മയായ റൂത്ത്, എൻ്റെ മകളേ, നീ ചെയ്ത പുണ്യപ്രവൃത്തികൾ സമ്മാനമാണ് നിന്റെ ഈ സ്ഥാനം. നിന്റെ അമ്മായിയമ്മയായ നവോമിയെ ദ്രോഡകാക്കാൻ സമർത്തിക്കാത്ത നീ തീർച്ചയായും അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടവളാണ്. അതുകൊണ്ടാണ് നിന്റെ ഭവനത്തിൽ എൻ്റെ ഭാസൻ ഭാവീഡ് വന്നു പിറന്നത്. നീയും എൻ്റെ ഭാസൻ ഭാവീഡും എനിക്ക് മനസിനിംണങ്ങിയവരാണ്. അതുകൊണ്ടാണെല്ലോ നിങ്ങളുടെ കുടുംബം എനിക്കു ജനിക്കാൻ താൻ തിരഞ്ഞെടുത്തത്. നിന്റെ നാടും വീടും വീടുകാരേയും വിട്ട് എൻ്റെ വല്യുമ്മയാകുന്നതിന് എൻ്റെ

പിതാവ് നിനെ തെരഞ്ഞെടുത്തു. അതിനുവേണ്ടി യാണ് അന്ന് ഇസ്രായേലിൽ കഷാമം ഉണ്ടായതും എൻ്റെ മകൾ എലിമെലേക്കും നവോമിയും നിങ്ങളുടെ മൊവാദ്യ നാട്ടിൽ വന്നതും. ലോതിൻ്റെ മകളേയും എൻ്റെ രക്ഷാകര പദ്ധതിയിൽ പകാളിയാക്കണമെന്നു ഇത് എൻ്റെ പിതാവിൻ്റെ ഇഷ്ടമായിരുന്നു. കാരണം വിജാതീയർക്കും ചുക്കാർക്കും പാപികൾക്കും എല്ലാർക്കും അവകാശപ്പെട്ടതാണ് എൻ്റെ രാജ്യം. എൻ്റെ രാജ്യത്തിന് സീമകളില്ല. വിശാലമായ ഈ സർഗ്ഗീയ സമുദ്രം എല്ലാവരേയും ഉൾക്കൊള്ളാൻ പ്രാപ്തമാണ്. അതുകൊണ്ടാണ് എൻ്റെ ജനന വഴിയിൽ സകലരേയും പ്രതിനിധികരിച്ച് ഉൾപ്പെടുത്തിയത്. ഈത് എൻ്റെ പിതാ വിൻ്റെ ആഗ്രഹം ആണ്. എല്ലാവരും പിതാവിൻ്റെ മക ഇണംല്ലോ. അവിടെ ആദ്യം വന്നവരും പുറകേ വന്ന വരും ഇല്ല. എല്ലാവരും ഒരുപോലെയാണ്. സമത്വസൂ ദരമായ ഈ സർഗ്ഗീയരാജ്യത്തിന് അവകാശികളാകാൻ പിതാവ് എല്ലാവരേയും ക്ഷണിക്കുന്നു.

- റൂത്ത്** : നാഡി എൻ്റെ നാമാ. ഈത് ഇപ്പോഴാണ് എനിക്ക് മനസി ലായത്. അങ്ങ് വരാൻ കാത്തിരിക്കുകയായിരുന്നു തെങ്ങൾ. അങ്ങയുടെ നാമം വാഴ്ത്തപ്പെട്ടെട്ട്.

രംഗം 7

(സാമുവേൽ പ്രവാചകൻ വന്ന കുന്നിട്ടുന്നു)

- സമുദ്ദേശപ്രഖ്യാതൻ:** എൻ്റെ നാമാ, എൻ്റെ പുത്രനാർ നിമിത്തം അയോധ്യ നായിത്തീർന്ന എന്നോടു ക്ഷമിക്കേണമെയെന്നു യാചി കുവാൻ എനിക്കുഹർത്തയില്ല.

- യേശു** : നീ എൻ്റെ അനുസരണയുള്ള ഭാസനാണ്. മകളുടെ ദുർനടപ്പും നിമിത്തം അവഹേളിക്കപ്പെടുന്ന അനേകം പിതാക്കരമാർക്ക് മദ്യസ്ഥനായിരിക്കുക. എല്ലാ മകൾക്കു വേണ്ടിയും എൻ്റെ അപ്പനോട് പ്രാർത്ഥിക്കുക.

സംഖ്യയൈവിരുന്ന്

സമുദ്ദേശ പ്രധാനകൾ : എന്നെ തിരഞ്ഞക്കരിക്കാത്ത നാമാ.... അങ്ങേയ്ക്ക് നാളി നാൾ. ഇസ്രായേലിന് ആദ്യരാജാവായ ശഹലിനേയും ഇസ്രായേലിന്റെ എക്കാലത്തെയും രാജാവായിരുന്ന ഭാവീഡിനേയും അഭിഷേകക്കും ചെയ്യുവാൻ ബാലനായിരുന്ന എന്നെ അങ്ങ് തെരഞ്ഞെടുത്തു. അതിനുവേണ്ടി എൻ്റെ അമ്മയുടെ ഉറരത്തിൽ ഒരു യോഗ്യതയും ഇല്ലാതെ എനിക്ക് അങ്ങ് രൂപം നൽകിയില്ലോ. എൻ്റെ നാമാ നിർബന്ധ ബുദ്ധിക്കാരായ അങ്ങയുടെ ജനത്തോടു ക്ഷമിക്കേണമേ. അവർ ചെയ്തതെന്നാണെന്ന് അവർ ഇന്നും അറിഞ്ഞിട്ടില്ലോ. അവർ അധികാരി. ആ ജനത്തോട് കരുണ തോന്നാണെന്നും നാമാ. എല്ലാ രാജാക്കന്മാരുടെയും രാജാവായ മഹോന്നത്തേനു അങ്ങയേക്ക് ആയിരുന്നു ആരാധന.... മഹത്വം.

(സാംസ്കാരിക വന്ന് കുന്നിട്ടുന്നു, കാൽപ്പാദത്തിക്കൽ വനിക്കുന്നു)

സാംസ്കാരിക : എൻ്റെ സർവ്വശക്തനായ കർത്താവേ, എൻ്റെ ശക്തിയുടെ ഉറവിടമേ, മഹത്വും ശക്തിയും അങ്ങയുടെ താകുന്നു. ആരാധന!

ധ്യാനി : എൻ്റെ നാസീർവ്വതകാരനേ, താൻ തിരഞ്ഞെടുത്തു എൻ്റെ പ്രിയമകനേ, എഴുനേന്തേക്കു. നിന്നെ താൻ അനുഗ്രഹിക്കുന്നു.

സാംസ്കാരിക : നാമാ, അടിയൻ പാപിയും അനുസരണമില്ലാതെ വന്നുമാണ്. അങ്ങ് എന്നോടു കല്പിച്ചതു പാലിക്കാത്തവൻ.

എൻ്റെ കർത്താവേ, മാപ്പേക്ഷിക്കാൻ അടിയന്നു യോഗ്യതയില്ല. എൻ്റെ തെറ്റിന് താൻ ആരോധ്യും കുറിപ്പെടുത്തുന്നുമില്ല. എന്നെന്നാണല്ലോ അങ്ങ് ഭരമേഖലിച്ചത്. നാമാ, എന്നോടു ക്ഷമിക്കേണമേ.

ധ്യാനി : എൻ്റെ മകനേ, നിംബു ശക്തി പ്രകടിപ്പിക്കാനല്ല താൻ നിന്നെ അയച്ചത്. നിംബു ബലഹീനതയിൽ എൻ്റെ ശക്തി പ്രകടമാക്കുകയായിരുന്നു ലക്ഷ്യം. ഫിലിസ്തീൻരും എൻ്റെ മകളാണല്ലോ. എൻ്റെ നോഹയുടെ

മകൻ ഹാമിരെ മകളായ അവർ തികച്ചും എന്ന ഉപേക്ഷിച്ചവർ ആയിരുന്നു. എൻ്റെ ഷേമിരെ മകളായ ഇസായേൽ മകളെ മാത്രമാണ് ഞാൻ തിരഞ്ഞെടുത്തത്. എന്നാൽ അത് അവർക്കുവേണ്ടി മാത്രം ആയിരുന്നില്ല. അവരിലും സകല മകളും എന്നിലേക്ക് അടുക്കുന്നതിനു വേണ്ടിയാണ്. എൻ്റെ ശക്തിയാണ് നിങ്ങളെ നയിക്കുന്നതെന്ന് ആ ഫിലിസ്ത്യർ കണ്ണുമനസിലാക്കുന്നതിനു വേണ്ടിയായിരുന്നത്.

സാംസൺ : എൻ്റെ കർത്താവേ, വലിയ ഒരു ശക്തി എന്നിലേക്ക് പ്രവേശിച്ചത് ഞാൻ അറിഞ്ഞിരുന്നു. “എൻ്റെ ദൈവത്തിരെ സഹായത്താൽ ഞാൻ കോട്ട ചാടിക ടക്കുമെന്ന്” എനിക്ക് പുർണ്ണവിശ്വാസമുണ്ടായിരുന്നു. പരിശുദ്ധനായവൻ അല്പപസമയത്തേക്ക് എന്നിൽ പ്രവേശിച്ചു. വലിയൊരു അത്ഭുതം അവിടെ നടന്നു. ഫിലിസ്ത്യർ അത് കണ്ണുബോധിച്ചു. കർത്താവേ അങ്ങയും വഴികൾ ആർക്കു ഗ്രഹിക്കാനാകും? ലോകത്തിലുള്ള സകല മനുഷ്യരെയും അങ്ങയിലേക്ക് ആകർഷിക്കണമെയെന്നു ഞാൻ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. വിജാതീയർ ആരും ഉണ്ടാകരുതേ. എല്ലാവരും ദൈവമകൾ എന്ന സ്ഥാനത്തെക്കുയരിത്തപ്പെടണമെ. ഈ പാപിയായ ഭാസൻ അങ്ങയോട് അപേക്ഷിക്കുന്നു നാമാ, കരുണ ആയിരിക്കേണമേ,

(സാംസൺ കുമിട്ടാരാധിക്കുന്നു)

(പ്രാശംഭിര നാദത്താടെ തെന്റെ തംബുരു മീടിക്കൊണ്ട് ഭാവിച്ച മുന്നോട്ടു വന്നു മുട്ടുകുത്തുന്നു, ആരാധിക്കുന്നു)

ഭാവിച്ച : എൻ്റെ പുർണ്ണപിതാക്കന്നാരുടെ ദൈവമായ കർത്താവേ അങ്ങ് വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവൻ! സ്തുതിക്കപ്പെട്ടവൻ!
സകലത്തിരെയും ദൈവവും സത്യത്തിരെ പിതാവുമായവനേ ആരാധിക്കുന്നു! ആരാധിക്കുന്നു!
(കുമിട്ടാരാധിക്കുന്നു)

സർവ്വീയവിരുദ്ധ്

എൻ്റെ മകനേ! എൻ്റെ തന്യുതാനേ, ഞാൻ പാപിയാണ്. ഒസന്യുങ്ങളുടെ ദൈവമായ കർത്താവേ, അങ്ങയുടെ കൂപയിൽ പ്രകാരം എൻ്റെ പാപം പൊറുത്ത് എന്നോട് കഷമിക്കേണമെ. ഞാൻ പാപം ചെയ്തുപോയി! ഞാൻ പാപം ചെയ്തുപോയി! എൻ്റെ പിച! എൻ്റെ പിച!

അങ്ങയുടെ തിരുരക്തമാകുന്ന സോപ്പാകോൺ എന്ന കഴുകണമെ. എൻ്റെ പാപകൾ കഴുകിക്കളെയുവാൻ മറ്റൊന്നിനും കഴിയുമായിരുന്നില്ല. എൻ്റെ അമധ്യുടെ ഉദരത്തിൽ ഉരുവായപ്പോഴേ ഞാൻ പാപിയാണ്. അങ്ങയുടെ നിഷ്കളും രക്തത്താൽ എന്ന വിശുദ്ധീകരിക്കേണമെ.

- യേശു** : പ്രിയമകനേ ഭാവീദ്, എൻ്റെ നിർമ്മല രക്തത്താൽ നിന്നെ ഞാൻ കഴുകി ശുശ്വരിച്ചു. നീ വിഷമിക്കേണ്ട്. നിൻ്റെ പാപമെല്ലാം രക്ഷാകര പദ്ധതിയുടെ ഭാഗമായി രൂന്നു. ഇനിയും ജനിക്കാനിരിക്കുന്നവർക്കു പോലും ഏതു പ്രതിസന്ധി ഘട്ടത്തിലേക്കും വേണ്ട ആശ്വാസ കരമായ സക്രിയത്തനും ഉണ്ടായത് അതുകൊണ്ടാണ്. അല്ലെങ്കിൽ ആ സക്രിയത്തനങ്ങൾ ഉണ്ടാകുമായിരുന്നില്ല. എൻ്റെ ജനം ആ സക്രിയത്തനങ്ങൾ കാണാതെ പറിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഓരോ സന്ദർഭത്തിലും തങ്ങൾ അതു ചൊല്ലുമായിരുന്നു. കുരിശിൽ മരണവേദന അനുഭവിക്കുന്നേം പോലും ഞാൻ സക്രിയത്തനും ചൊല്ലി. പിതാവിന് സ്ത്രോതരം അർപ്പിച്ചിട്ടാണ് ഗത്ത്സമനിയിലേക്ക് പോയത്. ഇപ്രകാരം ഏതൊരു ഫഹൂദനും സക്രിയതനങ്ങൾ ആലപിച്ചിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് മകനേ, ആശ സിക്കുക. തിന്മയിൽ നിന്നു പോലും നമ്മയുള്ളവാക്കുന്ന പിതാവിനെ വാഴ്ത്തുക.

- ഭാവീദ്** : എൻ്റെ നാമനും കർത്താവുമായവനേ! എൻ്റെ കൊച്ചു മകൻ റഹോബോവാമിൻ്റെ കാലം മുതൽ തിന്മയുടെ അരാചകത്വം ആയിപ്പോയപ്പോലോ. അവർ അങ്ങങ്ങൾ ഉപേക്ഷിച്ച്, നിന്തിച്ച്, വിഷമിപ്പിച്ചുവെല്ലോ. ഏകസ്ത്ര ദൈവമായ അങ്ങങ്ങൾ ഉപേക്ഷിച്ച് അനുദേവതാരിലേക്ക് തിരിഞ്ഞ അങ്ങൾ ഏറ്റവും അധികം വെറുക്കുന്ന

വിഗ്രഹാരാധനയ്ക്കും വൃഥിചാരം എന്ന തിനയ്ക്കും അടിമകൾ ആയിപ്പോയില്ലോ. അതിരെ ശിക്ഷ അവർക്കു താങ്കീതായി ലഭിച്ചുവെകിലും അവർ പറി ചീലി. പണ്ടേതയും പ്രതാപത്വേതയും സ്നേഹിക്കുന്ന അവരുടെ മഹാപുരോഹിതമാർ വഴി അവർ വിണ്ടും പാപത്തിലായി. ലോകത്തിലേക്കു വന്ന പ്രകാശത്തെ കാണാൻ അവർക്കു കഴിഞ്ഞില്ല. പ്രകാശത്തകാർ കൂടുതലായി അവർ അനധകാരത്തെ സ്നേഹിച്ചു. എൻ്റെ ജനത്തിനു ഹാ കഷ്ടം!

- യേശു** : അവരുടെ കുബുദ്ധി മുലം അവർ എന്ന കുടുക്കാൻ പുറകേ നടന്നു. എന്നാൽ ഞാൻ അവരെ തിരുത്താൻ പരമാവധി ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഞാൻ ഭൂമിയിൽ ചെന്നതിരെ ഉദ്ദേശം എനിക്കറിയാമായിരുന്നുകിലും അവർ പാപം ചെയ്തുതെന്ന് ഞാൻ അതിയായി ആഗ്രഹിച്ചു. അവരുടെ നമയ്ക്കുവേണ്ടി ഞാൻ പറഞ്ഞ തെല്ലാം അവർ തെറ്റിയില്ല. പാപം മകൾ! ഞാൻ ചെല്ലുമെന്ന് അവർക്കറിയാമായിരുന്നു. അതിനായി അവർ ഏറെ ആകാംക്ഷയോടെ കാത്തിരിക്കുകയുമായിരുന്നു. എന്നാൽ ഞാൻ അവിടെ എത്തിയപ്പോൾ അവർ എന്ന മനസിലാക്കിയില്ല. അവർ ഇപ്പോഴും എനിക്കായി കാത്തിരിക്കുന്നു.
- ദാവീദ്** : നാമാ... എൻ്റെ ജനത്തോട് ക്ഷമിക്കേണമേ. അവരുടെ അബ്യദ്ധം പൊറുക്കേണമേ.
- യേശു** : ഞാനവരോട് ക്ഷമിച്ചുകഴിഞ്ഞു. പക്ഷേ ആ ക്ഷമ ഉൾക്കൊള്ളാൻ അവർക്കു കഴിയണം. വഴിയും സത്യവും ജീവനുമായ ഞാൻ അവർക്കു വാതിൽ തുറന്നു കൊടുത്തു. എൻ്റെ വിരിമാറിലും അവർ അകത്തു പ്രവേശിക്കണം. അതിനായി ഞാൻ എൻ്റെ ചങ്ങു പിളർന്നുകൊടുത്തു. പക്ഷേ അവർ പ്രവേശിച്ചില്ല. അവർക്കു മാത്രം ഉള്ളതല്ല വിശുദ്ധസ്ഥലം. എല്ലാവരെയും എനിലേക്ക് അടുപ്പിക്കാനാണ് ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നത് എന്നു കാണിച്ചുകൊണ്ട് അവരുടെ അതി വിശ്വസ്ഥലത്തിരെ വാതിൽ മറ മുകൾ മുതൽ താഴെ

വരെ രണ്ടായി കീറി എല്ലാവർക്കുമായി തുറന്നുകൊടുത്തു. ഇതൊന്നും അവർ മനസിലാക്കിയില്ല. അവർ അധികാരത്തിലായിപ്പോയി. അല്പഗേരതേതയ്ക്ക്, പട്ടാപകൽ, ഭൂമി മുഴുവൻ അധികാരത്തിലായി. ഇതൊന്നും അവർ മനസിലാക്കിയില്ല. കാരണം അവർ പ്രകാശത്തെക്കാൾ അധികമായി അധികാരത്തെ സ്വീകരിച്ചു. അധികാരത്തിൽ തപ്പിതടയുന്നതായി രൂനു അവർക്കിഷ്ടം. അതിനാൽ പ്രകാശമായവന്റെ ഉള്ളിൽ കയറാൻ അവർ ശ്രമിച്ചില്ല. മുലകല്ലായവനെ അവർ തള്ളിക്കളേണ്ടു. എന്നാൽ അകത്തു കയറാൻ യോഗ്യത ഇല്ലാതിരുന്നവർ താനാകുന്ന വാതിലില്ലെടു അകത്തു പ്രവേശിച്ചു. അങ്ങനെ മുമ്പമാർ പിന്പമാരും പിന്പമാർ മുമ്പമാരും ആയി.

അവീം	: താൻ വേദിക്കുന്നു, നാമാ. എന്തേ ജനത്തിനു ലഭിച്ച അവകാശത്തെ അവർ തിരിച്ചിറിഞ്ഞില്ലല്ലോ.
യേശു	: താൻ ഇല ചെറിയ ജനത്തെ തിരഞ്ഞെടുത്തത് അവർക്കുവേണ്ടി മാത്രമായിരുന്നില്ല. അവരിലും പുറത്തുള്ളവരും എന്തേ മക്കളാണല്ലോ. ഇവർക്ക് കൊടുത്തതുപോലെ താനവർക്കും കൊടുക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ അത് എന്തേ കാര്യമല്ലോ. അങ്ങനെ എന്തേ ഒരു ദനാറ സീക്രിച്ചു പുറത്തുള്ള വരെല്ലാം അകത്തെത്താൻ കഴിയുകയോല്ലോ. അതുവരെ എന്തേ രക്ഷാകര പദ്ധതി പൂർത്തിയാവുകയുള്ളൂ. അതുവരെ ഇതു തുടർന്നു കൊണ്ടെയിരിക്കും.
അവീം	: അങ്ങയുടെ പദ്ധതി മനസിലാക്കാൻ ആർക്കു കഴിയും. ഇല ദിവ്യരഹസ്യം മനസിലാക്കുവാൻ അങ്ക് അനുവദിച്ചവർക്കു മാത്രമേ കഴിയുകയുള്ളൂ. അങ്ങയുടെ പിതാവ് ആകർഷിച്ചാലല്ലാതെ ആർക്കും അങ്ങയുടെ അടുക്കലേക്ക് വരാനാവില്ല. അതിന് പരിശുഭ്യാനമാ വിന്തേ സഹായം വേണം. അങ്ങയുടെ പരിശുഭ്യാനമാ വിന്തേ എന്തിൽ നിന്ന് എടുത്തു കളയരുതേയെന്നു

ഞാൻ എപ്പോഴും പ്രാർത്ഥിക്കാറുണ്ട്.

- യേശു : ഞാൻ പോന്നതുകാരണം അവർ അനാമരായി പോകാ തിരികാൻ അവർക്ക് പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ നൽകുമെന്ന് ഞാൻ വാഗ്ദാനം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഉടനെതനെ അവരെല്ലാവരും പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ നിറയും. ഞാൻ പരിപ്പിച്ചതെല്ലാം പരിശുദ്ധാത്മാവ് അവരെ ഓർമ്മിപ്പിക്കും.
- ബാബീൽ : നാമാ നഡി! അവർക്ക് സ്ഥിരമായി പരിശുദ്ധാത്മാ വിനെ കൊടുക്കുവാൻ അങ്ക് കനിവായല്ലോ.
- യേശു : ഞാൻ എൻ്റെ ശിഷ്യനാരെ എല്ലാം പരിപ്പിച്ചിട്ടാണ് പോന്നത്. പരിശുദ്ധാത്മാവ് അവരെ നയിച്ച് അവർ ലോകം മുഴുവനും എനെ പ്രഭേദാശിച്ചുകൊള്ളും. അങ്ങനെ എൻ്റെ പിതാ വിശ്രീ പബ്ലി പരിശു ഭാത്മാവിൻ്റെ സഹായത്താൽ എൻ്റെ ശിഷ്യനാരിലൂടെ തുടർന്നുകൊണ്ടയിരിക്കും. എല്ലാവരും എന്നിൽ ഒന്നായിത്തീരുവോളും ഈതു തുടർന്നുകൊണ്ടയി രിക്കും. ഇന്നിയും പരിശുദ്ധാത്മാവിയിരിക്കുമെന്റെ സഭയെ നയിക്കുക.
- ബാബീൽ : എൻ്റെ നാമനും രാജാവുമായ എൻ്റെ യേശുവേ അങ്ങയുടെ പദ്ധതിയ്ക്കായി അങ്ങയെ വാഴ്ത്തുന്നു. സ്തതുതിക്കുന്നു. യേശുവേ മഹത്യം! മഹത്യം! സ്തതുതി സ്തതുതി.

(സോളം വന്ന സർവ്വജനാനത്തിന്റെയും ഉടമയും രാജാധിരാജനുമായ യേശുവിനെ വണങ്ങുന്നു.)

സോളം : സർവ്വജനാനവും സമ്പത്തും ഈ എളീയ ഭാസനു നൽകി ഭൂമിയിൽ എനെ ഏറ്റവും അധികം ബഹുമാനിച്ച എൻ്റെ രാജാധിരാജാവേ, ജനാനത്തിന്റെ ഉറവിടമേ, അങ്ങയ്ക്കാരായൻ! മഹത്യം! മഹത്യം!

യേശു : മകനേ, സോളം! ദൈവത്തിന്റെ ജനാനത്തെ നീ മനസിലാക്കിയല്ലോ,

സംഖ്യയിൽ

സോളമൻ : നാമാ, ഞാൻ നന്ദിപ്പിക്കൽ, പാപി... എൻ്റെ സഹോദര അള്ളുടെ ഇടയിൽ അയോഗ്യനായ എന്ന അവിടുന്ന് രാജ സിംഹാസനം ഏല്പിച്ചു. എൻ്റെ പിതാവ് രാജ്യത്തെ ശത്രുക്കെഴെ എല്ലാം നിഗ്രഹിച്ച് ഭദ്രമാക്കി തിട്ട് ഒറ്റ രാജ്യമായി എനിക്കു തന്നു. എന്നാൽ ഞാൻ കാരണം ഒന്നായിരുന്ന അങ്ങയുടെ രാജ്യം രണ്ടാകു നന്തിന് ഇടയായി. അങ്ങയുടെ ഭാനമായ സർവ്വമഹിമ പ്രതാപത്തിൽ കഴിഞ്ഞിരുന്ന ഞാൻ, വിദേശരാജാക്ക മാരെ പ്രീതിപ്പെടുത്താൻ വേണ്ടി അവരുടെ പെൺ മക്കെളു ഭാര്യമാരാക്കി. അതു നിമിത്തം ഏകസത്യവെ വമായ അങ്ങയെ ഉപേക്ഷിച്ച് അനുദേഖാരാധനയും കാവുകളും ഈ ഭാര്യമാർക്കു വേണ്ടി തുടങ്കി. ഞാനാണ് അങ്ങയുടെ സ്വന്തം ജനത്തിന്റെ അധികാരത്തിന് ആരംഭിച്ചത്. എൻ്റെ സർവ്വസവുമായ അങ്ങയെ ഉപേക്ഷിച്ച് ഭാര്യമാരെ പ്രീതിപ്പെടുത്താൻ പോയ ഞാൻ എത്ര ഭാഗ്യദാഷ്ടി. “നിന്റെ ദൈവമായ കർത്താവ് ഞാനാകുന്നു. ഞാന്മാരെതെ അനുദേഖവം നിനക്കുണ്ടാകരുത്” എന്ന ഏറ്റൊ പ്രധാനമായ കല്പന എപ്പോഴും ഹൃദയത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും അതിനു വില കല്പിക്കാതെ ഞാൻ പ്രവർത്തിച്ചു. ദൈവമേ ഞാൻ പാപിയാണ്....

യേശു : മകനേ, ലോകത്തിൽ നിന്നെങ്കാൾ അതാനമുള്ളവർ ഇല്ലായിരുന്നു. ആ അതാനും നിംഗൾ ദൈവമായ കർത്താവിനെ മഹത്വപ്പെടുത്താൻ നീ ഉപയോഗിച്ചു. അതിമ നോഹരമായ ഒരു ദൈവാലയം നീ എനിക്കുവേണ്ടി പണിതു. എൻ്റെ വാഗ്ഭാനപോടുകൂടെ ഭക്തിയോടെ നീ ദൈവാലയത്തിൽ പ്രതിഷ്ഠിച്ചു. നിന്നെങ്കാണ്ഡു ദൈവാലയം പണിയിക്കണമെന്നുള്ളത് എൻ്റെ പിതാവിംഗൾ തീരുമാനം ആയിരുന്നു. യമാർത്ഥ ദൈവാലയത്തിന്റെ മുന്നോടിയായി, പാപപരിഹാര ബലി അർപ്പിക്കുവാൻ നീ ദൈവാലയം പ്രതിഷ്ഠിച്ചുവള്ളോ. എൻ്റെ ജനത്തെ മുഴുവൻ ഒരുമിച്ചു നിർത്തുന്നതിൽ അവരുടെ

എക്കെദവത്തെ ആരാധിക്കുന്നതിന് വേണ്ടിയായി രൂപു അത്. നീ ചെയ്ത നല്ല കാര്യത്തിനു നിന്നെ അഭിനന്ദിക്കുന്നു.

സോള്മൻ : എൻ്റെ കർത്താവേ ഞാൻ കാരണം ആ ലക്ഷ്യമെല്ലാം തകർന്നുപോയി. ഞാൻ അതിൽ വേദിക്കുന്നു. എൻ്റെ പിതാവായ ദാവീദ് തന്റെ രാജ്യമെന്നെ ഏല്പിച്ചതാണ്. അത് രണ്ടാക്കുന്നതിന് ഞാൻ തുടക്കമിട്ടു. എൻ്റെ മകൻ റഹോബോവാം അതു നടപ്പിലാക്കി. അങ്ങയുടെ മകരെളു രണ്ടാക്കിയപ്പോൾ അങ്ങ് അനുഭവിച്ച വേദന ഇനു ഞാൻ മനസ്സിലാക്കുന്നു. ജന്മാബോവാം അങ്ങയുടെ ജനത്തെ അങ്ങയുടെ ആലയത്തിൽ നിന്ന് അകറ്റി. അനുഭവേവനാരെ ആരാധിപ്പിച്ചു. ധമാർത്ഥ ദൈവാലയം ജനുസലേമിൽ ആബന്നന്നറിയാമെങ്കിലും അവർ സമരിയായിലെ മലമുകളിൽ ബലിപീഠമുണ്ടാക്കി. ഇത് കാരണം അങ്ങ് അനുഭവിച്ച വേദന... എന്നിക്ക് സഹിക്കാൻ പറ്റുന്നില്ല. രാജ്യത്തെ രണ്ടായി മുൻ്നിച്ചതിന്റെ ഫലമായുണ്ടായ സംഭവങ്ങൾ അങ്ങയുടെ കുർശുമരണം വരെ എത്തിച്ചു. അതേ, ഇരു രാജ്യങ്ങളേയും ബന്ധിപ്പിക്കാൻ അങ്ങേക്ക് കുർശിൽ മരിക്കേണ്ടി വന്നു. അങ്ങയുടെ ഇരു കുർശുമരണത്തിന് ഉത്തരവാദി ഞാൻ കുടെയാണ്. നാമാ എന്നോട് ക്ഷമിക്കണമെ.

ദയശു : എൻ്റെ മകനെ, എൻ്റെ കുർശുമരണം ഓർത്തു നീ വിഷമിക്കേണ്ട. ധമാർത്ഥ ദൈവാലയം എല്ലാവർക്കും വേണ്ടി തുറന്നു കൊടുക്കാനായിരുന്നു കുർശുമരണം. ഞാൻ തെരഞ്ഞെടുത്ത ആ ചെറിയ ജനം ലോകത്തിലുള്ള മുഴുവൻ ജനത്തെയും പ്രതിനിധികരിക്കുന്നതായിരുന്നു. ലോകത്തിലുള്ള എല്ലാവരേയും ഞാനാകുന്ന ദൈവാലയത്തിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കാൻ വേണ്ടിയായിരുന്നു ഈ ചെറിയ ജനത്തിന്റെ തിരസ്കാരവും ദൈവാലയത്തിന്റെ നാശവും. ധഹുഡജനത്തിന്റെ ദൈവാലയം കല്ലിനേരു കല്ലു ശ്രേഷ്ഠിക്കാതെ പുർണ്ണമായി തകർക്കപ്പെടും. നാനാജാതി-മതസ്ഥർ ‘ഞാനാകുന്ന’ ദൈവാലയത്തിലേക്ക്, ഞാൻ സ്ഥാപിച്ച സഭയിലേക്ക് ഒഴുകിക്കൊണ്ടു

സംഖ്യാത്മകവിജ്ഞാനം

യിരിക്കും. അമാർത്ത ദൈവാലയമായ എന്നിലേക്ക് ലോകം വന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അതിനാണ് എൻ്റെ ശിഷ്യത്വാർ ഈന്ന് പ്രവർത്തിക്കുന്നത്. അതിനാൽ എൻ്റെ മകനെ സമാധാനത്താലേ വസിക്കുക.

സോള്മൻ : എൻ്റെ രാജാവും കർത്താവുമായ തദ്ദീപാനേ, അടിയൻ ഒരു ശിശു. ഈതൊന്നും മനസിലാക്കിയിരുന്നില്ല. അങ്ങാണ് സർവ്വശക്തൻ എന്നു മാത്രം അറിയാം. ഒന്നുമാത്രം താൻ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. എൻ്റെ പിച്ചി നിമിത്തം ചിതറിപ്പോയ എൻ്റെ ജനത്തെ ഓനിപ്പിക്കേണമെ. എൻ്റെ പിൻഗാമികളായ രാജാക്കന്നൂരേയും അനുഗ്രഹിക്കണമെ. അവരോടും ക്ഷമിക്കണമെ.

എൻ്റെ രാജാവേ, എൻ്റെ തദ്ദീപാനേ,
അങ്ങേയ്ക്കു മഹത്വം! മഹത്വം! ആരാധന! ആരാധന!

രംഗം 8

(ഒസന്യങ്ങളുടെ കർത്താവിന് ആരാധന എന്നുപറഞ്ഞുകൊണ്ട് ഏപ്പിയ പ്രവാചകൻ മുട്ടുകുത്തി വസിക്കുന്നു.)

യേശു : ഈസായേലിൻ്റെ ധീരനായ പ്രവാചകാ, നിനെ താൻ അനുഗ്രഹിക്കുന്നു.

എലിയാ : എൻ്റെ കർത്താവും എൻ്റെ ദൈവവുമേ, ഒസന്യങ്ങളുടെ കർത്താവിനെക്കുറിച്ചുള്ള തീഷ്ണന്തയാൽ മരുഭൂമിയിൽ വച്ച് എൻ്റെ ഹൃദയം ജുലിച്ചതിനേക്കാൾ പത്തിരടി തീഷ്ണന്തയാട എൻ്റെ ഹൃദയം ഇപ്പോൾ ജുലിക്കുന്നു. പിതാവ് ഏല്ലപിച്ചു ദൗത്യം മഹത്വത്താട പുർത്തിയാക്കി വിജയ്യോന്നതനായി സ്വന്തം ഭവനത്തിൽ തിരിച്ചേത്തിയ അങ്ങങ്ങളും തീഷ്ണന്തയിൽ ജുലിച്ചേരിയുന്നു താൻ. ആ അഹാകാരിയായ ജസബലിൻ്റെ ഭർത്താവ് ആഹാബിൻ്റെ മുന്പിൽ എന്ന നാണം കൈടുത്താതെ, അഥവാ ഇക്കാലി ബലിവസ്തു ദഹിപ്പിച്ച് ദൈവമേ ആരാധന! ആരാധന! ആ ദുഷ്ടകസ്ത്രീ ജസബലിൻ്റെ രക്തം നായ്ക്കൾ നക്കി

കുടിച്ചിട്ടും അത്യുന്നത ദൈവത്തിൽന്ന് വചനം ആ ജനം വിശ്വസിച്ചില്ലല്ലോ. അവരോടു കഷ്മിക്കാൻ അങ്ങയുടെ തിരുരക്തത്തിനു മാത്രമേ സാധിക്കുകയുള്ളൂ.

- യേശു : ആ ദുഷ്ടന്പത്രീയോടും ഇസായേലിൻ്റെ രാജാവി നോടും നാനും പ്രവാചകന്മാരോടും ഒറ്റയ്ക്ക് നിന്ന് പൊരുതിയ ഏലിയായുടെ ശക്തിയോടു കുടിയാ ണല്ലോ എനിക്കു സാക്ഷ്യം നല്കാൻ സ്നാപകയോ ഹനാനെ താൻ വീണ്ടും അയച്ചത്.”

(എലീശാ താഴ്മയോടെ വന്നു താണു വന്നഞ്ചി വനിക്കുന്നു)

- എലീശാ : യേശുവേ മഹതാ!

കർത്താവേ നിലം ഉഴുതു നടന എനെൻ, ആ ശുനാം കാരിയെക്കാണ്ക് ദൈവപുരുഷൻ എന്നു വിജിപ്പിച്ച ദൈവമേ, കാളയെപ്പോറ്റാൻ മാത്രം അറിയാമായിരുന്ന എനെനെക്കാണ്ക് നാമാൻ്റെ കുഷ്ഠരോഗം സൗഖ്യമാ കിച്ച ദൈവമേ, മരിച്ച കുട്ടികൾ അങ്ങയുടെ ജീവൻ എനെനെക്കാണ്ക് കൊടുപ്പിച്ച ദൈവമേ! ആരാധന! ആരാ ധന! സ്ന്തോത്രം.

- യേശു : ഇസായേലിലെ ദൈവപുരുഷനായ പ്രവാചകാ, സമാ യാനത്താലേ വസിക്കുക.

(യേശയും ജീമിയായും എസക്കിയേലും വന്ന് ആരാ ഡിക്കുന്നു. വിശുദ്ധ മനിരവും ഇടർച്ചയുടെ ശിലയും ഇസായേലിൻ്റെ ഇരുവേന്നങ്ങളേയും നിലം പതിപ്പി ക്കുന്ന പാറയും ആയവനെ ആരാധിക്കുന്നു. ആരാധന! ആരാധന!

ബൈബിളി കുറച്ചും പരിശുഭവി! പരിശുഭവി!)

- എശയു : യേശുവേ, നാമാ, അങ്ങയെ മനസിലാക്കാൻ കഴി യാത്ര എൻ്റെ ജനത്തിനു ഹാ കഷ്ടം! അവർ അനു സരണം ഇല്ലാത്തവർ ആയിപ്പോയല്ലോ. അവരെ അങ്ങ് ഉപേക്ഷിക്കരുതെ. അവരുടെ അറിവില്ലായ്മയുടെ ചെയ്തികൾ നിമിത്തം പീഡനങ്ങളും ദുരിതങ്ങളും

സർവ്വീയവിരുന്ന്

മാത്രം അനുഭവിച്ചവരാണവർ. അവർ എക്കാലവും വിദേശരാജാക്കന്മാരുടെ അടിമകൾ ആയിരുന്നു. അവരെ അങ്ങ് തള്ളിക്കളെയരുതെ.

- ധേശു** : തൊനവരെ ഉപേക്ഷിക്കുകയില്ല. “യുവതി ഗർഭം ധരിച്ച ഒരു പുത്രനെ പ്രസവിക്കും. അവൻ ഈമാനുവേൽ എന്ന വിളിക്കപ്പെടും” എന്ന തിരുവചനം അവരുടെ അധരത്തിൽ എപ്പോഴും ഉണ്ട്. ഈനും അവർ ആ ഈമാനുവേലിനു വേണ്ടി കാത്തിരിക്കുന്നു. “യാക്കോബിൽ നിന്ന് ഒരു നക്ഷത്രം ഉഡിക്കും” എന്ന് പണ്ട് ബാലാം പറഞ്ഞത് കേട്ട അവർ കാത്തിരിക്കുന്നു. “യുദ്ധായിലെ ബേത്തലഹേഠ സകല നഗരങ്ങളേക്കാൾ ഭാഗ്യവതി” ആണെന്ന് അവർക്കാണ്ടാം. “ഈസ്രായേലിനെ ഭരിക്കാ നുള്ളവൻ ബേത്തലഹേമിൽ നിന്ന് വരും” എന്ന് അവർ കാത്തിരിക്കുന്നു. പകേഷ് അവർ ഈപ്പോഴും “നസു തിൽ നിന്ന് നമയുണ്ടാകുമോ” എന്നുപറഞ്ഞ് അവർ കണ്ടിട്ടുള്ള നസാധനെ തള്ളിപ്പിയുന്നു. മുത് അവർക്ക് കഷ്ടം.
- എശയു** : തൊൻ അറിയാതെ എരെറ്റ് അധരങ്ങളിലുടെ അവരോട് ഇതു സംസാരിച്ച ദൈവമേ, അങ്ങ് ഈ പറഞ്ഞ തൊന്നും അവർക്ക് മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിച്ചില്ലല്ലോ. എരെറ്റ് ജനം എപ്പോഴും അവരുടെ രാഷ്ട്രിയ സംാര സ്രൂത്തിനുവേണ്ടി അങ്ങയെ നോക്കിയിരിക്കുകയായി രുന്നു.
- ധേശു** : തൊൻ ധാരാളം ഉപമകളിലുടെ, അടയാളങ്ങളിലുടെ, പ്രഭോധനങ്ങളിലുടെ, അവരെ മനസ്സിലാക്കാൻ ശ്രമിച്ചു. പകേഷ് തൊൻ തന്നെ അവരുടെ ഹൃദയം കറിനമാക്കിയതുകൊണ്ട് അവർ എന്ന ശ്രമിച്ചില്ല. “ജനത്തിനു വേണ്ടി ഒരു മനുഷ്യൻ മരിക്കുന്നത് നല്ലതാണെന്ന്” അവരുടെ മഹാപുരോഹിതൻ പറഞ്ഞിട്ടുപോലും അവർ തെറ്റിയാൽചെറു. എരെറ്റ് മകനെ, ഏശയും, ഈ കൂതിശുമരണ ഉത്ഥാനത്തിലുടെയുള്ള രക്ഷ ആദിയിലെ തന്നെ എരെറ്റ് പിതാവും തൊന്നും തീരുമാനിച്ചിരുന്നു. കാണാപ്പുറത്ത് ഈരുന്നുകൊണ്ട് പരിശുഖാത്മാവ് എല്ലാം ക്രമീകരിച്ചു.

(ജൈറമിയ താണു വന്നങ്ങുന്നു സ്തതുതിക്കുന്നു)

ജൈറമിയ : നാമാ കരുണ ആയിരിക്കണമേ. അങ്ങയുടെ എളിയ ഭാസനോട് കരുണ ആയിരിക്കണമേ.

യേശു : എൻ്റെ, ശക്തനായ പ്രവാചകാ, ദൈരുമായിരിക്കുക.

ജൈറമിയ : കർത്താവേ, അങ്ക് എനെ ഏല്പിച്ച ജോലി സ്തതുതൃർ ഹമാംവിധം നടത്താൻ എനിക്കു കഴിഞ്ഞില്ല. എന്നോട് ക്ഷമിക്കേണമേ.

ഞാൻ എത്ര ശ്രമിച്ചിട്ടും “ജീവരെ ഉറവയായ അങ്ങയെ ഉപേക്ഷിച്ച് ജലം സുകഷിക്കാൻ കഴിവില്ലാത്ത പൊട്ട കിണറുകൾ അവർ കുഴിച്ചു.” അങ്ങനെ അവർ ദുരിത അള്ളിൽ അകപ്പെട്ടു. അവരുടെ ദുരിതങ്ങളിൽ ഞാൻ അവരെ എപ്പോഴും ബലപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു. “ഒന്നും നിങ്ങളുടെ നാശത്തിനല്ല, നിങ്ങളുടെ ക്ഷേമ തത്തിനാണ്. നിങ്ങൾക്ക് ശുദ്ധമായ ഒരു ഭാവിയും പ്രത്യാം ശയും ലഭിക്കുന്നതിനാണ്” എന്ന് ഞാൻ അവരെ ബല പ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു. അവർ അടിമകളായപ്പോൾ, നിങ്ങൾ നഷ്ടപ്പെട്ടു പോകാതിരിക്കാനാണ് ഇതെല്ലാം സംഭവിച്ചത് എന്ന് പറഞ്ഞ് അവരെ ബലപ്പെടുത്തി.

യേശു : എല്ലാം ഞാൻ കാണുന്നുണ്ടായിരുന്നു മകനേ.

ജൈറമിയ : അവർ എനെ പൊട്ടക്കിണറിലിട്ടു കൊല്ലാൻ ശ്രമിച്ച കില്ലും അങ്ങയുടെ സാരക്ഷണ്യാൽ ഒന്നും പറ്റിയില്ല. എനിക്ക് അവരെപ്പറിയായിരുന്നു ഉത്കണ്ണം. അവർ നഷ്ടപ്പെട്ടു പോകരുതെ എന്ന് ഞാൻ തീവ്രമായി ആഗ്രഹിച്ചു. അവരെ രക്ഷിക്കാൻ വേണ്ടി അങ്ങു സഹിച്ച വേദന ഓർത്താൽ കരയാത്തവരാരുണ്ട്? നാമാ അങ്ങയെ പീഡിപ്പിച്ചവരോടു ക്ഷമിക്കേണമേ.

യേശു : മകനെ നിബന്ധി ക്ഷേഖണ്ണെല്ല ഓർത്തു ഞാൻ നിനെ അനുഗ്രഹിക്കുന്നു.

ജൈറമിയ : നാമാ, അവരുടെ പ്രവാസകാലത്ത് അങ്ക് എത്ര കരുണയാടുന്നു അവരെ ആശവസിപ്പിച്ചത്! “എനിക്ക് നിന്നോടുള്ള സ്തനേഹം അനന്തമാണ്.” “എഹായീം, എൻ്റെ വത്സല പുത്രൻ, എൻ്റെ ഓമനക്കുട്ടൻ” എന്ന്

സർവ്വീയവിരുദ്ധ്

പറിഞ്ഞ് ആധാസിപ്പിച്ചു. സെസന്യങ്ങളുടെ ദൈവമായ കർത്താവ്, അപ്പേൻ്റ് ശാസനം ആണ് അവർക്ക് നൽകിയതെന്ന് അവർ മനസിലാക്കിയില്ല. കർത്താവേ അവരോട് ക്ഷമിക്കേണമെ.

- യേശു : മകനേ, എൻ്റെ പിതാവിനോട് അവർക്കു വേണ്ടി ക്ഷമയാചിച്ചിട്ടാണ് താൻ പോന്നത്.

(ജൈവമിയ ആരാധിച്ചുകൊണ്ട് വന്നങ്ങുന്നു). മഹത്യം! മഹത്യം!

(എസക്കിയേൽ ജൂലിക്കുന്ന തീക്കനൽ കയ്യിൽ പിടിച്ചുകൊണ്ട് ആരാധിക്കുന്നു)

- എസക്കിയേൽ : കേബാർ നദീതീരത്ത് പ്രവാസികളെ ബലപ്പെടുത്താൻ എളിയവനായ എനെ അയച്ചവനേ ആരാധന! കെരും ബുകളുടെ ഇടയിൽ നിന്ന് ജൂലിക്കുന്ന തീക്കനൽ കൈനിറയെ എടുത്ത് നഗരത്തിൽ വിതരാൻ കല്പിച്ച വനേ താൻ കണ്ണ മഹത്യം വർണ്ണിക്കാൻ കഴിയുന്ന തല്ലി. അങ്ങ് പരിശുഭൻ! പരിശുഭൻ!

- യേശു : എൻ്റെ അനുഗ്രഹം നിന്നോടു കൂടിയുണ്ട്.

- എസക്കിയേൽ : “മന്ത്രചൂടു നെറ്റുനവർക്കു ദൂരിതം.” വിഗ്രഹാരാധനയും വ്യാഖ്യാനവും നിമിത്തം ദേശത്തെ അങ്ങ് വിജനമാക്കും എന്ന താക്കിത് ഒന്നും അവർ അനുസരിച്ചില്ല. അവരുടെ വിഗ്രഹാരാധനയും വ്യാഖ്യാനവും കണ്ണ സഹിച്ച്, ക്ഷമിച്ച് ദയയോടെ അവരുടെ തിരിച്ചു വരവിനായി കാത്തിരുന്ന അങ്ങ് എത്ര കാരുണ്യവാൻ. അങ്ങ് സ്നേഹനിധിയാണ്. ഒരു പുതിയ മാംസള ഹ്യാദയം അവർക്കു നൽകാൻ അങ്ങു കാത്തിരുന്നു.

“താൻ കല്ലറകൾ തുറന്ന നിങ്ങളെ ഉയർത്തും, എൻ്റെ ആത്മാവിനെ നിങ്ങളിൽ നിവേശിപ്പിക്കും” എന്ന് അങ്ങ് പറിഞ്ഞു. വി. കുഞ്ഞാടേ അത് ഇപ്പോഴാണ് വ്യക്തമായത്. അവർക്കു വേണ്ടി യാഗ വിരുന്ന് ഒരുക്കിയവനേ, ദൈവത്തിന്റെ കുഞ്ഞാടേ, വാഴ്ത്തുന്നു, വാഴ്ത്തുന്നു.

- യേശു : എൻ്റെ മകനെ എൻ്റെ ജനം തന്നിഷ്ഠം നിമിത്തം തെറ്റുചെയ്തെങ്കിലും ശിക്ഷണം ലഭിച്ചപ്പോൾ അവരുടെ

മനസ്യ തിരിഞ്ഞു. എങ്കിലും എനിക്ക് അവരോടുള്ള സ്വന്നേഹക്കുടുതൽ കൊണ്ട് അവരെ രക്ഷിക്കാൻ വേണ്ടിയാണ് അവർ പ്രവാസികൾ ആകേണ്ടിവന്ന തെന്ന് അവർ മനസ്സിലാക്കിയില്ല.

എൻ്റെ ഭാസൻ ഭാനിയേലിൻ്റെ പ്രാർത്ഥനകളും ധാച നകളും നിമിത്തം ശുന്നുമായിക്കിടന്ന എൻ്റെ ആല യത്തയോർത്ത് തൊനവരോട് കരുണ കാടി. തൊൻ എൻ്റെ പ്രധാന ദൃതനായ മിവായേലിനെ അവൻ്റെ സഹായത്തിനെയും.

(എഴുപ്പും ജനമിയയും എസക്കിയേലും വീണ്ടും കുമ്പിടുന്നു)

ബൈസിനും അദ്ദേഹത്തിനും അനുഭവം അഭ്യന്തരം! അഭ്യന്തരം!

(പ്രകാശം നിറഞ്ഞ കണ്ണുകളുമായി തോബിത് വന്ന് കുമ്പിട്ടാരായി ക്കുന്നു)

യേശു : എൻ്റെ സ്വന്നേഹിതനും വിശ്വസ്തദാസ നും മായ തോബിത്, തൊൻ നിനെ അനുഗ്രഹിക്കുന്നു. നീ അസ്തീ റിയായിലെ ഷത്രുമനേസറിൻ്റെ കാലത്ത് നിന്നവേയിലെ നിന്റെ സഹോദരൻക്കു ചെയ്ത ഉപകാരം ഒന്നും തൊൻ മറന്നിട്ടില്ല.

തോബിത് : എൻ്റെ പരിശുദ്ധനായവനേ, എൻ്റെ പിതാവ് നമ്പ്താലി, ബാൽക്കാളക്കുട്ടിക്ക് ബലിയർപ്പിച്ചേപ്പോൾ എൻ്റെ സർഗ്ഗീയ പിതാവിനു മാത്രം ബലിയർപ്പിക്കാൻ എനെ അങ്ങ് കടാക്കിച്ചതിന് നന്ദി അർപ്പിക്കുന്നു നാമാ.

യേശു : എൻ്റെ മകനേ, നീ ദശാംശം ഉചിതമായി കൊടുക്കുന്ന തിലും നശർക്ക് വസ്ത്രം നൽകുന്നതിലും മരിച്ചവരെ സംസ്കരിക്കുന്നതിലും എത്ര സംതൃപ്തി കണ്ണേത്തി യിരുന്നു. നീ ചെയ്ത നമകൾ ഒന്നും ഒരു കാലത്തും ആരും മറക്കുകയില്ല.

തോബിത് : കർത്താവേ, അടിയന്നും അടിയന്റെ സഹോദരങ്ങളും പാപികൾ. അങ്ങയും പരിശുദ്ധതമാവ് എനെ നയി ചുതുകൊണ്ടാണ് എന്തെങ്കിലും ചെയ്യാൻ സാധിച്ചത്.

സർവ്വീയവിരുന്ന്

എൻ്റെ കല്ല് അനധികാരി പോയപ്പോഴും നിന്റെ കൃപ
എനിൽ വസിച്ചിരുന്നു. നാമാ അടിയന്ത് എന്തു
യോഗ്യത? എനിക്ക് എന്തു നമ്മുടെ കില്ലും
അതൊക്കെ അങ്ങയുടെ ഭാനം മാത്രമായിരുന്നു.

- യേശു : അതെ മകനെ, ഞാൻ നിന്റെ അടുത്തുണ്ടായിരുന്നു.
- തോബിൽ : എൻ്റെ കുടുംബത്തിന് അങ്ങ് പ്രദാനം ചെയ്ത നമ്മുടെ ഏതെങ്കിലും അവർക്കുനീയാം! അങ്ങയുടെ പ്രധാന ദുതനാരിൽപ്പെട്ട റഹായേലിനെ എൻ്റെ വേന്നത്തിലേ കയയ്ക്കാൻ അടിയന്റെ കുടുംബം എന്തുള്ളു? നാമാ സ്ത്രോത്രം! അങ്ങയുടെ പരിശൂലനാമം മഹത്വപ്പെട്ടെട്ട്.
- യേശു : എൻ്റെ പ്രിയ റഹായേൽ ഇവിടെ നില്പുണ്ട്. എല്ലാം കേടുകൊണ്ട് അവൻ പുന്നിരിക്കുന്നു. അവൻ ഭൂമിയിൽ വന്ന് നിങ്ങളോടു കൂടി മാത്രമാണ് താമസിച്ചിട്ടുള്ളത്.
- തോബിൽ : അങ്ങയുടെ മാലാവയെ കാണാൻ എനിക്കെന്തു യോഗ്യത? അങ്ങ് എന്നോട് കരുണ ആയിരിക്കണമെ. എൻ്റെ കുടുംബാംഗങ്ങളിൽ നിന്നു വന്നുപോയ തെറ്റു കൾ കഷമിക്കണമെ. തങ്ങളുടെ ചാർച്ചക്കാരെല്ലാം പരമ പരിശൂലനായ അങ്ങയെ ഉപേക്ഷിച്ച് ആ നിന്നവേക്കാരുടെ ആചാരങ്ങളിൽ മുഴുകി. അങ്ങ് എല്ലാവരോടും കഷമിക്കണമെ. അവർ എക്കാലവും ചെയ്ത പാപങ്ങളാണ് അങ്ങയുടെ കുറിശുമരണത്തിന് കാരണം ആയതെന്നോർത്തു ഞാൻ വേദിക്കുന്നു. ധനുദജന തേരാട് അങ്ങ് കരുണ ആയിരിക്കണമെ.
- യേശു : മകനെ, തോബിൽ, നീ കല്ലിരോടെ അർപ്പിച്ച പ്രാർത്ഥന തങ്ങളുടെ സന്നിധിയിൽ സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടു. ഹൃദയം നുറുങ്ങിയവരെ എൻ്റെ പിതാവായ ദൈവം കടാക്ഷിക്കും. നിന്റെ കല്ലുനീർത്തുള്ളികൾ ഞാൻ കൂപ്പിയിൽ ശേഖരിച്ചിരുന്നു. വിളിച്ചാൽ ‘ഈതാ ഞാനെന്ന്’ മറുപടി പറയുന്നവനാണ് എൻ്റെ പിതാവ്. നിന്റെ അനുതാപവും പ്രാർത്ഥനയും ഇവിടെ സുഗ സ്ഥാപം ആയിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു.
- തോബിൽ : ഓ കർത്താവേ, അയോഗ്യനായ അടിയൻ അങ്ങയുടെ

കാരുണ്യം പ്രാപിച്ചിതിക്കുന്നു. അങ്ങയുടെ കുർശു മരണത്തെ വാഴ്ത്തുന്നു. നാമാ, അങ്ങയുടെ കുർശു മരണം വർണ്ണിക്കാൻ എന്റെ നാവുകൾക്ക് ശക്തി പോരം. തൈഞ്ചൽക്കുവേണ്ടി കുർശുമരണം വരിച്ചവനെ തൈഞ്ചോടു കരുണ ആയിരിക്കണമെ.

- യേശു : മകനെ, റഹ്മായേൽ മാലാവ വഴി എന്റെ സാന്നിദ്ധ്യം നീ അറിഞ്ഞുവെകിൽ, എന്റെ കുർശുമരണ-ഉത്ഥാനം വഴി എന്നെ പൂർണ്ണമായി, അവർക്ക് കൊടുത്തിട്ടാണ് താൻ പോന്ത്. അവർക്ക് ഭൂമിയിൽ ഇനിയും യാതൊരു കുറവുമില്ല. എപ്പോൾ വേണമെങ്കിലും എന്നെ കാണാം. എന്റെ മനവാടി സദ എന്റെ അടു തെപ്പോഴും ഉണ്ട്. അവർ എന്നെ സുക്ഷിച്ചു വയ്ക്കുന്ന പേടകത്തിൽ താൻ ഒറ്റയ്ക്കിരിക്കുന്നതിനേക്കാൾ എനിക്കിഷ്ടം അവർ ആരകിലും എന്റെ അടുത്തിരി കുന്നതാണ്. അവരുടെ ആരാധനയിലും സ്തുതി യിലും വസിക്കുവോൾ താൻ അവരുമായൊന്നാ കുന്നു. എനിക്കേറ്റവും ഇഷ്ടം അവരുടെ സ്നേഹ മുള്ള മാംസള ഹൃദയത്തിൽ താൻ വസിക്കുന്ന താണ്.
- തോബിൽ : നാമാ, അങ്ങ് സുഷ്ടിച്ച മനുഷ്യനെ അങ്ങ് സ്നേഹി കുന്ന വിധം എത്രയോ അവർണ്ണനീയാം! അവരുടെ ഭാരങ്ങൾ ഇരകി വയ്ക്കുവാൻ അങ്ങ് സഹാപിച്ച വി. കൂർഖ്യാന വഴി അങ്ങ് അവരുടെ അടുത്തുണ്ടല്ലോ. ഓ! അവർ ഭാഗ്യവാനാർ.
- യേശു : മകനെ, ഭൂമിയിൽ ഉള്ളവർക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുക. നിന്റെ നമ അവർക്കും ഉണ്ടാക്കുട.
- തോബിൽ : നാമാ നമി. സ്തോത്രം കർത്താവേ. അങ്ങയുടെ നാമം പുജിതമാക്കണമെ.
- (ആരാധനക്കുന്നു, കുമ്പിട്ടുന്നു)

സർവ്വീയവിരുന്ന്

(ഹോസിയ പ്രവാചകൻ വന്നു താണുവന്നെങ്ങുന്നു)

ഹോസിയ : കർത്താവേ എൻ്റെ ഭാര്യ ഇസായേലിനു വേണ്ടി ഞാൻ അവിടത്തോടു മാപ്പ് അപേക്ഷിക്കുന്നു. അവർ എന്നെ ഉപേക്ഷിച്ച് അനുപുരൂഷമാരുടെ പുറകെ പോയി. അതുകാരണം അവർ വളരെയെറെ ദുരിതം അനുഭവിച്ചു.

യേശു : അതുകൊണ്ടല്ല ഹോസിയ, നീ അവളെ തിരിച്ചു സീക്രിക്കണം എന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞത്. നീ സീക്രിച്ചില്ല കിൽ അവർ അനാമ ആയി പോയേനെ. അവർ നിരപരായി ആൺ. അവിവേകം പ്രവർത്തിച്ചു എന്നേയുള്ളൂ.

ഹോസിയ : എൻ്റെ ഭാര്യയുടെ തെറ്റ് എനിക്ക് പൊറുക്കാൻ കഴിയുന്നതല്ല. അവളുടെ അഹക്കാരവും വ്യാദിചാരവും അങ്ങും ക്ഷമിച്ചതുകൊണ്ടാണ് ഞാൻ ക്ഷമിച്ചത്.

യേശു : അതേ, ഹോസിയ, അവർ വിഗ്രഹാരാധനയായ വ്യാദിചാരം നടത്തിയിരുന്നു. കുടാതെ അവർ അഹക്രിച്ചിരുന്നു. അവർ മാത്രം എൻ്റെ സ്വന്തം എന്ന് അവർ അഹക്രിച്ചിരുന്നു. ഞാനല്ലേ അവരെ തെരഞ്ഞെടുത്തത്. അവർ എന്നെ തെരഞ്ഞെടുക്കുക അല്ലായിരുന്നുവല്ലോ. മുന്തിരിത്തോട്ടത്തിലെ ജോലിക്ക് ആദ്യമേ പ്രവേശിക്കുന്നതിന് ഞാനല്ലേ അവരെ വിളിച്ചത്. എല്ലാവരും കൂടെ ചന്ത സ്ഥലത്ത് ആയിരുന്നപോൾ അവർക്ക് ധാതോരു പ്രത്യേക യോഗ്യതയും ഇല്ലായിരുന്നു. അവരെ ആദ്യം ഞാൻ വിളിച്ചതുകൊണ്ട് അവർ മുന്നമാരായി. പിന്നെ രക്ഷാ അവർക്കു മാത്രമെന്ന് എനിക്ക് അവർ അഹക്രിച്ചു. ഞാൻ വെറുക്കുന്ന രണ്ടു തിയാണ് അഹക്കാരവും വ്യാദിചാരവും. ഇതു രണ്ടിനും അവർ മുമ്പിലായിരുന്നു. “എല്ലാം ഭാനമായി ലഭിച്ചിരിക്കേ ഭാനമല്ല എന്ന മട്ടിൽ അവർ അഹക്രിച്ചു.” “എൻ്റെ സഹജന്യഭാനമാണ്” അവർ അനുഭവിച്ചതെല്ലാം എന്ന് ഇനിയൈക്കില്ലും അവർ മനസിലാക്കിയിരുന്നു കിൽ.

ഹോസിയ : ഈ രണ്ടു വലിയ തിരുത്തും സ്വന്തമായിട്ടുള്ള അവരെ വിശദ്യോ സ്വികരിക്കാൻ മനസായിരിക്കുന്ന നാമാ അങ്ങ് എത്ര കരുണയുള്ളവൻ. അങ്ങയുടെ കരുണ മനസി ലാക്കാൻ ഈ ജനത്തിന് കഴിയുന്നില്ലല്ലോ. നാമാ ക്ഷമി കണമേ, കരുണ ആയിരിക്കണമേ.

(ദാനിയേൽ മുട്ടുകുത്തി കുന്നിട്ടുന്നു)

ദാനിയേൽ : രാജാധിരാജനും സർവ്വശക്തനുമായ എൻ്റെ നാമാ താൻ ബാബിലോണിൽ സിംഹകുഴിയിൽ ആയിരു നേപ്പാൾ യുദ്ധയായിൽ നിന്ന് ഹബബുക്ക് വഴി എനിക്ക് ഭക്ഷണം കൊടുത്തയച്ച അങ്ങേയ്ക്കു നിന്ന് പറയുവാൻ എൻ്റെ നാവുകൾ പോര. അങ്ങയുടെ ശക്തി ആർക്കു വർണ്ണിക്കാനാകും?

(ദാനിയേൽ കുന്നിട്ടു വന്നഞ്ഞുന്നു)

യേശു : നിംബേ വിശ്വാസം മതിയായിരുന്നല്ലോ അവരെ രക്ഷി കാൻ. എത്ര ധീരതയോടെ നീ അവിടെ പെരുമാൻ. നിന്റെയും നിംബേ മുന്ന് കുട്ടുകാരുടെയും ഉപവാസത്തി നേരും, നോസിന്റെയും, പ്രാർത്ഥനയുടേയും ശക്തി അവരെ രക്ഷിച്ചു. അശ്വികുണ്ണാത്തിരെ നടുവിൽ ശീതള മനമാരുതൻ പ്രവഹിച്ചത് നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസം മുലമായിരുന്നു. തീച്ചുള്ളയിലാണ് നിൽക്കുന്നതെന്ന് അവർ മുന്നുപേരും കണ്ണില്ല. ഒരിക്കൽ പട്ടോസ് വിശ്വാസത്തോടെ എന്നെന്നുണ്ട് കടലിൽ ചാടി. എന്നാൽ കടൽ കണ്ണപ്പോൾ അവൻ ഭയന്നു. എന്നാൽ തീയിൽ നിന്ന് ആ മുന്നു പേരും തീ കണ്ണില്ല. പകരം എന്നെന്നുണ്ട്. അതുപോലെ പ്രിയ മകനെ, നീ ബാബി ലോണിൽ ആയിരുന്നപ്പോൾ നിംബേ ജനാല തുറന്നിട്ട് ദുരൈയുള്ള ജറുസലേം ദൈവാലയത്തിലേക്കു നോക്കി പ്രാർത്ഥിച്ചു. ആ സമയം നീ ബാബിലോൺ കണ്ണില്ല. പകരം ജറുസലേം ദൈവാലയത്തിൽ ഇരിക്കുന്ന എന്ന കണ്ഡു. സിംഹകുഴിയിൽ നീ കിടന്നപ്പോഴും നീ സിംഹത്തെ കണ്ണില്ല. എന്ന കണ്ഡു. സത്യത്തിൽ

സർവ്വീയവിരുന്ന്

ഞാൻ നിന്റെ അടുത്തുണ്ടായിരുന്നു. നിന്റെ ആ വിശ്വാസത്തെ ഞാൻ അഭിനന്ധിക്കുന്നു. ആ വിശ്വാസമാണ് നിങ്ങളെ ബാബിലോണിൽ നിന്ന് രക്ഷിക്കാൻ കാരണമായത്.

ശക്തനും ധീരനും ആയ പ്രവാചകാ, നീ നിഷ്കളും യായ സുസന്നയെ രക്ഷിക്കാൻ പോയപ്പോഴും ഞാൻ നിന്റെ കൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. നിന്റെ പേര് നിന്നു യോജിച്ചതാണ്. നിന്നെന്ന ഞാൻ അനുഗ്രഹിക്കുന്നു.

ദാനിയേൽ : എൻ്റെ നാമാ എനിക്ക് ചെറുപ്പത്തിലേ അങ്ങു തന്ന വിശ്വാസത്തിനു നമ്മി. അങ്ങു നൽകാത്തതായി എൻ്റെ ജീവിതത്തിൽ ഒന്നും ഇല്ല. ഞാൻ അങ്ങയെ വനിക്കുന്നു, സ്തുതിക്കുന്നു. എൻ്റെ പാവം ജനത്തോടു കരുണ ആയിരിക്കണമേയെന്ന് ഇന്നും അങ്ങയോട് പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.

യേശുവേ നമ്മി! യേശുവേ മഹത്യം!

(യോന അതീവ ദുഃഖാരത്തോടെ കടന്നുവന്നു കുസിട്ടുന്നു)

യേശു : എൻ്റെ പ്രവാചകനായ യോനായേ, നീ മത്സ്യത്തിന്റെ ഉള്ളിൽ മുന്നു ദിവസം കിടന്നപ്പോൾ ദയനുപോയോ? ഞാൻ മുന്നു ദിവസം പാതാളത്തിൽ പോയതു വഴി നിന്റെ വിഷമം മാറിയപ്പോ.

യോന : എൻ്റെ നാമനും കർത്താവുമായ ദൈവമേ, അങ്ങ് എൻ്റെ എത്രമാത്രം സ്നേഹിക്കുന്നു എന്നെന്നിക്കു റിയാം. മത്സ്യത്തിനകത്ത് ഞാൻ സുവായി വസിച്ചു. ഞാനെന്റെ ജീവിതകാലം മുഴുവൻ പ്രാർത്ഥിച്ചതിൽ കൂടുതൽ മത്സ്യത്തിന്റെയുള്ളിലിരുന്നു കൊണ്ട് പശ്വാതപിക്കുകയും പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്തു. മത്സ്യത്തിന്റെ ഉള്ളിൽ വച്ചാണ് എനിക്ക് എൻ്റെ കുറവു കൈ കാണാൻ കഴിഞ്ഞത്. അതുവരെ ഞാനൊരു യഹുദനാബന്നും എനിക്കും എൻ്റെ കൂടർക്കും മാത്രം അബേഹാത്തിന്റെ മടിയിൽ സ്ഥാനമുണ്ടനും അഹര കൂരിച്ചിരുന്നു. തന്നെയുമ്പു, വലിയെരാരു പാപം

എന്നിലുണ്ടായിരുന്നു. തങ്ങൾ യഹുദരല്ലാതെ വിജാതീയർ ആരും തന്നെ സർഫൈൽ പടിവാതിൽ പോലും കാണരുതെന്ന് എനിക്ക് നിർബന്ധമുണ്ടായിരുന്നു. അതുകൂടുതലും വിരോധം ആയിരുന്നു എനിക്കുവേരോട്. തങ്ങൾ പ്രവാസത്തിൽ നിന്നും വന്ന് ജുസലേം ദേവാലയം പുനരുദ്ധരിച്ചപ്പോൾ ആ സമർ യാക്കാർ വന്ന് എത്രമാത്രം തടസ്സപ്പെടുത്തി. തങ്ങൾ അവരെയെല്ലാവരേയും ശത്രുക്കളായി കണികിരുന്നു. അവരാരും രക്ഷപ്പെട്ടരുതെന്ന് തങ്ങൾക്ക് നിർബന്ധമായിരുന്നു.

നിന്നവേക്കാരോട് അങ്ങയെപ്പറ്റി പ്രസംഗിക്കാൻ പറഞ്ഞ പ്പോൾ ആ രോഷം എനിൽ ആളിക്കേതി. അതാണ് താൻ സ്വന്നഹിച്ചിരുന്ന, ആരാധിച്ചിരുന്ന എൻ്റെ ദൈവത്തെ അനുസരിക്കാതെ താൻ പോയത്. നാമാഖ്യ സമയം അങ്ങയോടു മാപ്പു ചോദിക്കുന്നു. എൻ്റെ അനുസരണക്കേട് ഗത്തെസമനിയിൽ അങ്ങ് സഹിച്ച് വേദനയ്ക്ക് ആക്കം കൂട്ടി എന്നതിൽ താൻ ലജ്ജിക്കുന്നു. നാമാ മാപ്പ് ചോദിക്കുന്നു. അങ്ങ് സർവ്വമനുഷ്യരുടെയും ദൈവമാണെന്ന് താൻ എറുപറിയുന്നു.

- യേശു : നിംഗൾ അനുസരണക്കേടിനെ ഓർത്ത നീ പശ്വാത്ത പിച്ചുവല്ലോ. നിന്നേയും രക്ഷയാണ് നാനാഗ്രഹിച്ചിരുന്നത്.
- യോഹ : മതസ്യത്തിന്റെ ഉള്ളിൽ വച്ചുള്ള എൻ്റെ പ്രാർത്ഥന കേട്ട എൻ്റെ ദൈവമേ അങ്ങ് കാരുണ്യവാൻ, സ്വന്നഹസ്യരുപൻ. അങ്ങയെ പോലെ ക്ഷമിക്കുന്ന ഒരു ദൈവം ആരുണ്ട്? അങ്ങുമാത്രം പരിശുദ്ധനാണ്.
- യേശു : നിന്നക്ക് ദൈവത്തിന്റെ ധമാർത്ഥ സ്വഭാവമനും മനസിലായതിനാൽ, നീ സകലവും ശ്രഹിച്ചതിനാൽ താൻ സന്തോഷിക്കുന്നു. മക്കേ, മല്ലാവരും ഒന്നായി ഏക സത്യ ദൈവത്തിൽ വിശ്വസിച്ച്, ത്രിയേക ദൈവത്തെ ആരാധിച്ച്, നിത്യജീവൻ പ്രാപിക്കണം എന്നുമാത്രമാണ് തങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നത്.

സംഖ്യയിൽ

യോന : കർത്താവേ അങ്ങയുടെ ശിഷ്യരാരും അവരുടെ പിൻഗാമികളും അതിനുവേണ്ടി ശ്രമിക്കുകയാണെല്ലാം. അങ്ങയുടെ അനുഗ്രഹത്താൽ അങ്ങ് അവർക്കയെച്ചു കൊടുക്കാൻ പോകുന്ന, പിതാവിൽ നിന്ന് പുറപ്പെടുന്ന പരിശുദ്ധാത്മാവിശ്ശേ സഹായത്താൽ എല്ലാവരും നിത്യ ജീവൻ പ്രാപിക്കണമെയെന്ന് ഞങ്ങൾ അപേക്ഷിച്ചു കൊള്ളാം. എൻ്റെ നിന്നുവേക്കാർ മാനസാന്തരപ്പെട്ടതു പോലെ ഇതും സാധ്യമായി തീരുമെന്ന് അങ്ങയുടെ കുറിശു മരണത്തിന്റെയും തിരുരക്തത്തിന്റെയും യോഗ്യതയാൽ, അങ്ങയുടെ തിരുനാമത്തിന്റെയും വച്ച നത്തിന്റെയും ശക്തിയാൽ ഞങ്ങൾ പ്രത്യാശിക്കുന്നു. നാമാ അങ്ങേയക്കു വന്നും! ആരാധന! മഹത്യം.

(കുന്നിട്ടാരാധിക്കുന്നു, വന്നങ്ങുന്നു)

യേശു : നിങ്ങൾ, എൻ്റെ പ്രവാചകമാർ എന്നെപ്പറ്റി എൻ്റെ ജനത്തോടു പറഞ്ഞിരുന്നതെല്ലാം അവർ എന്നോടു ചെയ്തു. അവർ എൻ്റെ മുഖത്തു തുപ്പി. ഞാങ്ങണ എടുത്തു ശിരസിൽ അടിച്ചു. എൻ്റെ ആടുകൾ എല്ലാം ചിതറിപോയി. ഞാൻ ഒരു നിമിഷം പതറിപ്പോയി. എനിക്ക് മുപ്പതു ശഷ്കരൽ വെള്ളി അവർ വില കല്പിച്ചു. എൻ്റെ താടിമീശ പറിച്ചെടുത്തു.

(സവറിയ പ്രവാചകൻ ചക്രപൊട്ടികരയുന്നു)

സഖിയ പ്രശ്നപ്പകൾ: അയ്യോ എനിക്കു ഹാ കഷ്ടം! ഞാൻ ഓന്നും അറിയാതെയാണ് പ്രവചിച്ചത്. ഇതെല്ലാം എനിലിലും അങ്ങ് പറഞ്ഞുവെല്ലാം. ആ സമയം അങ്ങയെ ഓന്നു സഹായിക്കാൻ പോലും കഴിയാതെ ഞങ്ങൾ തികച്ചും അശക്തരായിരുന്നുവെല്ലാം. ഇവിടെ ഞങ്ങൾ എല്ലാവരും നിറ്റപ്പായരായിരുന്നു. അങ്ങയെ ഓന്നു നോക്കാൻ പോലും കഴിയാതെ ഞങ്ങൾ മുകരായി പോയി.

യേശു : സവറിയ, എൻ്റെ മകനെ വിഷമിക്കേണ്ട. ഇതെല്ലാം ഞങ്ങളുടെ പദ്ധതി ആയിരുന്നു. ഇതിനുവേണ്ടിയാണ് 33 വർഷം മുമ്പ് നിങ്ങളെ വിട്ടിട്ട് ഞാൻ ഇവിടെ നിന്നും ഭൂമിയിലേക്ക് പോയത്. ഇതെല്ലാം സംഭവിക്കുമെന്നും

ഇതിനായിട്ടാണ് ഞാൻ പോകുന്നതെന്നും എനിക്ക് നനായി അറിയാമായിരുന്നു. എല്ലാ മനുഷ്യരും ജനി കുന്നതുപോലെയല്ല ഞാൻ ജനിച്ചത്. എല്ലാവരും ജനിച്ച് ഭൂമിയിൽ ജീവിച്ച് വലിയ കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യുന്ന തിനുവേണ്ടിയാണ് ജനിക്കുന്നത്. എന്നാൽ ഞാൻ ജനിച്ചത് എന്റെ മരണത്തിനുവേണ്ടി മാത്രമായിരുന്നു. എന്റെ മരണത്താൽ ലോകത്തിന് ലഭിക്കുന്ന രക്ഷ.... അതുമാത്രമായിരുന്നു എന്റെ ലക്ഷ്യം.

- സവറിയ : നാമാ, ഞാൻ പ്രവചിച്ചതെല്ലാം അങ്ങേക്ക് സഹിക്കേണ്ടി വന്നുവല്ലോ.
- യേശു : മകനേ, ഞാൻ തന്നെയാണ് എന്റെ കുർത്തിശുമരണ തതിന്റെ സമയവും അതിന്റെ സ്ഥലവും അതിന്റെ സൃഷ്ടിയാരകരേയും തീരുമാനിച്ചത്. ഞാനാണ് എന്റെ കുർത്തിശുമരണത്തിന്റെ ഉത്തരവാദി. ആരും എന്നെ ക്രുശിച്ചതല്ല. നിങ്ങൾ വിഷമിക്കേണ്ട.
- പക്ഷേ, അവർ വീണ്ടും പാപത്തിൽ തുടരുന്നതോർത്താണ് എന്റെ വിഷമം. എന്റെതായി തെരഞ്ഞെടുക്കുക പ്ല്ലവർ ഒരിക്കലും നഷ്ടപ്ല്ലട്ടു പോകരുത്. അതു മാത്രമാണ് എന്റെ ആഗ്രഹം.
- എന്റെ വിശ്വസ്തദാസരേ, മലകൾ നിരപ്പാക്കാൻ ഞാൻ നേരത്തെ അയച്ചവരേ, നിങ്ങൾ വിശ്വസ്തതയോടെ നിങ്ങളുടെ ഭാത്യം നിർവ്വഹിച്ചു. നിങ്ങളെ ഞാൻ അനുഗ്രഹിക്കുന്നു. സമാധാനത്താലെ വസിക്കുക.
- സവറിയ : ദൈവന്യങ്ങളുടെ കർത്താവ് പരിശുഭൻ, പരിശുഭൻ, പരിശുഭൻ. കർത്താവിന് മഹത്യം! കർത്താവിന് ആരാധന!
- (യേശു കൈയുത്തിൽ അനുഗ്രഹിക്കുന്നു. അവർ എല്ലാവരും കുമ്പിട്ടാരാധിക്കുന്നു)

സംഖ്യയീരക്കുന്ന്

(എസാധും നെഹമിയയും ഒന്നിച്ചു വന്നു കുമിടുന്നു)

- യേശു : തകർന്നപോയ ജീവിസലേം ദൈവാലയം പുതുക്കി പണിയുവാൻ താൻ തെരഞ്ഞെടുത്തു നിയോഗിച്ച എൻ്റെ പ്രവാചകരും പുരോഹിതരുമായവരേ, നിങ്ങളെ താന്ത്രികമന്മാരുണ്ടുണ്ട്. നിങ്ങളെ ഏല്പിച്ച ജോലി നിങ്ങൾ സ്ഥത്യർഹമായി ചെയ്തു. അതിനു തക്ക തായ പ്രതിഫലം നിങ്ങൾക്കു ലഭിക്കും.
- എസാ : തൈങ്ങുടെ നാമനും കർത്താവുമായ ദൈവമേ, അങ്ങ യുടെ ഈ ഭാസൻ ബലപൂരിന്ന്. ബാബിലോൺിൽനിന്ന് അങ്ങ തിരിച്ചുകൊണ്ടുവന്ന സൗംഖ്യാദ്വേലിന്റെയും യഷ്ടുവായുടെയും നേത്യത്രത്തിൽ അങ്ങ യുടെ ആലയം പുനരുദ്ധരിക്കുന്നതിന് അങ്ങ അനുവദിച്ചുവ ലോ. ബലി അർപ്പിക്കുവാൻ... അങ്ങയെ ആരാധിക്കു വാൻ.... അങ്ങയുടെ നാമത്തിൽ ഒരുമിച്ചു കൂടുവാനുള്ള ദേവാലയം, അങ്ങയുടെ ഇരിപ്പിടം, തകർന്ന പോയ തായിരുന്നു ബാബിലോൺ പ്രവാസത്തെ കാർ തൈങ്ങളെ വേദനിപ്പിച്ചത്.
- യേശു : നിങ്ങളുടെ വേദന താൻ മനസിലാക്കിയിരുന്നു മക നേ,
- എസാ : എന്നാൽ ഈ തൈങ്ങുടെ മകളായിരിക്കുന്നവർ തന്നെ യമാർത്ഥ ദേവാലയമായ അങ്ങയെ ശാരീരിക മായി തകർത്തു. ബലിപീംമല്ല, ബലിപീംത്തിൽ വസി കുന്നവൻ ആണ് പ്രധാനപ്പെട്ടതെന്ന് അവർ മനസി ലാക്കിയില്ല. ജീവിസലേം ദേവാലയം അങ്ങ യുടെ ആലയം മാത്രമാണ്, അങ്ങ മാത്രമാണ് യമാർത്ഥ ദേവാലയം എന്ന് അവർ മനസിലാക്കിയില്ല. “ഈ ആലയം തകർക്കുക, മുന്നു ദിവസം കൊണ്ട് താനിൽ പുനരുദ്ധരിക്കും” എന്നു അങ്ങ പറഞ്ഞിട്ടുപോലും അവർ മനസിലാക്കിയില്ല. അവരുടെ ഹൃദയം അസ്ഥകാര പുർണ്ണമായിരുന്നു. “അങ്ങയുടെ ആലയത്തിൽ വസി കുന്നവർ ഭാഗ്യവാനാർ,” എന്ന് ദിവസേന സക്രിയത്താനും ചൊല്ലിയിട്ടും യമാർത്ഥ ദേവാലയത്തെ

അവർ മനസിലാക്കായില്ല. കർത്താവേ അവരുടെ സ്ഥാനത്ത് ഞങ്ങളായിരുന്നുകൂടില്ലോ ആ സത്യം ഞങ്ങൾ മനസിലാക്കുമെന്ന് തോന്നുന്നില്ല. എൻ്റെ കർത്താവേ, ഞങ്ങളോടും ഞങ്ങളുടെ മക്കളോടും ഞങ്ങളുടെ അറിവില്ലാത്തമയെ പ്രതി ക്ഷമിക്കേണമെ.

- ധ്യശ്രൂ** : നിങ്ങൾ വിഷമിക്കേണ്ട. താൻ അല്ലയോ നിങ്ങളുടെ കണ്ണുകൾ അന്യമാക്കിയത്. നിങ്ങളുടെ കണ്ണുകൾക്ക് ആ സത്യം മുടപ്പെട്ടിരുന്നു. നിങ്ങൾ അറിയരുതെന്ന് എനിക്ക് നിർബന്ധം ഉണ്ടായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടാണല്ലോ, കേസറിയ ഫിലിപ്പിയിൽ പച്ച “നീ ജീവനുള്ള ദൈവത്തിന്റെ പുത്രനായ ക്രിസ്തുവാണെന്ന്” പത്രതാൻ പറഞ്ഞപ്പോൾ ആരോടും പറയരുതെന്ന് താൻ പദ്ധതാസിനെ വിലക്കിയത്; അതുപോലെ പിശാചുകൾ എന്ന തിരിച്ചറിഞ്ഞപ്പോൾ “മിണ്ടരുതെന്ന്” താനവരെ വിലക്കി. ഞങ്ങളുടെത്ത് ലോക രക്ഷയ്ക്കുവേണ്ടിയുള്ള പദ്ധതിയാണ്. യഹുദർക്കുവേണ്ടി മാത്രമുള്ളതല്ല. അതുകൊണ്ടാണല്ലോ താൻ ദേവാലയത്തിന്റെ മറ കീറി, സകലജനത്തിനും-വിജാതീയനും, സജാതീയനും, അതിലേക്കു പ്രവേശിക്കുവാൻ തുറന്നു കൊടുത്തത്. അവിടെ ചുങ്കക്കാരനെന്നോ വ്യുദിച്ചാരിയെന്നോ പുറജാതിരായെന്നോ യഹൂദനെന്നോ വ്യത്യാസം ഇല്ല. “എൻ്റെ ആലയം മോഷ്ടാക്കലുടെ ശുഗിയല്ല”, എൻ്റെ സ്വരം തിരിച്ചറിഞ്ഞ പ്രവേശിക്കുന്നവർക്ക് മാത്രമുള്ളതാണ്.
- എസ്റ്റ്** : കർത്താവേ, തകർന്ന കിടന്ന ജറുസലേം ദേവാലയത്തിന്റെ പുനരുദ്ധാരണം ഒരു യോഗ്യതയുമില്ലാത്ത താനും എൻ്റെ കൂട്ടാളികളും ചേർന്ന് നിർവ്വഹിച്ചു. ഒന്നും മനസിലാക്കാതെ ആണുകൂലിലും അതിൽ പങ്കാളി ആകുവാൻ അങ്ങ് തന്ന കൃപയ്ക്കു നന്ദി.

സംഖ്യീയവിരുന്ന്

(നെഹമിയ വനിക്കുന്നു, കുമ്പിട്ടുന്നു)

- നെഹമിയ :** കർത്താവേ അങ്ങയുടെ ദേവാലയം ഭദ്രമാക്കാൻ വേണ്ടി മതിൽ പണിയാൻ യോഗ്യത ഇല്ലാത്ത അടിയന്നേയും അങ്ക് ചുമതലപ്പെടുത്തിയതിനാൽ നന്ദി അർപ്പിക്കുന്നു. എന്നാൽ അങ്ങയുടെ മകളായ സമരിയാക്കാരെ ചേര്ത്തു നിർത്താൻ അടിയന്നു കഴിഞ്ഞില്ല. അവരും യമാർത്ഥ ധഹുദർ ആയിരുന്നുവെന്ന് താൻ മറന്നു. ദേവാലയവും പുന്രോഹിതമാരും ഒന്നും ഇല്ലാത്ത അവ സ്ഥായിലാണ്ടാണ് അവർ വിജാതീയരുമായി ബന്ധ തിലായിപ്പോയത് എന കാര്യം താൻ പരിഗണിച്ചില്ല. അവർ സ്നേഹത്തോടെ അടുത്തുവന്നെങ്കിലും അങ്ക് അവരെ സ്നേഹിച്ചതുപോലെ തങ്ങൾക്ക് അവരെ സ്നേഹിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. അങ്ക് ആ സമരി യാക്കാരെ രക്ഷിക്കാൻ വന്നു. തങ്ങളോടൊപ്പം അവരെ അകറ്റി നിർത്തി. ഇന്ന് ഇതൊക്കെ ചിന്തിക്കുന്നോൾ ലജ്ജ തോന്നുന്നു.
- ധേശു :** അവരും എൻ്റെ മകളാണ്. അവരേയും തെടിയാണ് താൻ അവിടെ പോയത്. അവർ തിരസ്കരിക്കപ്പെട്ട തുകാകാണ്ക് അവരുടെ സികാർ പട്ടണത്തിൽ താൻ പോയി. അവർ സത്യത്തിൽ ഇടയൻ ഇല്ലാത്ത ആടുക ഭേദപോലെ ആയിരുന്നു. അവർ നിരപരാധികൾ ആയിരുന്നു. അവർക്ക് മലമുകളിൽ കർത്താവിനെ ആരാധിക്കേണ്ടി വന്നു. നഷ്ടപ്പെട്ടു പോയെന്നു കരുതിയ ആജനത്തെയും എന്നിലേക്ക് സ്വീകരിക്കാനാണ് താൻ വന്നത്.
- നെഹമിയ :** കർത്താവേ, അവരെ പുർണ്ണമായി അകറ്റി നിർത്തുന്ന തിൽ താനും മുഖ്യ പങ്കുവഹിച്ചുവല്ലോ. ഇതെല്ലാം അങ്ങയുടെ കുരിശുമരണത്തിനു കാരണമായി. കർത്താവേ അങ്ങയെ കുരിശിൽ തറച്ചവർത്തിൽ താനും എൻ്റെ കുടാളികളും പങ്കുകാരായി. മാപ്പർഹിക്കാത്ത പ്രവൃത്തിയാണ് തങ്ങൾ ചെയ്തത്. നാമാ, തങ്ങ ഭോക്ക് ക്ഷമിക്കേണമെ.

യേശു : നെഹമിയ, എൻ്റെ കുറിശുമരണത്തിന് ഉത്തരവാദി കളായ എല്ലാവരോടും താൻ കഷമിച്ചു കഴിഞ്ഞു. അവർ പശ്വാത്തപിച്ചാൽ എൻ്റെ കൃപ അവർക്കു ലഭിക്കും.

നെഹമിയ : കർത്താവേ, അങ്ങയുടെ കൃപ തങ്ങൾക്കും തന്റെ സമേ. തങ്ങളുടെ മേൽ കനിയണമേ.

(എല്ലാരും ഒന്നുചേർന്നു കുസ്ഥിട്ടുന്നു, ആരാധിക്കുന്നു)

യേശുവേ മഹതാ! മഹതാ!

പരിശുദ്ധനായവനേ നന്ദി.

(യുദിത്ത് തല മുഴുവൻ മുടിക്കൊണ്ട് വന്ന യേശുവിനെ കുസ്ഥിട്ടുന്നു)

യേശു : ദൈവവിശാസവും പ്രാർത്ഥനാശക്തിയും കൈമുത ലായിരുന്ന ധീര്യായ യുദിത്ത്, നിന്റെ ദൈവാഗ്രയ ബോധാത്ത താൻ അഭിനന്ദിക്കുന്നു. എൻ്റെ പരിശു ഭാത്മാവാൻ നിന്നെന നയിച്ചതും ബലപ്പെടുത്തിയതും.

യുദിത്ത് : നാമാ, എൻ്റെ കർത്താവേ, അങ്ങയുടെ ആര്ഥാപ് എൻ്റെ മേൽ ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്ന് ഈ ബലപ്പെടുന്ന അറിയുന്നു. ദൈവമേ അങ്ങങ്ങൾക്കെന്താണ് അസാധ്യം? ശക്തനാ യവൻ എന്നിക്കു വലിയ കാര്യങ്ങൾ ചെയ്തിരിക്കുന്നു. നിസഹായരായ എൻ്റെ ജനത്തെ താൻ മുലം രക്ഷി കണ്ണമെന്ന് അങ്ക് തീരുമാനിച്ചിരുന്നു. അങ്ങനീൽ പ്രവർത്തിച്ചു. നെബുക്കദമനേസരിൻ്റെ സർവ്വസൗന്ധലാ ധിപനായ ഹോഴ്രാഫർബണസിൻ്റെ തല എൻ്റെ കയ്യിൽ തരുവാൻ അബലയായ താൻ ആർ? എൻ്റെ പരിശുഡ നായ തന്മുരാനേ, ഈ എളിയ ഭാസിയെ അനുഗ്രഹി കണ്ണമേ.

യേശു : മകഞ്ഞ ധീര്യായിരിക്കുക. എൻ്റെ ദൈവരാജ്യം കെട്ടി പുട്ടുക്കുന്നതിൽ എല്ലാവർക്കും പങ്കുണ്ടാലോ. നിന്റെ ഭാത്യും വിശാസ്തയായി നീ നിർവ്വഹിച്ചു. അതിൽ നിന്റെ ജനം മുഴുവൻ അഭിമാനിക്കുന്നു.

യുദിത്ത് : നാമാ, രക്തപക്കിലമായ ഈ കൈകളെ അങ്ങയുടെ

തിരുരക്തം കൊണ്ട് കഴുകി വിശുദ്ധീകരിക്കേണമെ. ഒരു പാപക്കര പോലും എന്നിൽ അവഗ്രഹിപ്പിക്കരുതേ. നിത്യമായി അങ്ങയോടൊപ്പം വസിക്കാൻ എനിക്കും കൂപ് തരേണമെ.

- ധൈര്യ : മകളേ, ദൈരുമായിരിക്കുക. നീ എന്തേതാണ്. നിഞ്ഞേ പ്രാർത്ഥനയോടും വിശ്വാസത്തോടും കൂടിയ പുണ്യ ജീവിതം നിന്നക്ക് കോട്ടയായിരിക്കും.
- ധൃദിത്ത് : നാമാ, നിഞ്ഞേ അമ്മയുടെ പുണ്യങ്ങളിൽ താൻ ശരം സാപ്ലഡുന്നു. തിയ നിരന്തര ലോകത്തെ രക്ഷിക്കാൻ മതിയായവയാണ്പ്ലോ ആ പുണ്യപുർണ്ണത. അങ്ങൾക്ക് എന്നും മാത്യുക ആ അമ്മയാണ്. അങ്ങയുടെ പരി. അമ്മ നിർഭാഗ്യരുടെ സങ്കേതമാകുന്നു. അനാമരുടെ അമ്മയാകുന്നു. ആ അമ്മ ‘സർവ്വത്തിഞ്ഞ പ്രവേശന കവാടമാണ്.’ സഹനങ്ങളിൽ ദൈവഹിതത്തിന് പുർണ്ണ മായി വിധേയപ്പെട്ടവർ. ആ അമ്മയുടെ പുണ്യസഹന തതിഞ്ഞ യോഗ്യതയാൽ അങ്ങളെല്ലാവരേയും രക്ഷിക്കേണമെ. ദൈവകൂപ് ലഭിക്കാത്ത എന്തേ ജനത്തിഞ്ഞ പാപം ഓർക്കരുതേ. അങ്ങയോടു കൂരത കാട്ടിയ എന്തേ ജനത്തോട് കഷമിക്കേണമെ. അവരെ കൈവിടരുതേ. അവരുടെ അകൃത്യം ഓർക്കരുതേ. അന് എന്തേ ജനത്തിനു വേണ്ടി താൻ യാചിച്ചതുപോലെ ഇന്നും താൻ അങ്ങ യോട് യാചിക്കുന്നു. അവരെ രക്ഷിക്കേണമെ.
- ധൈര്യ : ധൃദിത്ത്, എന്തേ മകളേ, നിഞ്ഞേ ആ പ്രാർത്ഥന ഇന്നും എന്തേ പിതാവിഞ്ഞ സന്നിധിയിൽ ഉണ്ട്. നിഞ്ഞേ അപേക്ഷ താൻ തള്ളിക്കള്ളയുകയില്ല. അവർ അവരുടെ അധികമത്തിൽ നിന്ന് പിശ്ചിരിയുന്നതിന് നീ നിരന്തരം പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുക. നിങ്ങളുടെ പ്രാർത്ഥനയ്ക്കു മാത്രമേ അവരെ രക്ഷിക്കാൻ കഴിയു. നിങ്ങൾ സ്വർഗ്ഗ വാ സികൾ എല്ലാവരും അവർക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുക. എന്തേ പിതാവിഞ്ഞ അനുഗ്രഹം നിങ്ങളോടുകൂടിയുണ്ട്.

യുദിത്ത് : നാമാ, കർത്താവേ, നദി, നദി.

(അങ്ങേയ്ക്കു മഹതം ആരാധന)

(യുദിത്ത് കുന്നിട്ടുനു, വന്നങ്ങുനു)

(എസ്റ്റേറ വേഷവിഭൂഷിതയായി വന്ന കുന്നിട്ട് വന്നങ്ങുനു.)

എസ്റ്റേറ : സർവ്വലോകത്തിന്റെയും കർത്താവും രാജാധിരാജനു മായ എൻ്റെ പൊന്നുതന്നുരാനേ മഹതം! മഹതം!

യേശു : എൻ്റെ ജനത്തെ രക്ഷിക്കാൻ തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട മക്കേ ആനന്ദത്തോടെ വസിക്കുക.

എസ്റ്റേറ : എൻ്റെ നാമാ, യുദാവംശത്തിലെ ഏറ്റും എളിയ ശോത്ര മായ ബഹുമിൻ ശോത്രത്തിലെ ഒരു സാധുകുടുംബ തതിൽ അനാമയായി ജീവിച്ച അശക്തയായ ഈ എളിയ ഭാസിത്തിലുടെ അങ്ങ് പ്രവർത്തിച്ച വൻകാര്യം ഓർക്കാൻ പോലും ഇന്ന് എനിക്ക് ശക്തിയില്ല. എന്നി ലുടെ എല്ലാം പ്രവർത്തിച്ച എൻ്റെ ദൈവമേ, അങ്ങ് സ്തുതിക്ക് ദ്രോഗ്യനാക്കുന്നു.

യേശു : എൻ്റെ മക്കേ നിന്നുവേണ്ടിയെല്ലാം പ്രവർത്തിച്ച നിന്നെ അഹംസേരുന്ന് രാജാവിൻ്റെ കൊട്ടാരത്തിൽ എത്തിച്ചതു തൊന്നാൻ. തൊൻ അറിയാതെ ഒന്നും നിന്റെ ജീവിതത്തിൽ നടന്നിട്ടില്ല. എൻ്റെ ജനത്തെ അവ രൂടെ അത്യാവശ്യ സന്ദർഭങ്ങളിൽ രക്ഷിക്കാൻ തൊൻ തിരഞ്ഞെടുത്ത വഴികളിൽ നിന്നേയും പകാളിയാക്കി.

എസ്റ്റേറ : എൻ്റെ കർത്താവേ, ഒരു ദൈവരൂപവും ഇല്ലാതിരുന്ന എന്നിലുടെ അങ്ങ് ആ വൻകാര്യം സാധ്യമാക്കിയല്ലോ.

യേശു : മക്കേ, പരിശുഭാതമാവിൻ്റെ ശക്തി നിന്നിലുടെ പ്രവർത്തിച്ചു. നിങ്ങളുടെ ജനത്തിൻ്റെ ഉപവാസവും പ്രാർത്ഥനയും നിന്നെ ശക്തയാക്കി. പ്രാർത്ഥനയാലും ഉപവാസത്താലും നടക്കാത്ത എന്തു കാര്യമാണുള്ളത്? പിശാച്ചുകൾ പോലും പുറത്ത് പോകുന്നു.

എസ്റ്റേറ : അതേ, നാമാ, അഹംസേരുന്ന് രാജാവിനെ കാണാൻ പോലും എനിക്കു ഭയമായിരുന്നു. ആ എന്നെങ്കാണ്ക്

സർവ്വീയവിരുന്ന്

അങ്ങയുടെ പദ്ധതി നടപ്പിലാക്കി. താനൊരു ഉപകരണം മാത്രമായിരുന്നു. കർത്താവേ, അങ്ങയെ ആരാധിക്കുന്നു. അങ്ങയുടെ നാമം മഹത്വപ്പെട്ടെട്ട്. ബാബി ലോണിൽ നിന്നും അവരെ വിമോചിപ്പിച്ച കർത്താവേ, അവരെ രക്ഷിക്കാൻ ഭൂമിയിൽ അവതരിച്ച, അവർക്കാത്തിരുന്ന ക്രിസ്തുവാൺ അങ്ക് എന്ന് അവർ മനസിലാക്കിയില്ല. അവരുടെ അവസ്ഥയോർത്ത് അങ്ങ യോട് താൻ മാപ്പു ചോദിക്കുന്നു. എൻ്റെ ജനത്തോട് കരുണയായിരിക്കണമേയെന്ന് അഹണ്ടേരുസ് രാജാവിനോട് കേണപേക്ഷിച്ച ഈ ഭാസി ഇന്ന് രാജാധിരാജനായ അങ്ങയുടെ രാജത്താൽ മുന്പാകെ എൻ്റെ ജനത്തിനു വേണ്ടി അപേക്ഷിക്കുന്നു. നാമാ, എൻ്റെ അപേക്ഷ കേൾക്കേണമേ. അവരോട് ക്ഷമിക്കേണമേ.

- യേശു :** എൻ്റെ മകളേ, നിന്റെ പ്രാർത്ഥന എൻ്റെ പിതാവിൻ്റെ സന്നിധിയിൽ ഉണ്ട്. അവർ എൻ്റെയും മകളാണല്ലോ. തിരുത്തുക്കെതിരെ പോരാടിയ നിനെ താൻ അനുഗ്രഹിക്കുന്നു.
- എസ്തേർ :** നാമാ, നഷി, സ്തോത്രം, ആരാധന! (കുമ്പിട്ടുന്നു, വഞ്ചിക്കുന്നു)

(കൈ കൃഷ്ണ വനങ്ങി നമ്രശിരസ്കനായി അലക്സാഡർ ചക്രവർത്തി കടന്നുവന്ന് കുമ്പിട്ടുന്നു)

- അലക്സാഡർ :** എൻ്റെ രാജാധിരാജനായ ചക്രവർത്തിയേ, അങ്ങ ആരാധിക്കുന്നു, നമസ്കരിക്കുന്നു, സ്തുതിക്കുന്നു. കർത്താവേ, ഈ വിശുദ്ധരുടെ ഇടയിൽ എനിക്ക് യോഗ്യതയില്ലെന്ന് അറിയാം. ഭൂമിയിലെ പ്രതാപം, വിജയം, രാജത്വം എനിവയെയാക്കേ ഒന്നുമല്ലെന്ന് എറ്റവും അവസാനമാണ് താൻ മനസിലാക്കിയത്. താൻ ലോകം മുഴുവനും പിടിച്ചടക്കി നടന്നു. സകലതും എൻ്റെതാണെന്ന് അഹാക്കരിച്ചു. എല്ലാം മായയെന്ന് അവസാനം മനസിലാക്കി, ശുന്നുമായ കൈകളുമായി താൻ പോന്നു. എൻ്റെ കൈകൾ തുറന്നു മലർത്തി

ശവമണ്ഡലത്തിന്റെ പുറത്തെക്കിടാൻ ഞാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടിരുന്നു. മറ്റുള്ളവർ മനസിലാക്കിക്കൊള്ളിട്ടു് എന്നു ചിന്തിച്ചിട്ടാണെങ്കെന ചെയ്തത്. ഞാൻ പാടി:

ഗാനം	: നഗനായി ഞാൻ ലോകത്തിൽ വന്നു
നഗനായിത്തെന പോകുന്നേ
ലോകത്തിലെനിക്കില്ല യാതൊന്നും
എൻ്റെ കുടൊന്നു പോരുവാൻ
യേശു	: ഈ സംഭവം ലോകം മുഴുവൻ അറിയാവുന്ന കാര്യമാണ്. എല്ലാവരും ഈത് എടുത്തുപറഞ്ഞ് പ്രസംഗിക്കുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ ആരും അത് മനസിലാക്കി ജീവിക്കുന്നില്ല. അതാണ് എന്ന വേദനിപ്പിക്കുന്നത്. ലോകരാഷ്ട്രങ്ങളുടെ തലവന്മാർ മുതൽ സാധാരണകൂട്ടംഖാംഗങ്ങൾ വരെ ഈ സത്യം മനസിലാക്കുന്നില്ല. പ്രതാപവും പ്രശസ്തിയും അധികാരവും സന്ദത്തും കയ്യടക്കി വയ്ക്കാനാണ് എല്ലാവരും ശ്രമിക്കുന്നത്. സർവ്വരാജ്യത്തേക്ക് എത്താനുള്ള സന്തം ആത്മാവിനെപ്പറ്റി മാത്രം ഒരു ചിന്തയുമില്ല. അങ്ങെന ഒരു കാര്യം ഉണ്ടോ എന്നുപോലും ആരും ചിന്തിക്കുന്നില്ല.
അലക്സാണ്ടർ	: എൻ്റെ കർത്താവും രാജാവുമേ, എൻ്റെ അഹിക്കാരം കലർന്ന, ധാർഷ്യമനോഭാവത്തെ ഓർത്തു വേദിക്കുന്നു. അടിയന്നോട് കഷ്മിക്കേണമേ.

(മതതാത്തിയാസും യുദ്ധാ-മക്കബായൻ ഉൾപ്പെടെ അഥവാ പുത്രമാരും യേശുവിന്റെ മുന്പിൽ വന്ന് കുമ്പിട്ട ആരാധിച്ച് വന്നെങ്ങുന്നു.)

യേശു	: മതതാത്തിയാസ്, ഇസ്രായേലിന്റെ വീരപുരുഷം, നിന്റെ പുത്രമാരോടൊപ്പം നീ അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടവനാകുന്നു. തിരമയുടെ വേരായിരുന്ന ആ അന്തിയോക്കസ് എപ്പി ഫാനസിന്റെ കുത്രന്തങ്ങളിൽ നിന്നും ദൈവദ്വാഷണങ്ങളിൽ നിന്നും നിന്റെ രാജ്യത്തെ രക്ഷിക്കാൻ ഞാൻ തിരഞ്ഞെടുത്ത എൻ്റെ പ്രിയമകളാണ് നിങ്ങൾ. സെസന്യുങ്ഗളുടെ കർത്താവിനെ അവഹേളിക്കുന്നതിനെതിരെയുള്ള തീപ്പണതയാൽ നിന്റെ ഹൃദയം

സർവ്വീയവിരുദ്ധ

ജപിച്ചത് നാൻ കണ്ടിരുന്നു. നിന്റെ അടുത്തു നാനു സംബന്ധിരുന്നു. പരിശുദ്ധാത്മാവ് നിറങ്ങവനായി നീ യീരതയോടെ പെരുമാറി. നിങ്ങളുടെ കർത്താവിനോടുള്ള നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസ തീഷ്ഠണ്ട നിന്റെ ജനത്തെ രക്ഷിച്ചു. അതിക്രിന്ത്യു എന്ന് ഇന്ന് ലോകം അറിയുന്ന ആ അതിയോക്കൻ എപ്പിഫാനിനിനോട് പോരാടാൻ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവരാണ് യുദ്ധം മക്കബായനും സഹോദരങ്ങളും.

യുദ്ധമക്കബായൻ : എന്റെ കർത്താവേ, അങ്ങയുടെ ദൈവാലയം ശുഭമീകരിക്കുവാൻ ഈ ഭാസനെ നിയോഗിച്ച ദൈവമേ, അതു വിശ്വസ്തതയോടെ നിർവ്വഹിക്കുവാൻ എന്നെ പ്രാപ്തനാക്കിയ കർത്താവേ അങ്ങയ്ക്ക് മഹത്യം! തങ്ങൾ സാധാരണക്കാരായ അഹൃതർ. അങ്ങയുടെ ആത്മാവിന്റെ ശക്തിയാൽ തങ്ങളുടെ ദേവാലയ തേയും ജനതേയും അശുദ്ധമാക്കാതെ രക്ഷിക്കുവാനുള്ള കൂപ് നൽകിയതിന് നന്ദി കർത്താവേ, അങ്ങയുടെ ആലയം കച്ചവടസ്ഥലമാക്കിയ പുരോഹിത പ്രമാണിമാരോട് അങ്ങയ്ക്കുണ്ടായ രോഷം തങ്ങൾ മനസിലാക്കിയിരുന്നു. കർത്താവേ, അതെല്ലാം പരമപരിശുഭനായ അങ്ങ അങ്ങയുടെ ജനത്തെ പാപത്തിൽ നിന്ന് രക്ഷിക്കുന്നതിനും അങ്ങാകുന്ന ആലയത്തിലും രക്ഷ പ്രദാനം ചെയ്യുന്നതിനും ആയിരുന്നു വെന്ന് ഇപ്പോഴാണ് മനസിലായത്. ആ രക്ഷാകരകർമ്മത്തിൽ ഈ എഴിയ ഭാസരേയും പക്കാളികളാക്കിയ ദൈവമേ അങ്ങ വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവനാകുന്നു.

യേശു : മരിച്ചവർക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുവാൻ മാത്യുക കാണിച്ചുകൊടുത്ത യുദ്ധം, നിന്റെ ആ പ്രവൃത്തിയാണ് നാൻ അവരെ പറിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള തിനോടൊപ്പം ഇന്നും അവർക്കുള്ള ബലം. തങ്ങളുടെ പിതാക്കമാർ മുമ്പും ഇങ്ങനെ മരിച്ചവർക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് അവർ നിങ്ങളെ നോക്കി ബലപ്പെടുന്നു. ഭൂമിയിൽ മനുഷ്യമകൾ മരിച്ചവർക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കേണ്ടത്

വളരെ അത്യാവശ്യമുള്ള കാര്യമാണ്. നീയാണ് അതിന് തുടക്കം കുറിച്ചത്. യുദ്ധം നിന്നെ താൻ അനുഗ്രഹിക്കുന്നു.

ധ്യാ മഹിഷാശൻ : കർത്താവേ അങ്ങേയ്ക്കു നാഡി. അങ്ങയുടെ ഭൂമിയിലെ ആലയത്തെ സംരക്ഷിക്കണമെന്നുള്ള വ്യഗ്രതയാൽ എന്തെല്ലാമോ ചെയ്തുപോയി. തങ്ങളുടെ അപരാധ അങ്ങൾ ഒന്നും അങ്ങൾ കണക്കാക്കരുതേ. അങ്ങേയ്ക്കെതിരായി തങ്ങളിൽ നിന്നു വന്നുപോയ തെറുകൾ കഷമിക്കുന്നുമോ. തങ്ങൾ അങ്ങയിൽ ശരണപ്പെടുന്നു, വിശവസിക്കുന്നു. വിശവസിച്ചാൽ നിത്യജീവൻ ലഭിക്കു മെന്ന് അങ്ങൾ വാഗ്ദാനം ചെയ്തിട്ടുണ്ടാലോ. വാഗ്ദാനങ്ങളിൽ വിശവസ്തനായ ദൈവമേ തങ്ങളേയും തങ്ങളുടെ ജനത്തെയും വാഴ്ത്തെന്നുമോ. തങ്ങളെ അനുഗ്രഹിക്കുന്നുമോ.

(മതതാത്തിയാസും മകളും കർത്താവിനെ കുന്നിട്ടാരാധിക്കുന്നു)
മഹത്വം! മഹത്വം! ആരാധന!

രംഗം 9

(ജോബ് താഴ്മയോടെ വന്ന് കുന്നിട്ടുന്നു)

ജോബ് : എൻ്റെ നാമത്തും പിതാവും കർത്താവുമായ ദൈവമേ, അങ്ങയെ ആരാധിക്കുന്നു.

യേശു : എൻ്റെ വിശവസ്ത ഭാസനായ ജോബ്, നിന്നെപ്പോലെ വിശവസ്തൻ ആരുണ്ട്. കൊടും ദുരിതത്തിൽ പോല്ലും എന്ന ഉപേക്ഷിക്കാത്ത എൻ്റെ വിശവസ്ത സ്നേഹിതൻ! ആരെല്ലാം പ്രലോഭിപ്പിച്ചിട്ടും എന്ന ഉപേക്ഷിക്കാത്ത എൻ്റെ വിശവസ്തൻ. അന്ന് പിശാച്ച് നിന്നെ ഉപദ്രവിക്കാനുള്ള അനുവാദം വാങ്ങിക്കാൻ ഇവിടെ വന്നിരുന്നു. എനിക്ക് നിന്നിൽ പുർണ്ണവിശാസമുള്ള തുക്കൊണ്ടാണ് പിശാച്ചിനെ എൻ്റെ ഭാസനായ നിന്റെ ടുക്കലേക്ക് വരാൻ താൻ അനുവദിച്ചത്.

സർവ്വീയവിരുന്ന്

ജോൺ : എൻ്റെ കർത്താവേ, എന്നിൽ നിന്നും വന്ന തെറ്റായ വാക്കുകൾ ക്ഷമിക്കേണ്ണമേ. നല്ലവരായ എൻ്റെ സ്നേഹി തരേയും അനുഗ്രഹിക്കേണ്ണമേ.

(ജോൺ ആരാധിച്ചുകൊണ്ട് മടങ്ങുന്നു)

(പിശാച് തലയിൽ തുണിയിട്ട്, നാണംകെട്ട് വിളി, മണ്ണത്തിച്ച് പ്രത്യ ക്ഷപ്പുടുന്നു)

പിതാവ് : നീ വീണ്ടും ഇവിടെ വനോ? ഇവിടെ ഇനിയും നിന കെന്തു കാര്യം. എൻ്റെ പുത്രൻ നിന്റെ തല തകർക്കാ നാഞ് വന്നത്. അതിൽ എൻ്റെ മകൻ യേശു വിജയിച്ച്. ഇനിയും നിനക്കിവിടെ കാര്യമില്ല. ഒരിക്കൽ നീ ഇവിടെ വന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ടപ്പോൾ എൻ്റെ ജോബിന്റെ അടുത്ത് നിനെ താനയച്ച്. ഇനിയും നിനക്കിവിടെ സ്ഥാനമില്ല. ഇതു വിശുദ്ധരുടെ മാത്രം സ്ഥലമാണ്. നിനെ കഴി ടക്കി വന്ന എൻ്റെ പുത്രനാഞ് ഇനി സർഫും ഭരിക്കു നന്നത്. നിനക്ക് തല താഴ്ത്തി ലജ്ജിച്ചു മടങ്ങാം.

ഉപവാസവും പ്രാർത്ഥനയും നടത്തി എൻ്റെ പുത്രൻ്റെ തിരുശരീരക്കത്തിന്റെ സംരക്ഷണം നേടുന്ന എൻ്റെ മകളുടെ അടുത്തെക്ക് നീയിനി ഒരിക്കലും വരരുത്. ഉം.... പോകു അശുദ്ധരുപിയേ.

(പിശാച് ഓടി മറയുന്നു)

(സർവ്വത്തിന്റെ ശോഭ ഒന്നുകൂടി വർദ്ധിക്കുന്നു. മാലാവമാർ സകല വിശുദ്ധരുമൊന്നിച്ച് ഹാലേലുയ്യ കീർത്തനം നിർത്താതെ ആലപിക്കു നു.)

പിതാവായ ഏം : എൻ്റെ വാത്സല്യഭാജനമേ! ഇന് സർവ്വത്തിന്റെ ആനദം പുർണ്ണമായി. സർവ്വവാസികൾ നിന്റെ വരവി നായി കാത്തിരിക്കുകയായിരുന്നു. താങ്ക് നിന്നി ലേൽപ്പിച്ച ദാത്യം മഹത്പുർണ്ണമായി നിർവ്വഹിച്ചു വിജയശൈലാളിതനായി വന്ന മകനെ, സർവ്വത്തിന്റെയും ഭൂമിയുടെയും സകല അധികാരവും നിനെ താനേല്പിക്കുന്നു. വിധികാനുള്ള അധികാരവും നി ന്റൊന്ന്.

എൻ്റെ മകനെ, നിനെ മുഴുവനായി വിശുദ്ധ കുർബാന നയിലൂടെ ലോകത്തിന് നൽകിയതിനാൽ നിന്റെ ശിഷ്യമാർക്കും നിന്റെ സാന്നിഡ്യം അനുഭവിക്കാം മല്ലോ. എപ്പോൾ വേണമെങ്കിലൂം അവർക്ക് നിനെ കാണാം. ഈ അവർ സംതൃപ്തരാൻ. വി. കുർബാന നയിലൂടെ നീ അവരോടു കൂടെയുണ്ട്. വി.കുർബാന വഴി എൻ്റെ മകൻ അവരുടെയുള്ളിൽ വസിക്കുന്നു. ഇമ്മാനുവേൽ.... നിന്റെ ആ പ്രവൃത്തിയെ ഞാൻ ഏറ്റും അഭിനന്ദിക്കുന്നു.

- യേശു** : എൻ്റെ അപ്പാ, എൻ്റെ പിതാവേ, വി. കുർബാന സ്ഥാപിച്ച സമയം ആയിരുന്നു എൻ്റെ കുർശുമരണ തന്ത്രകാൾ വേദനാജനകം. രക്തം ചിന്താതെയുള്ള, കുർശുമരണമാൻ ഞാൻ ആ വ്യാഴാച്ച സഹിച്ചത്. എൻ്റെ ശരീരവും രക്തവും അപ്പത്തിന്റെയും വിണ്ടി ന്റെയും രൂപത്തിൽ ഞാനവർക്കു നൽകി. ധമാർത്ഥ തതിൽ ആ മുൻച്ചു നൽകൽ നടന്നത് പരിശുദ്ധാത്മാ വിൻ്റെ ആവാസത്താലാൻ. പരിശുദ്ധാത്മാവ് എൻ്റെ ജനനത്തിന് സഹായിച്ചതുപോലെ വി. കുർബാന സ്ഥാ പന്ത്രിലൂം എന്നെ സഹായിച്ചു. എൻ്റെ പിതാവേ, പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ അയച്ച അങ്ങെയ്ക്കു നൽകി. ഞാൻ ചോദിക്കാതെ എൻ്റെ കാര്യങ്ങളെല്ലാം അവിടുന്നു ക്രമീ കരിക്കുകയായിരുന്നു. അങ്ങെയെക്കുടാതെ ഇതൊന്നും സാഡ്യ മല്ലായിരുന്നു. ആ സമയം അങ്ങെയുടെ സാന്നിഡ്യം ഞാൻ അനുഭവിച്ചു. അതുകൊണ്ടാണ് അവർ ആ സമയം “പിതാവായ ദൈവം നമ്മോടുകൂടെ, പുത്രനായ ദൈവം നമ്മോടുകൂടെ, പരിശുദ്ധാത്മാ വായ ദൈവം നമ്മോടു കൂടെ” എന്ന് മനമുരുകി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നത്.
- അതു നിമിഷം അവരും നമ്മിൽ ഉന്നായിത്തീരുന്നു. എൻ്റെ പിതാവേ എത്ര മഹനീയമായ സന്ദർഭമാണെന്ന്. എന്നെക്കാണ്ട് അപ്രകാരം ചെയ്തിച്ച ദൈവമെ നൽകി.
- പിതാവ്** : എൻ്റെ മകനെ, നീ എൻ്റെതാണല്ലോ. ഞാൻ നിന്റേതും. നീ എന്നിലൂം ഞാൻ നിന്നിലൂംമാണല്ലോ. നിനെന്നു

ബന്ധനവൾ എന്നെന കാണുന്നു. നമ്മിൽ നിന്നു പുറപ്പെട്ടുന്ന പരിശുഭാത്മാവും കൂടെ ചേർന്ന് നമ്മൾ പുർണ്ണരാവുന്നു. പിതൃപുത്ര-പരിശുഭാത്മ-ത്രിയൈക ദൈവമാകുന്നു. അതാണല്ലോ നമുക്കു മാത്രം മനസിലാകുന്ന, നമ്മുടെ ദിവ്യരഹസ്യം.

- ധേശ്വര : അതെ അപ്പാ, അങ്ങങ്ങൾക്ക് എല്ലാത്തിനും നന്ദി. നമ്മുടെ ത്രിത്വരഹസ്യം നമുക്കുമാത്രം മനസിലാക്കുന്നത്,
- പിതാവ് : നിഞ്ഞ പുത്രസ്ഥാനം മഹത്വപ്പെടുത്തുവാൻ മുപ്പത്തിമൂന്നു വർഷം മുമ്പ് നീ ഭൂമിയിലേക്ക് പോയ അന്നു മുതൽ ഈ മഹാദിവസത്തിനായി കാത്തിരിക്കുക ആയിരുന്നു തങ്ങളെല്ലാവരും. ഒന്നായിരിക്കുന്ന, ത്രിത്വമായിരിക്കുന്ന നമ്മളിലുള്ള സഹായകനായ പരിശുഭാത്മാവ് എല്ലാം ക്രമീകരിച്ചു.
- ധേശ്വര : അപ്പാ ഞാൻ ഒരു കാര്യം വളരെയധികം ആഗ്രഹിക്കുന്നു. എന്നിൽ അമ്മയെയും ഇവിടെ വേഗം കൂട്ടിക്കൊണ്ടു വരണം. എന്നിൽ ജനനം അറിഞ്ഞ നിമിഷം മുതൽ മരണം വരെ അമ്മയ്ക്ക് സഹനം മാത്രമായിരുന്നു. ഇത്തന്റൊളം സഹിച്ച ഒരു അംശ ഭൂമിയിൽ ഉണ്ടായിട്ടില്ല. ഇനി ഉണ്ടാകുകയും ഇല്ല.
- അമ്മയുടെ പുണ്യങ്ങളെല്ലാം എന്നിൽ പിതാവിന്നിയാമല്ലോ. അമ്മയുടെ നിശബ്ദ സഹനം അപാരം. വളരെയധികം അതഭൂതങ്ങൾ ചെയ്തിട്ടുള്ള എനിക്കു പോലും ഇത് വലിയ അതഭൂതമാണ്. എങ്കിലും എന്നിൽ അമ്മയുടെ സഹനം ഓർക്കുന്നോശ.... അല്പനേര തേക്ക് (മുവം മങ്ങുന്നു).
- പിതാവ് : മകനെ, പരിശുഭാത്മാവ് നിഞ്ഞ ശിഖ്യരുടെ അടുത്തേക്ക് ചെന്നതിനു ശ്രേഷ്ഠം അവരെന്നു ബലപ്പെട്ടെട്ട്. അവർ ആരുമില്ലാത്ത സാധ്യക്കളാണ്. എന്നാൽ പരിശുഭാത്മാവ് ചെന്നു കഴിയുന്നോശ് അവർ ശക്തിയുള്ള വരായിത്തീരും. അവർ ലോകത്തെ കീഴ്മേൽ മറിക്കും. അവർ ലോകം മുഴുവൻ സഖ്യരിക്കുന്നോശ്

പരിശുഭാരുപിയും പ്ലേമുണ്ടായിരിക്കും. അതിനാൽ അവർ വിവിധ ഭാഷകളിൽ സംസാരിക്കും. ബുദ്ധിഹീനരും അറിവില്ലാത്തവരും ആയിരുന്ന അവർ ഏറ്റവും അറിവുള്ളവരായിത്തീരും. നിരെ കുതിശുമരണത്തിൽ പോടിച്ചോടിയ അവർ പരിശുഭാരം സഹായത്താൽ എവിടെയും നിന്നെങ്കുറിച്ച് പ്രസംഗിക്കാൻ ദയവുമുള്ളവരായിത്തീരും. നീ കൊള്ളുത്തിയ ദീപം അവർ ലോകം മുഴുവൻ എത്തിക്കും. എന്നെ തെരഞ്ഞെടുക്കു പ്ലേവരാണവർ. നിരെ നാമത്തിന്റെ ശക്തിയാൽ നിരെ തിരുരക്തത്തിന്റെ അഭിഷേകം പ്രാപിച്ച് അവർ നിരെ തിരുസഭയെ വളർത്തും. ലോകാവസാന തേതാളം തിരുസഭ ലോകത്തെ നയിക്കും. അവളുടെ ഓട്ടം പുർത്തിയാകുന്നോൾ യീര രക്തസാക്ഷികളായി ഇവിടെയെത്തും. എന്നിട്ട് പത്രണക്ക് സിംഹാസനങ്ങളിൽ വാഴും. ശിഷ്യരാരെ പറി ഒടും അബൈരുപ്പേടണ്ട്. തുടക്കത്തിൽ അവരെ ശക്തിപ്ലേടുത്താനായി മറിയം അവരോടൊപ്പുണ്ടാകണം മകനെ.

- ഡേശു : പിതാവേ എല്ലാം അവിടുത്തെ തിരുവിഷ്ടം പോലെ.
- പിതാവ് : മകനെ, സഹനത്തിന്റെ പ്രതീകമായ എൻ്റെ മറിയതെത്തക്കാൾ ശക്തരായി ആരുണ്ട് ഭൂമിയിൽ. ഒരു പെപ്പാചിക ശക്തിക്കും അവളുടെ അടുത്തുവരാൻ സാധിക്കുകയില്ല. സഹനവും അനുസരണവും ശൂന്യവൽക്കരണവും മുലം, ലോകത്തെ കീഴടക്കിയവളാണ് എൻ്റെ മകൾ മറിയം. അവർ ത്രിലോകരാജത്തിയാണ്. അമലോദ്ധവയായി ജനിച്ചവളാണ്. അവളുടെ പുണ്യങ്ങൾ മുലം ദൈവമാതൃസ്ഥാനത്തിന് യോഗ്യയായവൾ. അവർ ലോകത്തിനു മുഴുവൻ അമധ്യാണ്. അവർ ഏറ്റവും വലിയ ശുരുനാമധ്യാണ്, മല്യസമധ്യാണ്. അവരെ സമീപിക്കുന്ന ആർക്കും ദരിക്കലും നിരാശപ്പേണഭി വരികയില്ല. അവർ ആശാസദായിനിയാണ്, യാത്രയിൽ സംരക്ഷകയാണ്. അവളിൽ ശരണപ്ലേടുന്നവർക്ക് യേശുവിനെ ലഭിക്കും. കാരണം അവളാണ് ലോകത്തിന് യേശുവിനെ നൽകിയത്. അവളുടെ പരി

സർവ്വീയവിരുന്ന്

ശുഭാത്മാവ് മുലമുള്ള ഗർഭധാരണം വന്നിക്കപ്പെട്ട താൻ. അതിനുവേണ്ടി അനാദിയിലേ തെരഞ്ഞെട്ടടു കപ്പെട്ടവളാണ് എൻ്റെ മരിയം. കാലത്തികവിൽ അവർ വിശുദ്ധരായ മാതാപിതാക്കളിൽ നിന്നും ജനിച്ചു എന്നെന്നുള്ളതു. പരിക്കുന്നോറും പഠിച്ചു തീരാത്ത പ്രതി ഭാസമാണെന്റെ മരിയം.

- യേശു : എൻ്റെ അമ്മ, ആ നിഷ്കളക്കയായ മാടപ്രാവ്... ആ ദുഷ്ടരുടെ ഇടയിലാണോരക്കുന്നോൾ.....
- പിതാവ് : എൻ്റെ മകൻ, അവർ ഭൂമിയിൽ സുരക്ഷിതയായി രിക്കും. അവളുടെ മരണവും പ്രത്യേക വിധത്തിലായി രിക്കും. ലോകം കണ്ടിടില്ലാത്ത വിധത്തിലുള്ള മരണ മായിരിക്കും അവളുടെത്. അവർ ഇവിടെ വന്ന ത്രിലോകരാജത്തിയായി ഇവിടെ പരിലംസിക്കും. അതു കൊണ്ട് മകനെ, നിന്റെ അമ്മയെപ്പറ്റി വിഷമിക്കേണ്ട്. അപ്പും കാലതാമസമയുള്ളതു. നീ ഏറ്റവും അധികം സ്നേഹിച്ചു, നിന്നോടുള്ള വിശ്വാസത്താൽ ഇരങ്ങി പുറ പ്ല്ലെ നിന്റെ ശിഷ്യരാർ അനാമരാകരുതല്ലോ. ആ ശിഷ്യരാർ എൻ്റെ മരിയം സ്നേഹിക്കുന്നുണ്ട്. നീ അവരെ അവർക്ക് അമ്മയായി കൊടുത്തിട്ടു പോന്ത് ഏറ്റും ഉചിതമായി. ആ മാത്യസ്നേഹത്തിൽ അവർ ശക്തിപ്പെടുട്ടു.
- സർവ്വീയ ശബ്ദം : സമുദ്രതാരമേ സ്വസ്തി! മേരി മാതേ വണക്കാം!
- ഗാനം : നന നിരിഞ്ഞവർ മേരീ
പുർണ്ണ ലാവണ്ണധാമമാം റാണി
സൃഷ്ടവർക്കു വസനം
ചന്ദ്രൻ സുന്ദര പാദോപധാനം (2)
- (സർവ്വീം മുഖരിതമാകുന്നു)

(പഴകിയ വസ്ത്രധാരിയായ ലാസർ വന്ന കുന്നിട്ട്, വന്നിക്കുന്നു.)

- യേശു : ലാസർ, നിന്റെ കാര്യം ഞാൻ എൻ്റെ സ്നേഹിതർക്കു പറഞ്ഞുകൊടുത്തു. ആ ധനവാൻ്റെ കാര്യം മനസി ലാക്കി അവർ ജീവിതം മെച്ചപ്പെടുത്തുടെ എന്നു കരുതി.

- ലാസർ : എൻ്റെ കർത്താവേ, പാപിയായ എന്നെന്നയും രക്ഷിക്കാൻ അവിടുന്ന് കുർഖിൽ മരിച്ചുവള്ളോ. ഭൂമിയിലെ കഷ്ട പ്ലാറ്റുകൾ ഒന്നും താനോർക്കുന്നില്ല. പക്ഷെ ഞങ്ങൾ ഐപ്പോലെയുള്ളവർക്കുവേണ്ടി അങ്ങ് സഹിച്ച് വേദന ചിത്തിക്കാൻ പോലും കഴിയുന്നില്ല.
- യേശു : ലാസർ, നീ നല്ലവനായി ജീവിച്ചുവെങ്കിലും ധാതൊരു നമയുമില്ലാത്ത എത്രയോ മനുഷ്യർ ഭൂമിയിൽ ഉണ്ട്.
- ലാസർ : എൻ്റെ കർത്താവേ, എൻ്റെ യജമാനനായ ധനവാനു വേണ്ടി താൻ അങ്ങ യോട് കൃപ യാചിക്കുന്നു. അദ്ദേഹം അത്ര നമയില്ലാത്തവൻ അല്ല. മുഖിയിൽ വേഷം ധരിച്ച്, വ്രാഞ്ഞങ്ങൾ ബാധിച്ച്, ധനവാങ്കേ മുറ്റത്തു കിടന്ന എന്ന ധനവാൻ ഓടിച്ചു വിടില്ലല്ലോ. അല്പ മെക്കിലും വയർ നിരച്ചത് ധനവാങ്കേ വീടിൽ നിന്നാണ ല്ലോ. ഇതിലൊക്കേ വലിയൊരു നമ താൻ ധനവാ നിൽ ശ്രദ്ധിച്ചത്, അവൻ സ്വന്തം സഹോദരങ്ങളോട് സ്വന്നഹമുള്ളവൻ ആയിരുന്നു. ഇന്ന് സ്വന്തം സഹോ ദരങ്ങളോട് സ്വന്നഹം ഇല്ലാത്തവർ വളരെയുണ്ട്. ഇവിടെ നിന്ന് ആരെയെങ്കിലും സ്വന്തം സഹോദരങ്ങ ഇടു അടുത്തു വിടാൻ അവൻ ആവശ്യപ്പെടുവള്ളോ. അവരെക്കിലും രക്ഷപ്പെടുടക്ക എന്നു കരുതി. എന്നാൽ മനുഷ്യർ അങ്ങനെന്നയല്ല. എനിക്കിങ്ങനെ ആയി; അതു കൊണ്ട് മറ്റുള്ള വരും അങ്ങ എ യാ കട്ട എന്ന ധരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ധനവാൻ തനിക്കു വന്നത് മറ്റുള്ളവർക്കു വരരുതെന്ന് ആഗ്രഹിച്ചു. അത് അദ്ദേഹ തനിനുള്ള വലിയൊരു ശുണ്മാണ്.
- യേശു : അതേ മകൻ, താന്തു ശ്രദ്ധിച്ചു. എങ്കിലും എൻ്റെ പിതാവ് തീരുമാനിക്കേട്ടെന്നാൻ പിതാ വിനോട് മാഡ്യസ്ഥം അപേക്ഷിക്കും.
- ലാസർ : എൻ്റെ പൊന്നുതന്നുരാനെ അങ്ങയ്ക്കു നൽകി.
- യേശു : ലാസർ, നിനകൾ ഇന്നെന്നും ഭൂമിയിലേക്ക് പോകാൻ സാധിക്കുകയില്ലെങ്കിലും നീ ഇവിടെ ഇരുന്നുകൊണ്ട് അവർക്കു വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുക. നിന്റെ പ്രാർത്ഥന

സർഗ്ഗീയവിരുദ്ധ

അവരെ ശക്തിപ്പെടുത്തുന്നു. അങ്ങനെ എൻ്റെ കരുണ
യുടെ നമ്പവ് അവർക്ക് ലഭിക്കുന്നു.

- ലാസർ : എൻ്റെ രക്ഷിതാവേ, അങ്ക് കാൽവരിയിൽ ചിന്തിയ
തിരു രക്ത താൽ അവർ പാപ മോചി തരായി,
സൃഷ്ടാവും കർത്താവുമായവനെ വിശ്വസിച്ച്, അങ്ക്
കല്പിച്ചതോക്കെ അനുസരിച്ച് നിത്യജീവൻ പ്രാഹി
കാൻ സാധ്യമാക്കേണമെ, ആരും നഷ്ടപ്പെട്ടു പോക
രുതേ എന്നു താൻ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.
- യേശു : ലാസർ, എൻ്റെ മകനെ, നീ ഭൂമിയിൽ കഷ്ടപ്പെട്ടതിനു
പകരം ഇവിടെ ഇവ സർഗ്ഗത്തിൽ സമാധാനത്തോടെ
വസിക്കുക. താൻ നിന്നെ അനുഗ്രഹിക്കുന്നു.
- ലാസർ : യേശുവേ ആരാധന! യേശുവേ മഹത്വം! നമി
കർത്താവേ!
- (ലാസർ ആരാധിക്കുന്നു)

(സ്നാപക യോഹനാൻ മുന്നോട്ടുവന്ന് ആരാധിക്കുന്നു)

- സ്നാപകയോഹനാൻ : സെസന്യൈഞ്ചുടുടെ ദൈവമായ കർത്താവ് പതിശുഖൻ!
പഠിശുഖൻ! പഠിശുഖൻ! കർത്താവിൻ്റെ നാമത്തിൽ
വന്നവൻ അനുഗ്രഹിതൻ! ദൈവത്തിനു മഹത്വം!
- സ്നാപകൻ : ലോക ത്രിന്റെ പാപം നീക്കിയ ദൈവത്രിന്റെ
കുഞ്ഞാടെ, വന്നനും. നിന്നക്കു മുന്നോടി ആയി എന്നെ
അയച്ച പിതാവ് വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവൻ ആകുന്നു. പ്രാവിന്റെ
രൂപത്തിൽ പതിശുഖാത്മാവ് വന്നില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ
എന്നിക്കു അങ്ങങ്ങൾ മനസിലാക്കുകയില്ലായിരുന്നു. പരി
ശുഖാത്മാവേ നമി, നമി. പരി.ത്രിത്വത്തിന് ആരാധന!
- യേശു : സ്ത്രീകളിൽ നിന്നു ജനിച്ചവരിൽ ഏറ്റവും വലിയ
പ്രവാചകനായ യോഹനാനെ നിന്നക്കു വന്നനും.
- സ്നാപകൻ : എൻ്റെ അമ്മയുടെ ഉദരത്തിൽ വച്ച് താൻ അങ്ങങ്ങൾ
കണ്ണുവെങ്കിലും ജോർദാൻ നദിയിൽ വച്ചുന്ന് ശരിക്കും
മനസിലായത്. പിന്നീട് താൻ സംശയം ചോദിച്ച
തോക്കെ എൻ്റെ ശിഷ്യമാർ മനസിലാക്കുന്നതിന്

വേണ്ടി ആയിരുന്നു.

യേശു : ഞാൻ പഴയനിയമ ഉദ്ധരണിയിലൂടെ അവർക്ക് പറഞ്ഞു കൊടുക്കാൻ ശ്രമിച്ചുവെങ്കിലും അവർ ഗ്രഹിക്കാൻ അശക്തരായിരുന്നു.

സ്കാപകൾ : എൻ്റെ കർത്താവേ എൻ്റെ സഹോദരന്മാരായ പ്രവാചകമാരിൽ ഭൂമിയിൽ വച്ച് അങ്ങയെ കാണാൻ ഭാഗ്യം കിട്ടിയത് എനിക്കാണ്. ബാക്കിയുള്ള വർ എല്ലാം നിനക്കു വേണ്ടി ജീവിച്ച് മരിച്ചു. നിന്റെ പാത അവർ നേരെയാക്കിക്കൊണ്ടെങ്കിൽ ഇരുന്നു. അതുകൊണ്ട് എൻ്റെ ജോലി എളുപ്പമായിരുന്നു. അവർ നിരപ്പാക്കിയിടത്ത് ഒന്നു വ്യതിയാക്കിയാൽ മതിയായിരുന്നുനിക്ക്.

എൻ്റെ ചാർച്ചയിൽത്തനെ നീ വന്നു ജനിച്ചത് എല്ലാ തതിനും ഒരുപ്പു ശ്രദ്ധമായി. അതുകൊണ്ട് നിന്റെ അമ്മ ദൈവത്തിന്റെ അമ്മയാണെന്ന് സകല മനുഷ്യരും ഇനിയും വരാനിരിക്കുന്നവരും പ്രകീർത്തിക്കാൻ ഇടയായി. ആ വലിയ സത്യം ലോകത്തിനു വെളിപ്പേട്ടു തനാൻ വേണ്ടിയിട്ട് കൂടിയാണ് ഗ്രൈഡേൽ മാലാവ എൻ്റെ അമ്മ ആറു മാസം ഗർഭിണിയാണെന്ന വിവരം നിന്റെ അമ്മയെ അറിയിച്ചത്. പിതാവായ ദൈവത്തിന്റെ പദ്ധതി ആർക്ക് വിവരിക്കാനാവും.

ദൈവമേ സ്ത്രോത്രം! പിതാവേ മഹത്മ!

യേശു : എൻ്റെ ബന്ധ്യു ആയ യോഹനാനേ... ചെറുപ്പത്തിൽ വളരെ അപൂർവ്വമായിട്ടാണെങ്കിലും നമുക്കു കാണാൻ അവസരം ലഭിച്ചുവാള്ളോ. നിന്റെ ഓരോ ധീരപ്രവർത്തിയും ഞാൻ അറിയുന്നുണ്ടായിരുന്നു. നിന്റെ ആദ്യശിഷ്യമാരായിരുന്ന എൻ്റെ ശിഷ്യമാർ വഴി ഞാൻ നിന്റെ വിവരങ്ങൾ അറിഞ്ഞിരുന്നു. നീ എൻ്റെ പിതാവിന്റെ ഇഷ്ടം പ്രവർത്തിച്ചതിനു വളരെയധികം ഞാൻ നിന്നെന്ന അഭിനന്ദിക്കുന്നു.

സ്കാപകൾ : എൻ്റെ നാമനായ യേശുവേ അങ്ങങ്ങൾക്കു നന്നി.

(യോഹനാൻ വന്നങ്ങുന്നു, ആരാധിക്കുന്നു.)

രംഗം 10

(നീതിമാനായ ജോസഫ് സ്വത്സിഖമായ ആനന്ദത്തോടും വിശുദ്ധി യോടും കൂടി കടന്നുവന്ന് മകനെ ആദ്യേഷിക്കുന്നു)

ജോസഫ് : എൻ്റെ ഈ കരങ്ങളിൽ കിടന്നുറങ്ങിയ എൻ്റെ പൊന്നു മകനെ, സ്വപ്നത വരാത്ത ശിശുനാടത്തോടെ എന്നെ അപ്പോൾ എന്നു വിളിച്ചവനേ, എൻ്റെ പൊന്നു കുണ്ടെ, എൻ്റെ ഓമന മകനെ!

യേശു : എന്ന നിലത്തു തൊടീക്കാതെ കരങ്ങളിൽ കൊണ്ടു നടന്ന എൻ്റെ താതാ!

(രബ്ബുപേരും വീണ്ഡും ആനന്ദത്തോടെയും വാസ്തവ്യത്തോടെയും ആദ്യേഷിക്കുന്നു).

യേശു : താതൻ ഇങ്ങുപോന്നു കഴിഞ്ഞ് എൻ്റെ താതനെ ഓർക്കാതെ ഒരു നിമിഷവും ഇല്ലായിരുന്നു. എൻ്റെ കളി തേതാഴനും താതനുമെല്ലാം അങ്ങായിരുന്നല്ലോ.

ജോസഫ് : എൻ്റെ നാമനും കർത്താവുമായ എൻ്റെ മകനെ!

യേശു : എൻ്റെ ജനനത്തിനുവേണ്ടി അങ്ങു സഹിച്ച നിശ്ചവദ വേദന... എൻ്റെ അമ്മയ്ക്ക് ഒരു പോറൽ പോലും വരു തിരിക്കാൻ അങ്ങ് ഹൃദയത്തിൽ സഹിച്ച വേദന... ദൈവം അങ്ങായെ അറിയിച്ചതെല്ലാം ഉൾക്കൊള്ളാൻ കഴിഞ്ഞ അങ്ങയുടെ വിശാസം... ദൈവദുർഘ്രാൻ സ്വപ്നം ശിരസാ വഹിക്കാൻ കഴിഞ്ഞത്... സർവ്വോ പരി അങ്ങയുടെ മനമെന്ന പുണ്യം... അങ്ങയുടെ വിശുദ്ധി... ഇവരയല്ലാം മുലം പുണ്യങ്ങൾ കൊണ്ടു തിള അങ്ങനെ എൻ്റെ അമ്മയ്ക്ക് യോജിച്ച വരൻ അങ്ങയുമാത്രമാ തിരുന്നു. എൻ്റെ അമ്മയ്ക്കുവേണ്ടിയുള്ള എൻ്റെ പിതാ വായ ദൈവത്തിന്റെ തെരഞ്ഞെടുപ്പ് എറ്റും അനുയോ ജ്യമായിരുന്നു.

പാപലോഗമേഖിംഗാതെ എൻ്റെ അമ്മയ്ക്ക് പുണ്യതാത നായ അങ്ങായെ എൻ്റെ പിതാവ് യോജിപ്പിച്ച് നൽകി.

ജോസഫ് : അതെ മകനെ, ദൈവത്തിന്റെ അമ്മയായ ആ നിർമ്മല മൺവാട്ടിയുടെ സംരക്ഷണ ചുമതല അയ്യോഗ്യനായ

എനെ ഏല്പിച്ചു. നിഷ്കളകയായ എൻ്റെ മറിയം എൻ്റെ ഇഷ്ടത്തിനുസരിച്ച് പ്രവർത്തിച്ചു.

യേശു : താതാ, എന്നേയും അമ്മയേയുംകാണ്ട് ഇരജിപ്പിലേ കുള്ള പലായനം, അപ്പോൾ താതൻ അനുഭവിച്ച ക്ഷേമ അൻ... എല്ലാം ഞാനിപ്പോഴും ഓർക്കുന്നു.

ജോസഫ് : മക നേ, എനിക്കെതാനും ക്ഷേമമല്ലായിരുന്നു. ദൈവപുത്രനേയും, അവൻ്റെ അമ്മ യേയും സംരക്ഷിക്കാനുള്ള ചുമതല എനിക്കു തന്നു വല്ലോ. ആനുബന്ധത്താൽ എൻ്റെ ഉള്ളം നിരയുകയായിരുന്നു.

ഉണ്ണിയായ എൻ്റെ ദൈവപുത്രനും എൻ്റെ മറിയത്തിനും ഒരാപത്തും വരരുതെ എന ഒരേയൊരു ചിന്ത മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളതു. അതിനു പരിശുഭാത്മാവ് എനെ സഹായിച്ചു.

യേശു : എൻ്റെ താതാ ഞങ്ങൾക്കുവേണ്ടി അങ്ങ് സഹിച്ച തൃശ്ശൂരു മല്ലാം എൻ്റെ ഹൃദയത്തിലുണ്ട്. എൻ്റെ മരണനേരത്ത് താതൻ അവിടെ ഇല്ലാത്തത് നന്നായി. അബ്ലൂകിൽ താതൻ്റെ വിഷമം കൂടി എനിക്കു സഹിക്കേണ്ടി വരുമായിരുന്നു.

ജോസഫ് : എൻ്റെ കുഞ്ഞുപെതലേ അതേ പ്ലറ്റി ഓർക്കാൻ പോലും എനിക്കു ശക്തിയില്ല. നിന്റെ അമ്മ അവളുടെ പുണ്യങ്ങളുടെ യോഗ്യതയാൽ എങ്ങനെയോ പിടിച്ചു നിന്നു. എൻ്റെ മകൻ സഹിച്ച വേദന, അതു കണ്ണു നിന്ന് എൻ്റെ മറിയം, ഇരുതാനും എനിക്കു ചിന്തിക്കാൻ പോലും കഴിയുന്നില്ല.

യേശു : എൻ്റെ നിർമ്മലനായ താതാ അങ്ങയുടെ പുണ്യങ്ങൾ എത്തൊരു പുരുഷനും മാത്യകായോഗ്യമാണ്.

ജോസഫ് : എൻ്റെ മകനെ, എനിക്കു ലഭിച്ച ഒരു വലിയ ഭാഗ്യത്തെ ഓർത്തതു ഞാൻ സന്തോഷിക്കുന്നു. ദൈവപുത്രൻ്റെ സന്നിധിയിൽ വച്ച്, ദൈവത്തിന്റെ അമ്മയുടെ പരിച രണ്ടേം മരിക്കാൻ ലഭിച്ച വലിയ ഭാഗ്യം! ലോകത്തിൽ ഒരു മനുഷ്യനും ലഭിക്കാത്ത മഹാഭാഗ്യം! ഇങ്ങനെ

സർജ്ജീയവിരുന്ന്

എത്രയെത്ര വൻകാര്യങ്ങൾ ആണ് പിതാവ് എനിക്കായി ചെയ്തു തന്നത്. ബഹും മരപ്പണിക്കാരനായിരുന്ന എന്നെന്ന ഇത്ര തേതാളം ഉയർത്തിയ എൻ്റെവമേ അങ്ങേയ്ക്ക് നാഞി.

(യേശുവും ജോസഫും വീണ്ടും ആദ്ദേശിക്കുന്നു)

രംഗം 11

(ശ്രവ്യമധുരമായ സരംതിൽ ഒരു സ്ത്രീനാദം)

ശബ്ദം : മകനെ എൻ്റെ പൊന്നുമകനേ!

(യേശു എഴുന്നേറ്റ് എലിസബത്തിനെ വാരിപുണ്ണരുന്നു)

യേശു : എൻ്റെ അമ്മച്ചീ!

എലിസബത്ത് : എൻ്റെ മകനെ ഇതു സന്തോഷിക്കേണ്ട സമയം ആണ്. തങ്ങെ നാല്പതു ദിവസമായി ഈ ഒരുക്കങ്ങൾ നടത്തുകയായിരുന്നു. സർജ്ജം ആഹ്വാദിച്ച് ആനന്ദിക്കുകയായിരുന്നു. വർണ്ണപ്പകിട്ടാർന്ന തോരണങ്ങളും കണ്ണമ്പിപ്പിക്കുന്ന മനോഹരമായ വെളിച്ചവും മോൺകാണുന്നില്ലോ. നാല്പതു ദിവസമായി ഇവിടെയുള്ള വർ ആഹ്വാദത്തിമിർപ്പിലാണ്. മുപ്പത്തിമൂന്ന് വർഷം മുമ്പ് ഇവിടെ നിന്നു പോയ പൊന്നോമന മകൻ വിജയത്തിന്റെ പൊൻതുവൽ ചാർത്തി തിരിച്ചുവന്നതിന്റെ ഉത്സവം. അതുകൊണ്ട് തങ്ങളുടെ വിഷമമെല്ലാം മാറി. എൻ്റെ മറിയവും നിന്റെ ശിഷ്യമാരും അവിടെ ഉണ്ടല്ലോ.

യേശു : അമ്മച്ചീ, അവരെ നയിക്കാൻ പതിഗുഡാത്മാവ് ഉടനെ ഭൂമിയിൽ ചെല്ലും. അവരെല്ലാം ശക്തരായിത്തീരും. എല്ലാം ഒന്നു ക്രമീകരിക്കുന്നതുവരെ എൻ്റെ അമ്മ അവരോടൊപ്പുണ്ട്. അമ്മ കുടെയുണ്ടെങ്കിൽ ഒന്നും ഭയപ്പടാനില്ല.

എലിസബത്ത് : പാവം എൻ്റെ മറിയം. അവളുടെ സഹനം വർണ്ണനാതീമാണ്. അവളെ താരതമ്യപ്പെടുത്താൻ ലോകത്തിൽ

ങനുമില്ല. അതിനു തോഗ്യനായത് നീ മാത്രമേയുള്ളു. അവളുടെ പുണ്യം! കുർശുമരണത്തോളം വലിയ സഹ നമാണ് അവളുടെ സഹനം. ഓമന മകരേ കുർശുമര സവും അവനേറ്റ ചാട്ടവാടിയും പരിഹാസവും നിന്ന നവും അവനെ മുർക്കിരൈടം അണിയിച്ചതുമെല്ലാം നേരിൽ കണ്ണ് ഹൃദയത്തിൽ സഹിച്ചവൾ.

ആ ദുഷ്ടമാരുടെ ഇടയിൽ ഇനിയും ആ മാടപ്രാവിനെ ഇടുക്കാതെ വേഗം ഇവിടേക്ക് കൊണ്ടു വരണമെ നാണ്ഞാൻ ആഗ്രഹം. ഇവിടെ ഇരുന്നാലും നിന്റെ സഭയെ സംരക്ഷിക്കാൻ നിരുത്തേണ്ട സഹായത്താൽ അവർക്കു കഴിയും. പരിശുഭ്യാത്മാവ് സദാ സഭയിൽ ഉണ്ടാവുമെല്ലാ.

ധേശു : എൻ്റെ അമ്മച്ചി എൻ്റെ സഭയെ എത്ര സ്വന്നഹിക്കുന്നു.

എലിസബത്ത് : അത് അതിശയമാണോ? താന്മേലോ എൻ്റെ കർത്താവിനെ ആദ്യം കണ്ടത്. മകൾ മറിയം എന്ന ശുശ്രൂഷിക്കാൻ എൻ്റെതികിൽ വന്നപ്പോൾ അവളുടെ ഉദരത്തിലായിരുന്ന ശിശുവിനെ പരിശുഭ്യാത്മാവ് എനിക്ക് കാണിച്ചുതന്നു. താനാണ് ഭൂമിയിൽ എൻ്റെ കർത്താവിനെ ആദ്യം കണ്ടത്. അതിൽപ്പരം ഭാഗ്യം എനിക്കു ലഭിക്കാനുണ്ടോ? എൻ്റെ മറിയത്തിന്റെ ഉദരത്തിൽ എൻ്റെ കർത്താവ്! എൻ്റെ മറിയം, എൻ്റെ കർത്താവിന്റെ അമ്മ! ഓ! എന്നൊരു സൗഖ്യം. എന്നാൽ പാവം എൻ്റെ മറിയം സഹിച്ചത് ആർക്കും വർണ്ണിക്കാനാവുന്നതല്ല.

ധേശു : എല്ലാം താൻ അറിഞ്ഞിരുന്നു അമ്മച്ചി. താൻ അയച്ച എനിക്കു മുന്നോടിയായി വന്നവൻ അമ്മച്ചിയുടെ ഉദരത്തിൽ ആയിരിക്കുന്നത് ഭൂമിയിൽ വച്ചുകണ്ടപ്പോൾ താൻ സന്തേഷിച്ചു തുള്ളിച്ചാടിപ്പോയി. നിങ്ങൾ രണ്ട് അമ്മമാരും അതു മനസിലാക്കി. ഇതെല്ലാം എൻ്റെ പിതാവിന്റെ പദ്ധതി ആയിരുന്നു. ഇനിയും എല്ലാ മനുഷ്യരും “തമ്പ്യരാഞ്ഞ് അമേ” എന്ന് എൻ്റെ അമ്മയെ വിളിക്കുമെല്ലാ.

സാർഗ്ഗീയവിരുദ്ധം

കുറിശുമരണത്തിലെ എൻ്റെ വേദന മുഴുവൻ കാണാൻ എൻ്റെ അമ്മയെ താൻ അനുവിച്ചു. താൻ സഹിച്ച തുപോലെ എൻ്റെ അമധ്യം സഹിച്ചു. അതിനു വേണ്ടി ആദിത്യിലേ തന്നെ പിതാവ് തിരഞ്ഞെടുത്തവളാണ്. അനുസരണവും സഹനവും ശൃംഖലകൾവും വഴി ലോകത്തെ രക്ഷിക്കാൻ എന്നോടൊപ്പം സഹകരിച്ച വളാണ് എൻ്റെ അമ്മ.

എലിസവത്ത് : അതേ, എൻ്റെ മകനെ.

യേശു : എനെ വിശസിച്ച് ഏറ്റു പറയുന്നവർ എൻ്റെ അമ്മ യേയും വിശസിക്കണം. എൻ്റെ അമധ്യിലൂടെ അവർക്ക് എൻ്റെ അടുത്തുവരുവാനെള്ളുപ്പം ആണ്. എൻ്റെ കുർഖാമരണസമയത്ത് ഒരു നിമിഷം പോലും വിട്ടുമാറാതെ നിന്ന് എൻ്റെ അമ്മ എന്തു ചോദിച്ചാലും താന്തു കൊടുക്കും. അമധ്യം ദരാവശ്യവും നിരസിക്കാൻ എനിക്കു കഴിയുകയില്ല. എൻ്റെ ചേതനയറ്റ ശരിരം അമധ്യം മടിയിൽ കിടത്തിയപ്പോൾ അമ്മ അനുഭവിച്ച വേദന എനിക്കരിയാം. ഏറ്റവുമെംബുവിൽ താൻ മുന്നാം ദിവസം ഉയിർത്തെഴുനേൽക്കും എന്നു വിശസിച്ചിരുന്നതും എൻ്റെ അമ്മ മാത്രമാണ്. താൻ എത്തേയോ തവണ പരിപ്പിച്ച എൻ്റെ ശിഷ്യർക്കുപോലും ആ വിശാസമില്ലായിരുന്നു. തായഗാംഡ് വെളുപ്പിനെ എൻ്റെ കല്പനയിൽ സുഗന്ധം പകരാൻ അമ്മ വന്നതുമില്ല. കാരണം ജീവിക്കുന്നവനെ മരിച്ചവരുടെയിടയിൽ അനോഷ്ടിക്കേണ്ട കാര്യമില്ലപ്പോ. താൻ ഉയിർത്തെഴുനേൽക്കുമെന്നു വിശസിച്ചത് എൻ്റെ അമ്മ മാത്രം.

എലിസവത്ത് : അതുകൊണ്ടാണോ ഉയിർത്തെഴുനേറ്റിട്ട് യേശു അമധ്യക്കു മാത്രം പ്രത്യുക്ഷപ്പെട്ടത്?

യേശു : അതേ വിശാസക്കുവിവുള്ളവർക്കു മാത്രമാണ് താൻ പ്രത്യുക്ഷപ്പെട്ടത്. എൻ്റെ അമധ്യക്ക് അതിൻ്റെ ആവശ്യം ഇല്ലായിരുന്നു. എനിൽക്കു പുർണ്ണവിശാസം അർപ്പിച്ച എൻ്റെ അമ്മയെ അധികം താമസിക്കാതെ തന്നെ ഇങ്ങുകൊണ്ടു വരും. എൻ്റെ ഒപ്പും ആയിരിക്കേണ്ടു.

- എലിസബ്രത് : ഞാൻ ആ ദിവസത്തിനായി നോക്കിയിരിക്കുന്നു, മക്കേ.
- യേശു : ഇതെല്ലാം പിതാവ് വിഭാവനം ചെയ്ത രക്ഷാകരപ ഭയതിയുടെ ഭാഗമാണ്. ഈനി നടക്കാൻ പോകുന്നതും അവിടുന്ന് നേരത്തെ തന്നെ കണ്ണുവച്ചിരുന്നു. അതു പിതാവിന് ഇഷ്ടമാകുന്നോൾ വെളിപ്പെടുത്തുക. അതോക്കെ പിതാവിനല്ലാതെ പുത്രനുപോലും അറിയൽത്തിലും.
- എലിസബ്രത് : സർവ്വശക്തനായ പിതാവ് വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവനാകുന്നു. പിതാവിന് ആരാധന.
- യേശു : എന്നാൽ മനുഷ്യർക്കുള്ള വിധി മുഴുവൻ പിതാവ് എന്നെ ഏല്പിച്ചിരിക്കുകയാണ്. അങ്ങനെ പിതാവും പുത്രനും പരിശുഭ്യാത്മാവും കൂടെ സദയ നൽകിയു കൊള്ളും. അതിനുവേണ്ടി ഞാൻ ഒരു വലിയ സമാനം അവർക്കു കൊടുത്തിട്ടാണ് പോന്നത്. അവർക്ക് സ്വപ്നം കാണാനാവാത്ത സമാനം. ഞാൻ എന്നെന്നതെന്ന പുർണ്ണമായി അവർക്കു കൊടുത്തി ടാണ് പോന്നത്. ഞാൻ വി. കുർബാന സഹാപിച്ച് അവർക്കു കൊടുത്തു. രക്തം ചിന്താതെയുള്ള ദിവ്യ ബലി, ഞാൻ കാൽവരിയിൽ അർപ്പിച്ച അതേ ബലി അർപ്പിച്ച് അവർ ഉത്മാനത്തിൽ പങ്കുചേരുന്നു. അതു കൊണ്ട് അവർക്ക് എൻ്റെ അസാന്നിഭ്യം ഉണ്ടാകില്ല. ഞാനും അവരും എപ്പോഴും ഒന്നിച്ചുണ്ടാകും. അങ്ങനെ വിശ്വാസക്കണ്ടാൽ എന്നെ കാണാം, സംസാരിക്കാം. എൻ്റെ യമാർത്ഥസാന്നിഭ്യമാണ് അവിടെ ഉള്ളത്.
- എലിസബ്രത് : ഇതെല്ലാം ദൈവീക രഹസ്യങ്ങൾ ഞാൻ മനസിലാക്കിയ ലേഡാ. നിംഫ് അമ്മച്ചിക്ക് ക്ഷമയോടെ ഇതെല്ലാം പറഞ്ഞു മനസിലാക്കിത്തന്നെല്ലാം. നൽകി മക്കേ. എൻ്റെ ആരാധനയും സ്വന്നതെവും പുക്കച്ചയും എപ്പോഴും മക്കേനടു കൂടി ഉണ്ടായിരിക്കും.

(വീണ്ടും ആദ്ദേശിക്കുന്നു)

സർവ്വീയവിരുന്ന്

(യുദാസ്കർണ്ണയോത്ത തല മുഴുവൻ മുടിക്കൊണ്ട് യേശുവിന്റെ അടുത്തുവരാൻ ദയവുമില്ലാതെ മാറിനിന്ന് കുന്നിട്ടുന്നു)

- യേശു : എൻ്റെ സ്നേഹിതനും സഹചരനും ആയിരുന്ന യുദാസേ ഇങ്ങടുത്തു വരു.
- യുദാസ് : എനിക്ക് അതിനുള്ള യോഗ്യതയില്ല നാമാ. ലോകത്തിലേക്കും പാപിയാണ് ഞാൻ. ഗുരുവും നാമനും ഉറ്റ സ്നേഹിതനുമായിരുന്ന എൻ്റെ കർത്താവിനെ ഒറ്റുക്കാടുത്ത നീചപാപിയാണ്.
- യേശു : എൻ്റെ യുദാസ്, അടുത്തു വരു. നിന്നോട് എനിക്ക് ദേഹ്യമാണെന്ന് ആരുപരിത്തു? നീ അന്ന് ഒരു നിമിഷം എനെ നോക്കിയിരുന്നെങ്കിൽ അപ്പോഴേ നിനെ ഞാൻ രക്ഷിക്കുമായിരുന്നു. ഞാനല്ലെ നിനിൽ നിന്നും അകനുപോയത്; നീയാണ് എനിൽ നിന്നും അകന്ത.
- യുദാസ് : എൻ്റെ കർത്താവേ, എൻ്റെ ദൈവമേ, പാപിയാണ് ഞാൻ!
- യേശു : എൻ്റെ യുദാസ് നിനെ ഞാൻ എത്ര സ്നേഹിച്ചിരുന്നു. നീയല്ല തെറ്റുകാരനെന്ന് എനിക്കരിയാം. എന്നോടുള്ള ദേഹ്യം തീർക്കാൻ പിശാച് നിനെ ഉപയോഗിച്ചതാണ്. നിനക്കു പകരം ആരെ വേണമെകിലും അവന് ഉപയോഗിക്കാമായിരുന്നു. അല്പം ബലഹരിനതയുള്ള വരെയാണ് പിശാചിന് എളുപ്പം പിടികിട്ടുന്ത്. അതിനായി നിനെ ഉപയോഗിച്ചുവെന്നുമാത്രം. പിശാചിനു ലക്ഷ്യം താനായിരുന്നു. എനെ തകർത്തെ കിലേ അവൻ്റെ രാജ്യം സ്ഥാപിക്കാൻ പറ്റുമായിരുന്നുള്ളു. ഞാൻ ജനിച്ച അനുമുതൽ അവന്തിനുള്ള അവസരം പാർത്തിരിക്കുകയായിരുന്നു. യുദാസ്, നീ അവൻ്റെ ഇരയായിത്തീർന്നു എന്നുമാത്രം.
- യുദാസ് : എൻ്റെ യേശുവേ, എനെ ഏറ്റവും അധികം സ്നേഹിച്ചിരുന്ന നിന്നോടുതനെ ഞാൻ ഇ ചതി ചെയ്തുവള്ളോ. ആ മഹാപുരോഹിതനാർ എനെ കരുവാക്കിയ ലേഡാ. ആ വഞ്ചകക്കുട്ടത്തിന്റെ പിടിയിൽ ഞാൻ അകപ്പെട്ടു പോയലേഡാ. ഇ സർവ്വത്തിന്റെ മുഴുവൻ

രാജാവായ അങ്ങേയ്ക്കു ഞാൻ മുപ്പതു വെള്ളിക്കാൾ വില കല്പിച്ചുവല്ലോ! ഞാൻ പാപി! ഞാൻ പാപി! ഞാൻ മഹാപാപി! കരുണായ്ക്ക് അർഹത ഇല്ലാത്തവൻ.

- യേശു : യുദാസ്, നിന്നെ തെരഞ്ഞെടുക്കുന്നതിനു മുമ്പേ ഞാൻ നിന്നെന്നക്കണ്ടിരുന്നു. ഓരോരുത്തരും എന്താണെന്ന് ഓർത്തുകൊണ്ടില്ല, എന്താകും എന്നു കണ്ടുകൊണ്ടാണ് ഞാൻ തെരഞ്ഞെടുത്തത്. ഹൃദയങ്ങളെ അറിയുന്നവനാണ് ഞാൻ. നിന്നു പിന്നീട് കുറ്റ ബോധം ഉണ്ടായെങ്കിലും പാപബോധവും പശ്ചാത്താ പവും ഉണ്ടായില്ല. കുറ്റബോധത്തിൽ കാര്യമില്ല. അതു മനുഷ്യരെ നിരാശയിലേക്കും നാശത്തിലേക്കും നയിക്കും. അനുതപിച്ച് എന്നിലേക്ക് തിരിയണം. നീ അത് ചെയ്തില്ല.
- യുദാസ് : എനിക്ക് നീ ശിക്ഷിക്കുമോ എന്നുള്ള ദേമില്ലായിരുന്നു. ഞാൻ തെറ്റ് ചെയ്തല്ലോ എന്ന ചിന്ത ആയിരുന്നു. എനിക്ക് എന്നപ്പറ്റി അല്ലായിരുന്നു, നിന്നെപ്പറ്റി ആയിരുന്നു ചിന്ത.
- യേശു : നീ ചെയ്തതിനേക്കാൾ വലിയ പാപം ആണ് പറ്റേം ചെയ്തത്. എന്നെ കണ്ണിട്ടുപോലുമില്ലെന്ന വൻ ആണയിട്ടു പറഞ്ഞു. പകേഷ അതിന്റെ നൃറിട്ടി അനുതാപനത്താട അവൻ പശ്ചാത്തപിച്ചു. അവൻ എനിക്കുവേണ്ടി രക്തസാക്ഷി ആയിത്തീരുവാനുള്ളവനാണ്. നിങ്ങൾ രണ്ടുപേരും എന്നോടു ചെയ്തതിൽ ഗുരവം കൂടുതൽ അവന്റൊയിരുന്നു. നീ അനുതപിച്ചില്ല. നിരാശപൂട്ടതെയുള്ളൂ. നീ ഓടി എന്റെ അടുത്തു വന്നിരുന്നെങ്കിലെ എന്നു ഞാനാഗ്രഹിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ നീ വനില്ല. പറ്റേം എന്റെ നോട്ടത്തിൽ പശ്ചാത്തപിച്ചു.
- യുദാസ് : എൻ്റെ നാമാ, എനിക്ക് ആ ദൈവകൂപ ഇല്ലായിരുന്നു. കാരണം ഞാൻ പിശാചിന്റെ ഭാസനായിപ്പോയി. കൃപ സന്ധാദിക്കുവാൻ കഴിയാത്ത ഹതാഗ്രന്ഥാണ് ഞാൻ.

സർജ്ജീയവിരുന്ന്

സമാധിലെ പണത്തിലായിരുന്നു എൻ്റെ കണ്ണ്. ആ പണം തന്നെ എനിക്കു നാശത്തിനു കാരണമായി.

യേശു : മകനെ, യുദാസ് എൻ്റെ കുർശുമരണം ലോകസ്യ ഷ്ട്രിക്കു മുന്നേ തീരുമാനിച്ചതാണ്. എന്നാൽ അത് ആർ മുലം ഉണ്ടാകുന്നുവോ ആ മനുഷ്യന് ദുരിതം. അത് നീ ആയിത്തൈർന്നുവള്ളോ. എൻ്റെ പിതാവ് നിന്നോട് കരുണ കാണിക്കേട്. എനിക്ക് ഒരു പരിവേവും ഇല്ല. നിനെ താൻ അനുഗ്രഹിക്കുന്നു.

യുദാസ് : എൻ്റെ യേശുവേ! എൻ്റെ യേശുവേ! എന്നോട് ഇപ്പ കാരം കരുണാപൂർവ്വം പെരുമാറിയ നീ ആരാൻ്? എൻ്റെ ഭേദവമേ എനിക്കൊന്നും ചിന്തിക്കാൻ കഴിയുന്നില്ല. യേശുവേ നീ എന്നേയും ഓർക്കേണമേ.

(യുദാസ് വലിയ ഭാരതേതാട നടന്നുപോകുന്നു)

(കൈ കൂപ്പി വന്നങ്ങി എത്രയും നന്നിയോടെ വലതുഭാഗത്തെ കള്ളൻ വന്നു കുന്നിട്ടാരാധിക്കുന്നു)

വ.കള്ളൻ : നല്ലവനും കാരുണ്യവാനും കൃപാനിധിയുമായ പൊന്നേശു തന്യുരാനേ ആരാധന! നന്ദി! നന്ദി!

യേശു : അവസാനം സർഗ്ഗവും കര്ത്തിലടക്കിയവനേ, നിനെ താൻ അഭിനന്ധിക്കുന്നു.

വ. കള്ളൻ : എൻ്റെ യേശുവേ താൻ വലിയ കള്ളനും തീവ്ര വാദിയുമാന്നല്ലോ, ഈ നല്ല മനുഷ്യരുടെ ശന്തത്തിൽ നിൽക്കാൻ യോഗ്യത ഇല്ലാത്ത വൻ. അങ്ങ യുടെ കരുണക്കാണ്ഡുമാത്രമാണ് എനിക്ക് ഇവിടെ നിൽക്കാനായത്.

യേശു : നീ കുർശിൽ പിടയുന്നോൾ താൻ ഭേദവപുത്രനാ ണേന് നീ മനസിലാക്കിയല്ലോ. നിനെ സർഗ്ഗത്തിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കുവാൻ എനിക്കു കഴിയുമെന്ന് നീ മന സിലാക്കിയല്ലോ. നിൻ്റെ വിശ്വാസം അത്രമേൽ വലുത്.

വ. കള്ളൻ : അങ്ങ് വേദന അനുഭവിക്കുന്നത് കാണുന്നതായിരുന്നു

എന്ന ഏറ്റവും വേദനിപ്പിച്ചത്. നിഷ്കളക കുഞ്ഞാടായിരുന്ന അങ്ങയോട് അവർ കാട്ടിയ ക്രൂരത, അങ്ങു സഹിക്കുന്നതു കണ്ണാൽ, ആ പുമേനിയിലെ മുൻവു കണ്ണാൽ ആർക്കാൻ കരയാതിരിക്കാനാവുക?

കർത്താവേ എൻ്റെ ദോഖനിനാൽ അങ്ങനെ സർഗ്ഗത്തിൽ പ്രവേശിപ്പിച്ചുവല്ലോ. ഞാനെങ്ങനെന്നയാണ് അങ്ങയോട് നമി പറയുക. അങ്ങയുടെ കരുണയുടെ മുമ്പിൽ എൻ്റെ നമിക്ക് ഒരു പ്രസക്തിയുമില്ല,

നാമാ മഹത്വം! ആരാധന! സ്ത്രോത്രം.

(കളകളാവത്തോടെ വെള്ളക്കുഞ്ഞുട്ടുപ്പ് യർച്ച കുഞ്ഞിപെപത്തങ്ങൾ ഹാലേലും പാടി വന്ന യേശുവിനെ ആരാധിക്കുന്നു)

യേശു : എൻ്റെ പ്രായമുള്ള എൻ്റെ കുഞ്ഞിപെപത്തങ്ങേ, എൻ്റെ നാമത്തെ പ്രതി വാളിന് ഇരയാക്കപ്പെട്ടവരേ, വരുവിൻ, നമുക്കാനിച്ച് പാടി സ്തുതിക്കാം.

കൃണ്ണഖലും : തങ്ങളുടെ പൊന്നേശു തന്യുരാനേ, തങ്ങൾ ആനന്ദാദിയിലാണ്.

യേശു : എൻ്റെ മക്കളേ, എനിക്കുവേണ്ടി ആദ്യം രക്തസാക്ഷികൾ ആയ നിങ്ങളെയോർത്ത ഞാൻ പലപ്പോഴും സങ്ക ടപ്പട്ടിട്ടുണ്ട്. റാമായിൽ നിന്നുള്ള നിങ്ങളുടെ അമ്മമാരുടെ വിലാപം! നിഷ്കളകരും നിരപരാധികളുമായ നിങ്ങളുടെ കരച്ചിൽ എൻ്റെ കാതുകളിൽ മുഴങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

(യേശു കുഞ്ഞുങ്ങളെ വാതിപ്പുണ്ടുന്നു)

കൃണ്ണഖലും : തങ്ങളുടെ നാമനും രക്ഷിതാവുമേ, തങ്ങൾക്ക് ഒരു സങ്കടവുമില്ല. തങ്ങളുടെ ഉള്ളിയേശു ആ കിരാതൻ്റെ കയ്യിൽ നിന്നു രക്ഷപ്പെടണമേ എന്നുമാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളു. അങ്ങയെ സംരക്ഷിച്ച ദൈവത്തിനു നമി.

യേശു : എൻ്റെ കുഞ്ഞിപെപത്തങ്ങേ, എൻ്റെ കളിത്തോഴർ ആകേണ്ടിയിരുന്നവരേ നിങ്ങൾക്കു നമി.

കൃണ്ണഖലും : അങ്ങയെ രക്ഷിക്കാൻ ഇജിപ്പറ്റിലേക്കോടിയ മാതാ പിതാകളുടെ കഷ്ടപ്പാടുകൾ എത്ര വലുതായിരുന്നു.

സംഖ്യയിൽ

ഞങ്ങളുടെ അടുത്തടക്കത്ത് വീടുകളിലെ മുറവിളി കാത
ചപ്പിക്കുന്നതായിരുന്നു.

യേശു : എൻ്റെ മക്കളേ, നിങ്ങളുടെ കരച്ചിൽ ഇന്നും എൻ്റെ
ചെവികളിൽ മുഴങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. മക്കളേ,
നിങ്ങൾക്കു മഹത്തായ സർഗ്ഗഭാഗ്യം താൻ കരുതി
വച്ചിരിക്കുന്നു. വരുവിൻ, എൻ്റെ സന്തോഷത്തിലേക്ക്
പ്രവേശിക്കുവിൻ. നിങ്ങൾക്കായി സജ്ജമാക്കിയിരി
ക്കുന്ന സർഗ്ഗീയ മനവറയിൽ പ്രവേശിക്കുവിൻ. കണ്ണു
കണ്ടിട്ടില്ലാത്തതും ചെവി കേട്ടിട്ടില്ലാത്തതുമായ ആ
സർഗ്ഗീയ ആനന്ദത്തിൽ ആഹ്വാദിച്ചുല്ലസിക്കുവിൻ.
എന്തെന്നാൽ മഹത്തതിന്റെ രാജാവ് പ്രവേശിച്ചിരി
ക്കുന്നു.

കൃഷ്ണപഥാശി : ഞങ്ങളുടെ കളിത്തോഴനും രാജാവുമായ പൊന്നേശു
തന്മുരാനേ, അങ്ങയുടെ നാമത്തിന് മഹത്വം ഉണ്ടാക
ടെ. മനുഷ്യൻ്റെ ആർത്തത്തിയും ക്രൂരതയുമോർത്ത
ഞങ്ങൾ മാപ്പു ചോദിക്കുന്നു. ഞങ്ങളോടു ക്രൂരത
കാട്ടിയ ആ മഹാരാജാവിന് ഞങ്ങൾ മാപ്പു കൊടുക്കു
ന്നു. ഞങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവേ ഞങ്ങൾ ഒഴുകിയ രക്തം
അദ്ദേഹത്തിനു മാപ്പു കൊടുക്കുന്നു. അങ്ങ് കാർവ്വരി
യിൽ ചിന്തിയ തിരുരക്തത്തിന്റെ യോഗ്യതയാൽ ഞങ്ങ
ളുടെ മേൽ വാർ പ്രയോഗിച്ചുവരോട് ക്ഷമിക്കേണമെ.

യേശു : എൻ്റെ കുഞ്ഞിപെപ്പത്തേ, നിങ്ങളുണ്ട് ധമാർത്ഥ
വിശുദ്ധർ. നിങ്ങളെ താൻ അനുഗ്രഹിക്കുന്നു.

കൃഷ്ണപഥാശി : നാമാ സ്ത്രോത്രം! നാമാ സ്ത്രോത്രം!

(എല്ലാവരും ഒന്നിച്ചു മുട്ടുകൂത്തുന്നു; നൃത്തം ചെയ്യുന്നു, പാട്ടു പാടു
ന്നു, സർഗ്ഗത്തിൽ വലിയ ആഹ്വാദം)

(എറ്റവും ദുഃഖാരത്തോടെ ചിറകൊടിഞ്ഞ കൈകൾ കൂപ്പിക്കാണ്ട്
ഹേരോദേസ് വലിയ രാജാവ് പ്രവേശിച്ച് മുട്ടുകൂത്തി കുസിട്ടുന്നു)
യേശു : പാലസ്തീനയിലെ, മഹാനായ ഹേരോദേസ് രാജാവേ
എഴുന്നേൽക്കു.

ഹോറോസ്സ് ഒഴിവ് : എൻ്റെ കർത്താവേ, ഭൂമിയിലെ രാജത്രം ആണ് സർവ്വതും ഏന്നു ഞാൻ അഹകരിച്ചുപോയി. ഞാൻ ആ രാജപദവി ലഭിക്കാൻ ചെയ്തവേലകൾ എത്ര നിന്ന് നീയമായിരുന്നു. എൻ്റെ ജീവിതകാലത്ത് ഞാൻ ആരോടും ദയ കാട്ടിയിട്ടില്ല. അധികാരമോഹം മാത്രമായിരുന്നുവെനിക്ക്. അങ്ക് ജനിച്ചപ്പോൾ, രാജാവാണെന്ന് അറിഞ്ഞപ്പോൾ ഞാൻ ദയനുപോയി. അങ്ക് എൻ്റെ ശത്രുവായ രാജാവാണെന്ന് ഞാൻ ചിന്തിച്ചുപോയി. പിന്നെ ഒന്നും ആരോധചിച്ചില്ല. അങ്ങെയെ ഉമ്മുളനം ചെയ്യാനായി ഏത് അക്രമത്തിനും തിരുയ്ക്കും ഞാൻ മടക്കാണിച്ചില്ല. എൻ്റെ രാജപദവി നിലനിർത്തുക മാത്രമായിരുന്നു എൻ്റെ ലക്ഷ്യം. അങ്ങും എനിക്കു കഷ്ടം!

ദേഹം : ലഭകീക അധികാരമോഹം ഇന്നും ലോകത്തെ നശിപ്പിക്കുന്നു. സർഗ്ഗം പിടിച്ചടക്കാൻ അവർ ശ്രമിക്കുന്നില്ല.

ഹോറോസ്സ് : ഭൂമിയിലെ പദവികൾ ഹസ്യകാലത്തേക്കാണെന്ന് ഞാൻ മനസിലാക്കിയില്ല. നിത്യമായ ജീവിതം സർഗ്ഗത്തിലാണെന്ന് ചിന്തിക്കാൻ ഞാൻ പരിച്ചില്ല. എൻ്റെ കരങ്ങൾ രക്തപകിലമാണ്. അങ്ങയുടെ തിരുരക്കം കൊണ്ട് കഴുകിത്തരണമെയെന്ന് പരിയുവാൻ പോലും അവകാശമില്ല. എൻ്റെ കൊടുംകുറതയ്ക്ക് തോഗ്യമായത് എനിക്കിപ്പോൾ ലഭിച്ചതുതന്നെയാണ്. നാമാ, അങ്ങെയെ ഒന്നു കാണാൻ വേണ്ടി മാത്രമാണ് ഞാൻ വന്നത്. ശത്രുക്കളോടു കഷമിച്ച അങ്ക് കാരുണ്യവാനാണ് എന്നെന്നിക്കുന്നതാം. ആ വലിയ കാരുണ്യത്തിനുപോലും അർഹത ഇല്ലാത്തവനാണ് ഞാൻ.

ദേഹം : ഹോറോസ്സ് വലിയ രാജാവേ, നിംബു പാപത്തപ്പറ്റി അനുതപിക്കുകയും, പശ്ചാത്തപിക്കുകയും ചെയ്യുക. നിന്നേയും രക്ഷിക്കുന്നതിനാണ് എൻ്റെ രക്തം ചിന്തിയത്. എൻ്റെ കുർഖമരണത്തിനു ശേഷം ഭൂമിയിൽ ജീവിക്കുന്നവർക്ക് അവരുടെ പാപമോചനം ഭൂമിയിൽ വച്ചുതന്നെ ലഭിക്കണം. അവർക്ക് പിന്നീട് അവസരമില്ല.

സഖ്യീയവിരുന്ന്

എന്നാൽ എൻ്റെ കുറിശുമരണത്തിനു മുമ്പു മരിച്ചവർക്ക് എൻ്റെ കുറിശില്പങ്ങളുടെയുള്ള രക്ഷ ഞാൻ തരുന്നു. അവരേയും രക്ഷിക്കാനാണ് ഞാൻ കുറിശിൽ മരിച്ചത്. അതിനാൽ ഹോറോഡേസ് സമാധാനത്തോടെ പോവുക. എൻ്റെ കുറിശിന്റെ ഓഹരിയിൽ പങ്കുപറ്റി ജീവിക്കുക. ബാക്കി എൻ്റെ പിതാവ് തീരുമാനിച്ചുകൊള്ളും.

ഹോറോഡേസ് : എൻ്റെ കർത്താവേ നാഡി, നാദി. എനിക്കുവേണ്ടി കുറി ശുമരണം വരിച്ചവനേ, എന്ന രക്ഷിക്കാൻ പീഡ സഹി ചുവനെ ആരാധന! ആരാധന!

(നിലം പറ്റ താണുവിശ് ആരാധിക്കുന്നു)

(വ്യഖനായ ശൈമയോൻ കടനുവന്ന് വണങ്ങുന്നു. യേശു എഴുന്നേറ്റ് സ്വീകരിക്കുന്നു)

യേശു : വ്യഖനായ എൻ്റെ പിതാവേ, ശൈമയോനേ, എന്ന കണ്ണ നിന്റെ കണ്ണുകൾ ഭാഗ്യമുള്ളവ. എന്ന ഒന്നു കണ്ടിട്ടു മരിക്കാൻ നിന്നക്കു ഭാഗ്യം ലഭിച്ചുവെല്ലോ.

ശൈമയോൻ : അതെ എൻ്റെ നാമാ അങ്ങങ്ങെയെ ഒന്ന് എടുക്കാൻ ഈ കൈകൾക്ക് ഭാഗ്യം ലഭിച്ചു. ഞാൻ എത്ര ധന്യൻ. എൻ്റെ കർത്താവേ എനിലുടെ പരിശുഭ്യാത്മാവ് പലതും വെളിപ്പെടുത്തി. അങ്ങയുടെ അമ, ആ കൃഷ്ണമരിയം വാൾ പോലെ താഴ്ച കയറിയ ആ വെളി പെടുത്തൽ ഹൃദയത്തിൽ സുക്ഷിച്ചു ധ്യാനിച്ചു ജീവി ആം. അങ്ങയുടെ അമ അനുഭവിച്ച സഹനം ഒരു മനു ഷ്യനും വർണ്ണിക്കാനാവുന്നതല്ല.

യേശു : എൻ്റെ പിതാവിന്റെ ഇഷ്ടം ഞാൻ നിറവേറ്റാൻ വേണ്ടി എൻ്റെ അമ സഹിച്ച സഹനം അപാരം.

ശൈമയോൻ : എൻ്റെ കർത്താവേ.... അങ്ങങ്ങളാം അറിഞ്ഞുവെല്ലോ. തങ്ങളെ രക്ഷിക്കാൻ ഭൂമിയിലേക്ക് താണിരഞ്ഞി വന്ന പൊന്നുതന്നുരാനേ, അങ്ങങ്ങളാം അറിയുന്നവനായി രുന്നു. അങ്ങങ്ങെയെ അറിയുവാൻ ലോകത്തിനു കഴിഞ്ഞില്ല. എൻ്റെ നാമാ, എല്ലാർക്കും വേണ്ടി ഞാൻ അങ്ങയോട്

കരുണ യാച്ചിക്കുന്നു. ആരുടേയും തിന്മ അങ്ങ് ഓർക്കെ രുതേ. അങ്ങ് പാപങ്ങൾ ഓർത്തിരുന്നാൽ പാർത്തിൽ ആർക്ക് രക്ഷ ലഭിക്കും? നാമാ കരുണയായിരിക്കേണമെ. അങ്ങു സൃഷ്ടിച്ച മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തോട് അലിവായിരിക്കുണ്ടെന്നു.

- ധേശു** : വൃഥനായ എൻ്റെ പിതാവേ, അങ്ങ് വെളിപ്പെടുത്തിയ വാർ എൻ്റെ അമ്മ ഹൃദയത്തിൽ സംഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ടു നടന്നുവെങ്കിലും അങ്ങും വൃഥയായ അന്നയും നൽകിയ അനുഗ്രഹം എൻ്റെ അമ്മയെ ശക്തിപ്പെടുത്തിയിരുന്നു.

(ധേശു ശൈമയോനെ അനുഗ്രഹിക്കുന്നു)

(ഗബിയേൽ, മിവായേൽ, റപ്പായേൽ മാലാവമാർ മാലാവവ്യ നങ്ങൾക്കൊപ്പം വന്ന യേശുവിനെ ആരാധിക്കുന്നു, സ്തുതിക്കുന്നു. കീർത്തനം പാടുന്നു.)

- ശബ്ദം** : പരമ പരിശുഭനേ, ആരാധന! ആരാധന!
- ഗബിയേൽ :** സർഗ്ഗത്തിന്റെ നാമനും പിതാവിന്റെ ഏകപുത്രനും പരിശുഭാത്മാവിന്റെ ആവാസവും ആയിരിക്കുന്ന തങ്ങളുടെ രാജാവേ വന്നനും, മഹത്വം!
- ധേശു** : എൻ്റെ മാലാവ വൃംജങ്ങളേ നിങ്ങൾക്കു വന്നനും. എൻ്റെ പിതാവിന്റെ സന്നിധിയിൽ നിൽക്കുന്ന ഗബിയേലേ നിനക്കു വന്നനും.

ഗബിയേൽ : അങ്ങയുടെ ജനനവാർത്ത അറിയിക്കുവാൻ, സമ്മതം ചോദിക്കുവാൻ എന്നു അയച്ച എൻ്റെ ദൈവമേ ഞാൻ എത്ര ഭാഗ്യമുള്ളവൻ! നസ്തതിലെ സർഗ്ഗീയ പുണ്യങ്ങൾ നിറക്കു നിരത്തെ ആ കന്ധകയുടെ അടുത്തേക്ക് പോകുവാൻ എന്നു നിയുക്തനാക്കിയതിന് അങ്ങെയ്ക്കു നിബി. എൻ്റെ അഭിവാദനസ്വരം കേടപ്പോൾ അവൾ ദൈവസ്ഥനും ഹിന്ദുസ്ഥനും നിരത്തെ സർഗ്ഗത്തിന്റെ മൂല്യങ്ങൾ മനുഷ്യനായിരുപ്പെടുത്ത നിമിഷം! ദൈവവചനം മാംസം ധരിച്ച

സർഗ്ഗീയവിരുദ്ധ്

നിമിഷം! സർഗ്ഗത്തിലെ ദൈവം ശിശു ആയി ജനിച്ച നിമിഷം. ആയുസ്സു മുഴുവനും ധ്യാനിച്ചാൽ തീരുകയില്ല ആ നിമിഷത്തിന്റെ മഹത്യം. മഹത്യപുർണ്ണനായ അങ്ങയ്ക്കു ജനിക്കാൻ തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട കന്യക മരിയം. ബാലികയായ കന്യകയുടെ ഉദരത്തിൽ ശിശു ആകുവാൻ സർഗ്ഗീയ രാജാവ് ഇരജ്ഞി വന്ന നിമിഷം! എൻ്റെ കർത്താവേ, എനിക്കുതെനെ വർണ്ണിക്കാൻ കഴിയുന്നില്ല ഈതാനും. എല്ലാ ഭാവനയ്ക്കും അതിര മാണ് ഈ നിമിഷം. ധന്യമായ ആ നിമിഷത്തെ ഓർത്തു എന്നെ സ്തുതിക്കുന്നു. ഇമ്മാനുവേൽ..... അങ്ങയുടെ പരിശുശ്ര നാമത്തെ എന്നാൻ ആരാധിക്കുന്നു, വാഴ്ത്തുനു.

യേശു : ശ്രീയൈൽ ആ നിമിഷം എനിക്ക് എത്രയോ വിലപ്പെട്ടത്. അന്ന് മുതൽ ഈന്ന് ഇവിടെ എത്തുന്നതുവരെ യുള്ള ഓരോ സംഭവവും അനു എഴുതപ്പെടുകഴിഞ്ഞു എൻ്റെ ഉള്ളത്തിൽ. അതെ, ആ നിമിഷം... എൻ്റെ ഈ ദിവസത്തിന്റെ ഓർമ്മപ്പെടുത്തലായിരുന്നു. എൻ്റെ ഭാത്യും വിജയമാക്കണം എന്ന ഒരേ ഒരു ലക്ഷ്യം മാത്ര മായിരുന്നു വിശുഖമായ ആ നിമിഷത്തിനുണ്ടായിരുന്നത്. ലോകവും ലോകത്തിലുള്ളവരും എൻ്റെ ചിന്ത തിലില്ലായിരുന്നു. എൻ്റെ പിതാവിന്റെ ലക്ഷ്യം പൂർത്തീകരിക്കുക. അതു മാത്രമായിരുന്നു എൻ്റെ ആഗ്രഹം. അതിനു പിതാവായ ദൈവം എന്ന കടന്നുവന്ന വഴി കളില്ലെട എന്ന സഹായിച്ചു. പരിശുശ്രാത്മാവ് എന്ന നയിച്ചു. എൻ്റെ ഭാത്യുത്തിനു തുടക്കം കുറിച്ച ശ്രീയൈലേ നിന്നക്കു നന്ന്.

മാലാവ വൃന്ദം : അത്യു നന്നനായ സർവ്വ ശക്തൻ പരിശുശ്രാവൻ! പരിശുശ്രാവൻ! പരിശുശ്രാവൻ!

എല്ലാവരും ചേർന്ന് : ഓ ദൈവമേ അങ്ങ് ആരാധ്യൻ! മഹോന്നതൻ!

(യേശു എഴുന്നേറ്റു നിൽക്കുന്നു)

യേശു : നിങ്ങൾ എല്ലാവരും ചേർന്നു നൽകിയ ഈ വലിയ സീകരണം അവിസ്മരണീയം! നിങ്ങൾ എല്ലാവരും

അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടവരാകുന്നു. എൻ്റെ പിതാവിന്റെ
അനുഗ്രഹം നിങ്ങളോടു കൂടി ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ട്.

(യേശു കൈ ഉയർത്തി എല്ലാവരെയും അനുഗ്രഹിക്കുന്നു.)

(സർഗ്ഗം സ്തുതികളാൽ മുവരിതമാകുന്നു)

ഹാലേലുയ്യ! ഹാലേലുയ്യ! ഹാലേലുയ്യ!

മഹതാം! മഹത്യാം! ആരാധന!

പരിശുദ്ധൻ! പരിശുദ്ധൻ! പരിശുദ്ധൻ!

(ദൃഢര നിന്നും ശാന്ത കേൾക്കുന്നു)

യേശു : ഭൂമിയിൽ നിന്നും പ്രാർത്ഥന കേൾക്കുന്നല്ലോ. ഭൂമി
യിൽ നിന്നുയരുന്ന പ്രാർത്ഥനയാണല്ലോ സർഗ്ഗ
തിലെ സുഗന്ധയുപം.

ശാന്ത : സർഗ്ഗത്തിൽ വാഴും ഞങ്ങൾ തൻ താത
നിൻ നാമം പുജിതമായിഡേണം

വരണം നിൻ രാജ്യം സർഗ്ഗത്തിലേപോൽ
നിന്നുള്ളം പാരിലുമായിഡേണം.

അനന്നു വേണ്ടുന്നോരാഹാരമിന്നും
ഞങ്ങൾക്കു നൽകുമാറായിഡേണം.

അനുർത്തൻ ഭ്രാഹം ഞങ്ങൾ കഷമിക്കുംപോൽ
ഞങ്ങൾ തൻ ഭ്രാഹവും നീ കഷമിക.

പാപപരീക്ഷയിൽ ഉൾപ്പെടുത്താതെ
തിനയിൽ നിന്നു നീ കാത്തിഡേണം.

സർഗ്ഗവാസികൾ : ആമുഖിൻ! ആമുഖിൻ! ആമുഖിൻ!

സംർഭീയവിരുന്ന്

പി.വി സിനിലിക്കുട്ടി

ശ്രേംതാശ്വത്തരോപനിഷത്തിൽ പത്താം മന്ത്രത്തിൽ
തീവ്യാനം ഏതൊന്നിനെ ധ്യാനിക്കുന്നുവോ
അതിനോട് ഏകീഭവിപ്പിക്കുന്നു എന്നു പറയുന്നു. ടീച്ചർസ്
സർബ്ബത്തക്കുറിച്ചുള്ള തീവ്യാനമാണ് ‘സർബ്ബീയ വിരുന്ന്’
എന്ന പുസ്തകം. ഭാവനയുടെ ചിരകിലാണ് ടീച്ചറുടെ യാത്ര.
അതുകൊണ്ടുതന്നെ മനോഹരമായ വർണ്ണനകൾ
പുസ്തകത്തിൽ ഉടനൊളം കാണാം.

ഫാദർ നിർമ്മലാനന്ദ് ഒ ഐ സി